

การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการ
สอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

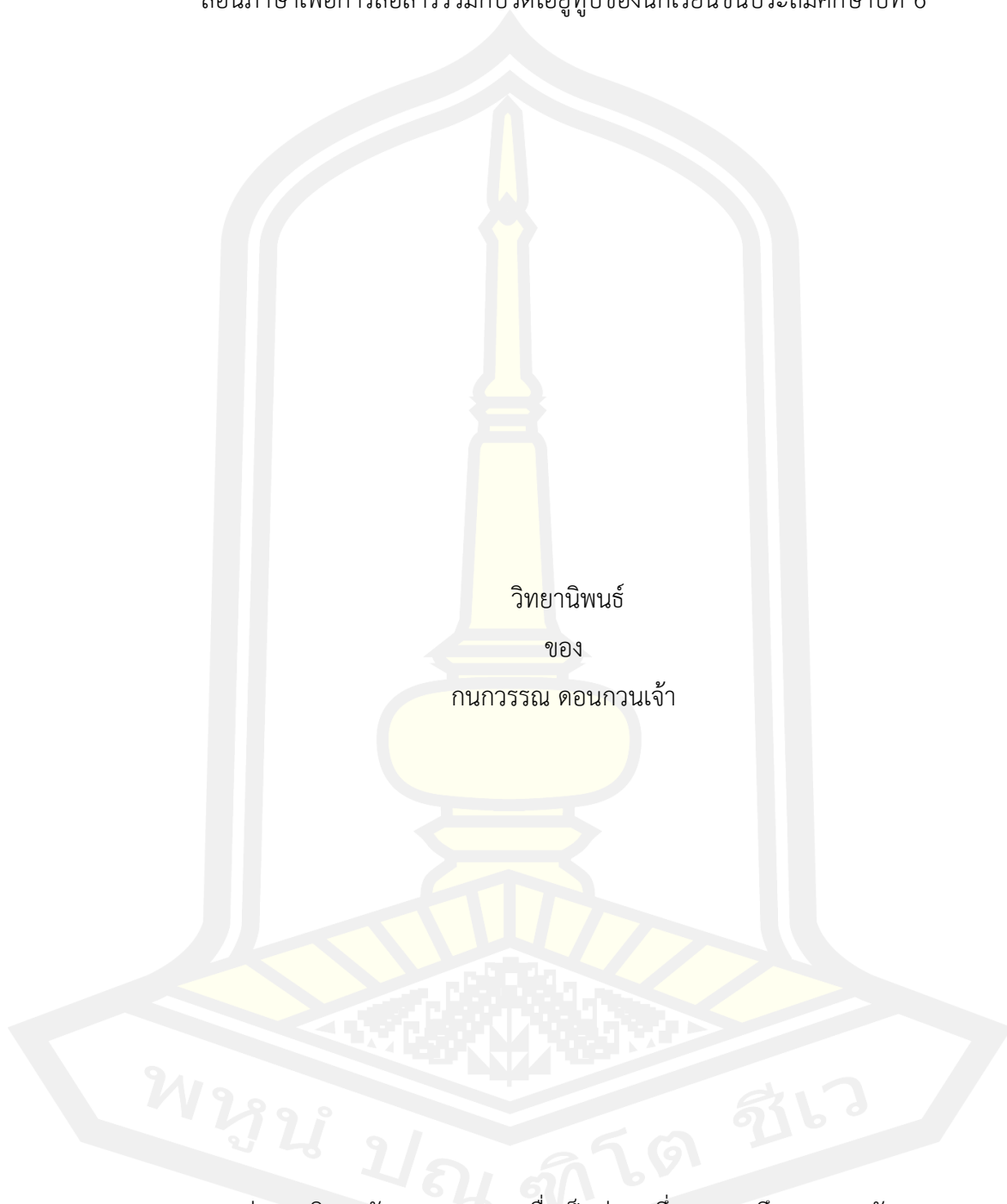
วิทยานิพนธ์
ของ
กนกวรรณ ดอนกวนเจ้า

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พฤษภาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการ
สอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออุทูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

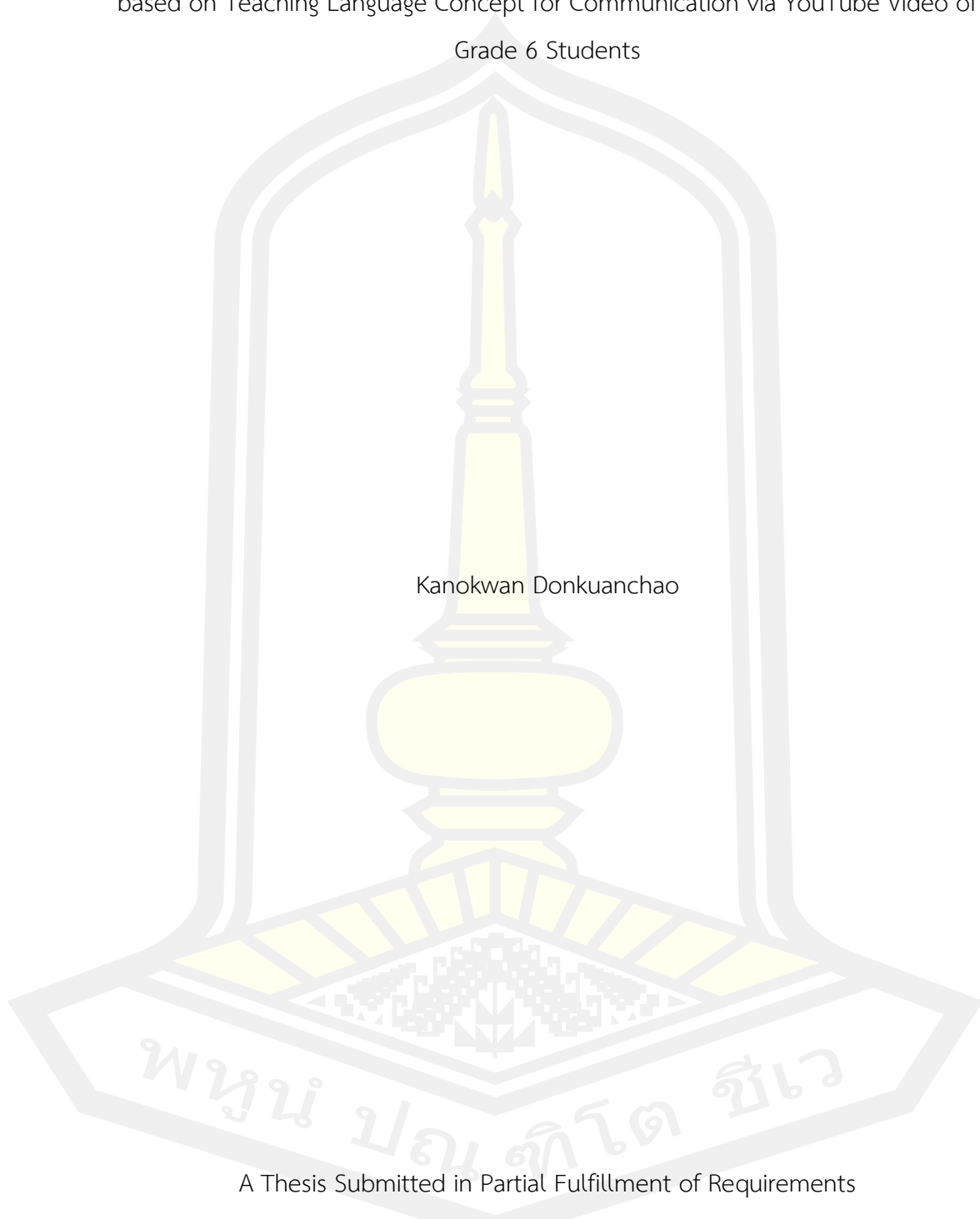
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พฤษภาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Developing English Speaking Skills and Learning Vocabulary by Learning Management
based on Teaching Language Concept for Communication via YouTube Video of
Grade 6 Students

Kanokwan Donkuanchao

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

May 2022

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกนกวรรณ ดอน
กวนเจ้า แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. ทิพาพร สุจारी)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อ. ดร. อภิราตี จันทร์แสง)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. วิชยา โยชิตะ)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6		
ผู้วิจัย	กนกวรรณ ดอนกวนเจ้า		
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. อภิราตี จันทรแสง		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เพื่อศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านคุยเชือก อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ 2) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และ Wilcoxon Signed – Rank Test

ผลการวิจัยพบว่า

1) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 78.82/79.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70/70

2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทูป พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 79.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทูป พบว่า การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 78.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, วิดีโออยู่ทูป, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, การเรียนรู้คำศัพท์

TITLE	Developing English Speaking Skills and Learning Vocabulary by Learning Management based on Teaching Language Concept for Communication via YouTube Video of Grade 6 Students		
AUTHOR	Kanokwan Donkuanchao		
ADVISORS	Apiradee Junsang , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2022

ABSTRACT

Research objectives this study aimed to 1) study the efficiency of learning activities in developing English speaking skills and learning vocabulary by learning management based on teaching language concept for communication via YouTube video. 2) study English speaking skills by learning management based on teaching language concept for communication via YouTube video. 3) study learning vocabulary skills by learning management based on teaching language concept for communication via YouTube video. The samples were grade six students of Bankuicheg School, Kosumpisai district, Maha Sarakham province, Maha Sarakham primary educational service area office 3 by cluster random sampling. The research instruments were 1) the six lesson plans of teaching language concept for communication via YouTube video 2) the English speaking skills test 3) the learning vocabulary test. The statistics used in the research were Mean, Standard Deviation, Percentage and Wilcoxon Singed - Rank Test.

The results of the research were as follows:

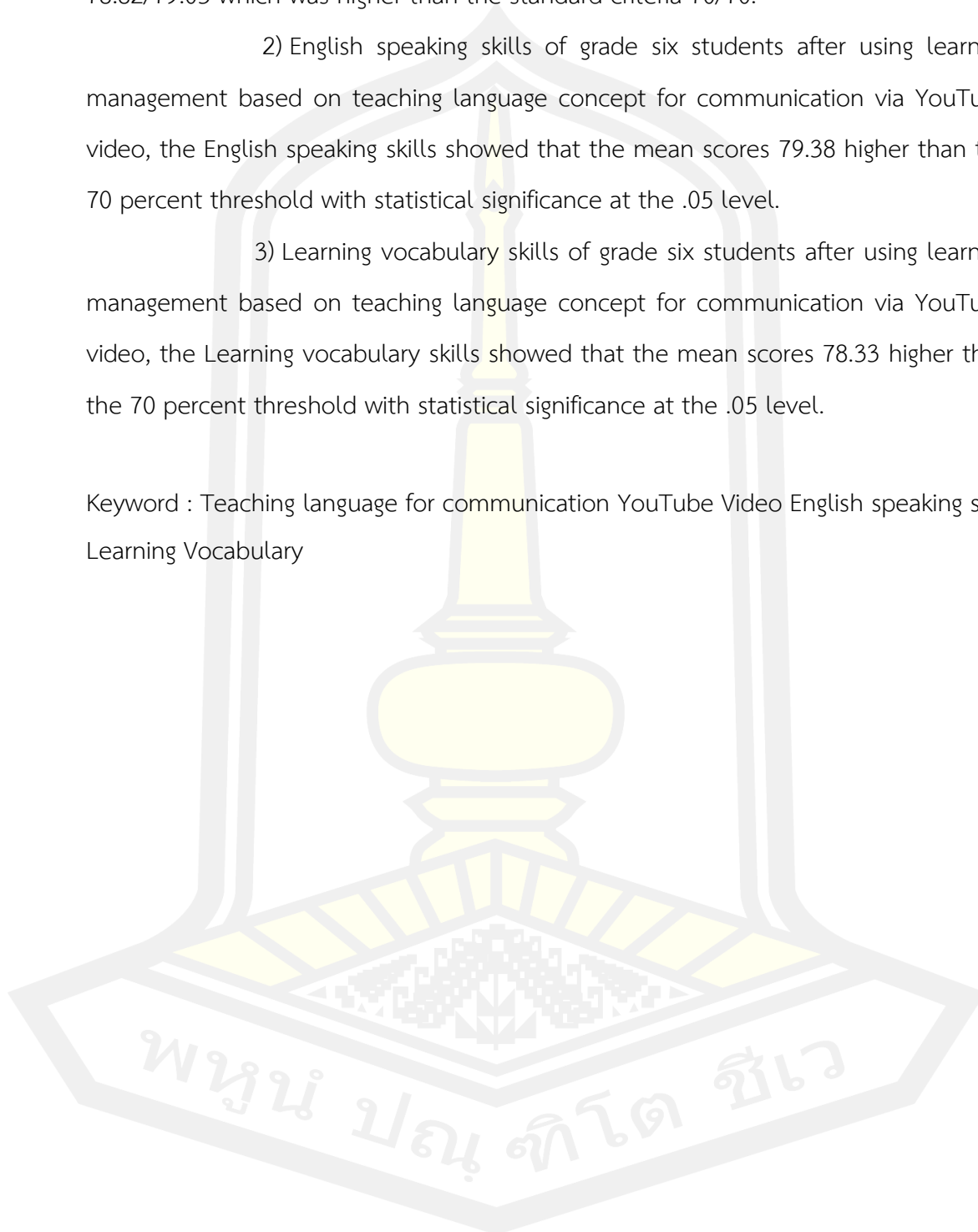
- 1) The efficiency of learning activities in developing English speaking skills and learning vocabulary by learning management based on teaching language

concept for communication via YouTube video of grade six students was (E_1/E_2) 78.82/79.03 which was higher than the standard criteria 70/70.

2) English speaking skills of grade six students after using learning management based on teaching language concept for communication via YouTube video, the English speaking skills showed that the mean scores 79.38 higher than the 70 percent threshold with statistical significance at the .05 level.

3) Learning vocabulary skills of grade six students after using learning management based on teaching language concept for communication via YouTube video, the Learning vocabulary skills showed that the mean scores 78.33 higher than the 70 percent threshold with statistical significance at the .05 level.

Keyword : Teaching language for communication YouTube Video English speaking skill Learning Vocabulary

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ ดร.อภิราตี จันทรแสงอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจาริ ประธานกรรมการสอบ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชยา โยชิตะ กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือตลอดจนตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ประสิทธิ์ประสาทให้ความรู้ประสบการณ์และแนะนำแนวทางในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ นางศิริญา อัมสมเสพย์, นายพนม ศรินามมนตรี, นางวิสสุตา พลเยี่ยม, นางอรอุมา เรืองสนาม และ ดร. วิทยา ทศมี ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะจนงานวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคุยเชือก ตลอดจนคณะคุณครูทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การศึกษาอบรมสั่งสอนส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

กนกวรรณ ดอนกวนเจ้า

พนุน ปณ จิต ธีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	9
แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	16
เว็บไซต์ยูทูบ (YouTube)	24
การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	31
การเรียนรู้คำศัพท์.....	48
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้.....	64

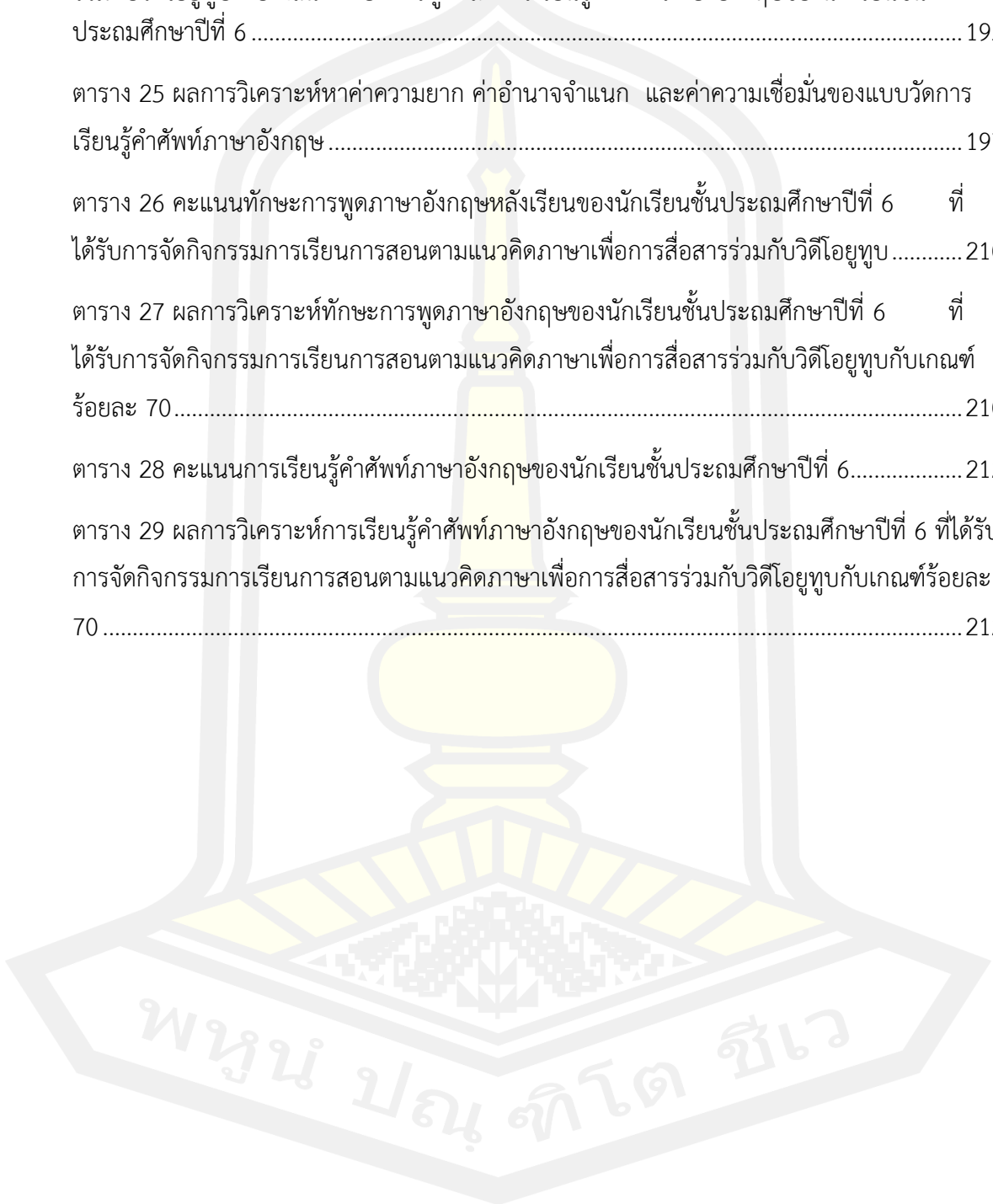
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	68
กรอบแนวคิดของการวิจัย	83
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	84
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	84
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	84
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	85
การเก็บรวบรวมข้อมูล	104
การวิเคราะห์ข้อมูล	104
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	105
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	109
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	109
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	110
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	110
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	117
สรุปผลการวิจัย	117
อภิปรายผลการวิจัย	118
ข้อเสนอแนะ	122
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก	137
ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	138
ภาคผนวก ข ผลการหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	169
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	214
ประวัติผู้เขียน	220

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การจำแนกความรู้คำศัพท์.....	53
ตาราง 2 การวิเคราะห์ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ...	85
ตาราง 3 การสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	93
ตาราง 4 การสร้างแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์.....	99
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการหรือการวัดผลระหว่างเรียน.....	111
ตาราง 6 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂).....	112
ตาราง 7 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	113
ตาราง 8 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube	114
ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70	115
ตาราง 10 คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้น	115
ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น	116
ตาราง 12 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมจำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้	170
ตาราง 13 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)	172

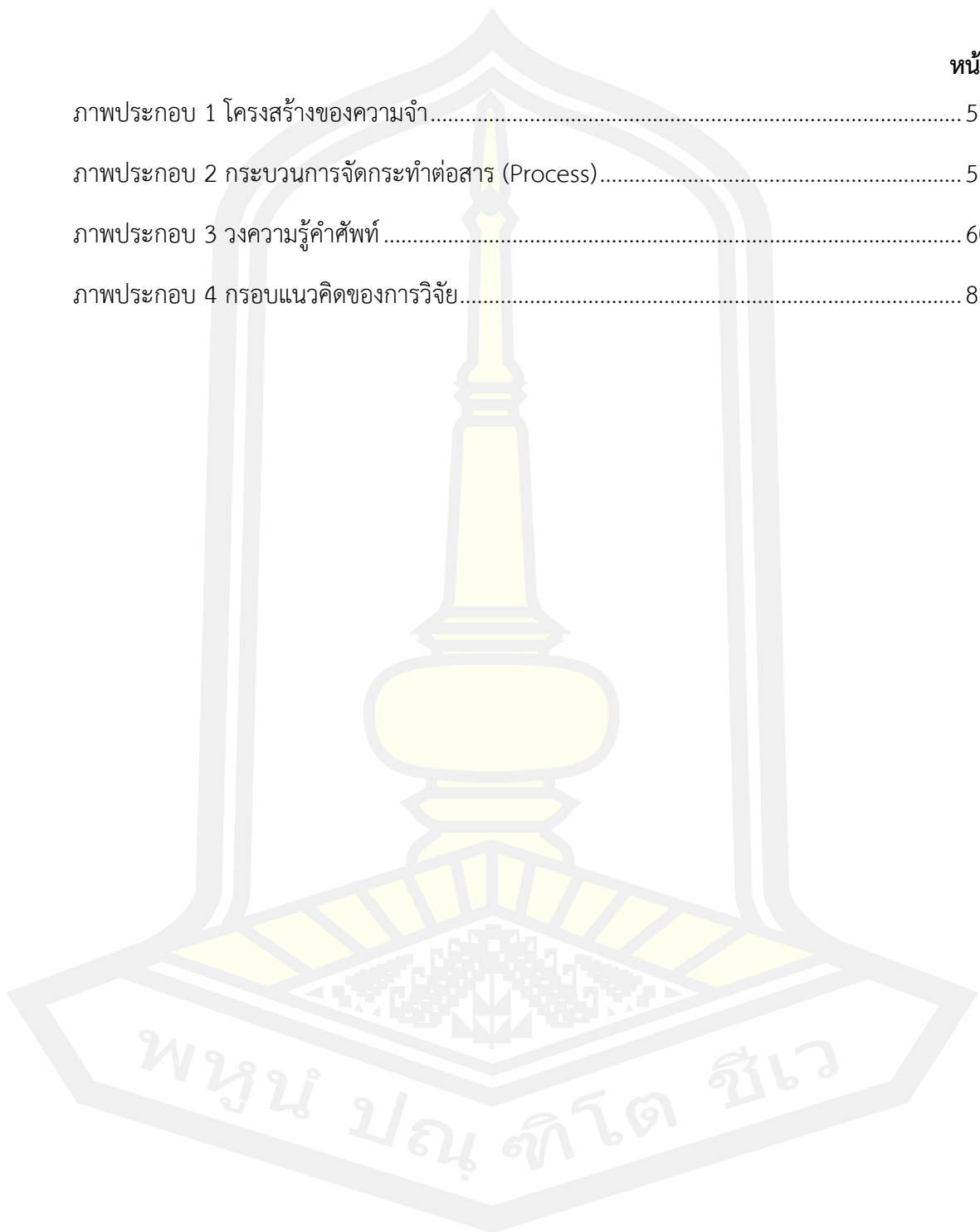
ตาราง 14 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)	174
ตาราง 15 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)	176
ตาราง 16 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)	178
ตาราง 17 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)	180
ตาราง 18 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6)	182
ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการหรือการวัดผลระหว่างเรียนตามเกณฑ์ 70 (E ₁).....	184
ตาราง 20 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂).....	185
ตาราง 21 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการพูดและการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	185
ตาราง 22 ตารางผลการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบวัดทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ วิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6.....	186
ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ.....	186

ตาราง 24 ผลการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของแบบทดสอบการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	195
ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	197
ตาราง 26 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube	210
ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ ร้อยละ 70	210
ตาราง 28 คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	212
ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70	212

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 โครงสร้างของความจำ.....	57
ภาพประกอบ 2 กระบวนการจัดกระทำต่อสาร (Process).....	57
ภาพประกอบ 3 วงความรู้คำศัพท์.....	60
ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	83

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในศตวรรษที่ 21 ทักษะการดำเนินชีวิตที่สำคัญ คือ ทักษะความเป็นนานาชาติ ภาษาอังกฤษจึงกลายมาเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกันทุกมุมโลก ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากลจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (วิจารณ์ พานิช, 2555)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้ผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ต้องเป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผู้เรียนควรมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการพูดถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับชาวโลกอย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2545)

ทักษะการพูด เป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ ช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากเพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจและช่วยให้การอ่านและการเขียนง่ายขึ้นด้วย (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2539) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดนั้นครูผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกใช้เทคนิคใหม่ๆ ที่สามารถดึงดูดความสนใจให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมและตอบสนองเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับได้ จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (เสาวภา ฉายะบุระกุล, 2547)

การที่จะเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นผู้เรียนต้องมีความรู้ทางด้านคำศัพท์อย่างเพียงพอและสามารถนำคำศัพท์มาใช้ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ด้วยเหตุนี้้นย่อมช่วยให้การเรียนภาษาได้ผลดี ดวงเดือน แสงชัย (2539) ซึ่งสอดคล้องกับ Long M.H. & Richards (1987) อ้างอิงใน พรสวรรค์ สิปโป (2550) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้คำศัพท์ถือเป็นองค์ประกอบที่ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของภาษาที่จะส่งผลไปถึงการพัฒนาทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ยิ่งผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากและสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วย่อมจะบ่งบอกว่าบุคคลนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นยังไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายและความคาดหวังของหลักสูตรที่ควร ดังที่ จินตนา สุขจรรย์ (2551) กล่าวว่า ถึงแม้ว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่จะเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา สามารถ

ท่องจำกฎเกณฑ์ ข้อยกเว้นต่างๆในไวยากรณ์ได้เป็นอย่างดี แต่ไม่สามารถพูดโต้ตอบกับเจ้าของภาษาให้เข้าใจได้ ซึ่งสาเหตุในภาพรวมเกิดจากปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ครูผู้สอน นโยบายด้านการบริหารของโรงเรียน สื่อและอุปกรณ์ และอีกประการหนึ่งที่สำคัญคือผู้เรียนประสบปัญหาในการเรียนรู้ คำศัพท์ ผู้เรียนขาดความรู้ ความเข้าใจในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จดจำคำศัพท์ไม่ได้ และไม่มี ความสนใจที่จะท่องจำคำศัพท์ ทำให้ผู้เรียนไม่สนใจและไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งปัญหาในการเรียนรู้ คำศัพท์นี้ย่อมส่งผลถึงการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับ Nation (2001) ที่กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์อย่างกว้างขวางหรือความชำนาญในการใช้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงความสามารถระดับสูงของการเรียนภาษาอังกฤษ

จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน Ordinary National Education Testing (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคูยเชือก ปีการศึกษา 2563 พบว่า คะแนนเฉลี่ยในรายวิชาภาษาอังกฤษ คือ 31.67 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของระดับประเทศ โดยค่าเฉลี่ย รายวิชาภาษาอังกฤษระดับประเทศ คือ 43.55 และสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นสาระการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนาอย่างเร่งด่วน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563)

ประกอบกับสถานการณ์ปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สถานศึกษาต่างต้องขยับตัวจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติ (On-site) มาเป็นการจัดการเรียนรู้แบบปกติใหม่ เช่น การเรียนการสอนผ่าน อินเทอร์เน็ต (ONLINE) และการเรียนการสอนแบบ ON-DEMAND ผ่านทางเว็บไซต์ DLTV, Youtube และแอปพลิเคชัน DLTV บนสมาร์ตโฟนหรือแท็บเล็ต ดังนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนและเลือกใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องเหมาะสม

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายตรงกับ ความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างในด้านความรู้ของผู้เรียนในด้านเทคนิค การสอนและวิธีการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Language Teaching) ดังที่ สถาบันภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวว่า วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้มีพื้นฐานจาก แนวคิดที่ว่าเครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษา คือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี ความสามารถในการสื่อสาร สอดคล้องกับ รมยาภรณ์ สุขเกษม (2554) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มี โอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน ประกอบกับการใช้สื่อวิดีโอยูทูป (YouTube Video) ถือเป็นสื่อ ในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส

โคโรนา 2019 (COVID-19) เนื่องจากวิดีโอ YouTube (YouTube Video) เป็นสิ่งที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน เป็นตัวอย่างการใช้ภาษาที่ถูกต้อง การใช้คำเสียง สำเนียงตามแบบเจ้าของภาษา ให้เหมาะสมกับความสามารถและระดับของผู้เรียน ดังที่ อีรณันท์ ศรีวิทัศน์ (2563) กล่าวไว้ว่า การนำวิดีโอ YouTube มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนยังสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากเป็นสื่อของจริงที่เป็นแบบอย่างการสื่อสารภาษาที่สองในสถานการณ์จริง

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ให้เหมาะสมกับบริบทต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube มีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนขนาดเล็กในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาลำน้ำชี อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 8 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 80 คน ซึ่งมีบริบทใกล้เคียงกัน จัดห้องเรียนแบบละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านคุยเชือก ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาลำน้ำชี อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น

2.1.1 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.2 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 16101 โดยวิเคราะห์ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 ป 6/2 , ป 6/3

มาตรฐาน ต 1.2 ป 6/1, ป 6/2, ป 6/3, ป 6/4

มาตรฐาน ต 1.3 ป 6/1

รวมทั้งสิ้น 7 ตัวชี้วัด จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 My name is Marry Jones

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 What does she look like?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Color

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 At the Restaurant

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 How much is it?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 What does uncle do?

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ใช้เวลาเรียนรวม 12 ชั่วโมง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวีดิโอยูทูบ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วีดิโอยูทูบเพื่อนำเสนอคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และบทสนทนาภาษาอังกฤษ ผ่านกิจกรรม เกม เพลง การถาม-ตอบ และบทสนทนา มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยครูผู้สอนกล่าวทักทายผู้เรียน แล้วใช้เกม เพลง และการถาม-ตอบ โดยใช้รูปภาพและวีดิโอยูทูบเกี่ยวกับบริบทเรื่องที่กำลังจะเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนและเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียนโดยการวีดิโอยูทูบเพื่อทบทวนความรู้เดิม ทบทวนคำศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยครูจะต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปสร้างประโยคในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างประโยคดังบทสนทนาตามสถานการณ์ในวีดิโอยูทูบ

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการเรียนรู้มาฝึกปฏิบัติการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามรูปแบบและความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์และการเรียนรู้คำศัพท์จากบทสนทนา โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนคือ

3.1 ขั้นฝึกปฏิบัติแบบควบคุม (Controlled Practice) กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ การฝึกออกเสียงคำศัพท์ การหาความหมายของคำศัพท์ การถาม-ตอบระหว่างครูกับผู้เรียนตามบทสนทนาจากบทสนทนาในวีดิโอยูทูบ โดยจะมีครูคอยควบคุมในการทำกิจกรรมของผู้เรียน

3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติแบบอิสระ (Freed Practice) กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ ผู้เรียนจับคู่ฝึกปฏิบัติพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามบทสนทนาในวีดิโอยูทูบ ซึ่งครูจะเป็นผู้คอยดูแลให้ความช่วยเหลืออยู่ห่างๆ

4. ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ถ่ายทอดสิ่งที่ได้เรียนและเป็นการฝึกนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ โดยผู้เรียนจับคู่เพื่อเลือกใช้คำศัพท์ในเนื้อหาของบทสนทนาและฝึกปฏิบัติพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังจากนั้นผู้เรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดการเรียนรู้คำศัพท์

ภาษาอังกฤษ ซึ่งครูจะเป็นผู้สังเกตการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน บันทึกข้อดีและข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา เมื่อจบกิจกรรมจะสะท้อนข้อดีและข้อผิดพลาดให้ผู้เรียนทราบ

วิดีโออยู่พบ หมายถึง วิดีโอที่นำเสนอคำศัพท์และบทสนทนาภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาสอดคล้องเหมาะสมในการพัฒนาความสามารถการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน มีเนื้อหาสอดคล้องกับระดับภาษาตามสาระการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1. เรื่อง My name is Marry Jones 2. เรื่อง What does she look like? 3. เรื่อง Color 4. เรื่อง At the Restaurant 5. เรื่อง How much is it? 6. เรื่อง What does uncle do?

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในรูปแบบของการสนทนาโต้ตอบของผู้เรียนตามสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสาระเนื้อหาของการสนทนาและพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้

1. **ด้านสำเนียงและการออกเสียง** หมายถึง สามารถออกเสียงคำศัพท์ สำนวนได้ชัดเจนถูกต้องตามหลักการออกเสียง สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้
2. **ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์** หมายถึง สามารถในการใช้คำศัพท์ ประโยคได้เหมาะสม ถูกต้องตามรูปแบบโครงสร้างทางภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้
3. **ด้านคำศัพท์ สำนวน** หมายถึง สามารถเลือกใช้คำศัพท์ สำนวนได้ถูกต้อง เหมาะสมตามระดับของภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้
4. **ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา** หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่น คล่องแคล่ว มีความสม่ำเสมอ พูดได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นธรรมชาติ
5. **ด้านความสามารถในการสื่อสาร** หมายถึง สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจตรงกับสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร

แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบวัดทักษะปฏิบัติการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน โดยผู้เรียนได้ใช้ทักษะในการพูดสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสาระเนื้อหาของการสนทนาและพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ด้านสำเนียงและการออกเสียง, ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์, ด้านคำศัพท์ สำนวน, ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา และด้านความสามารถในการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบแบบทักษะปฏิบัติจำนวน 3 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน รวม 60 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ (Rubric Scale) 5 ด้าน ด้านละ 4 คะแนน

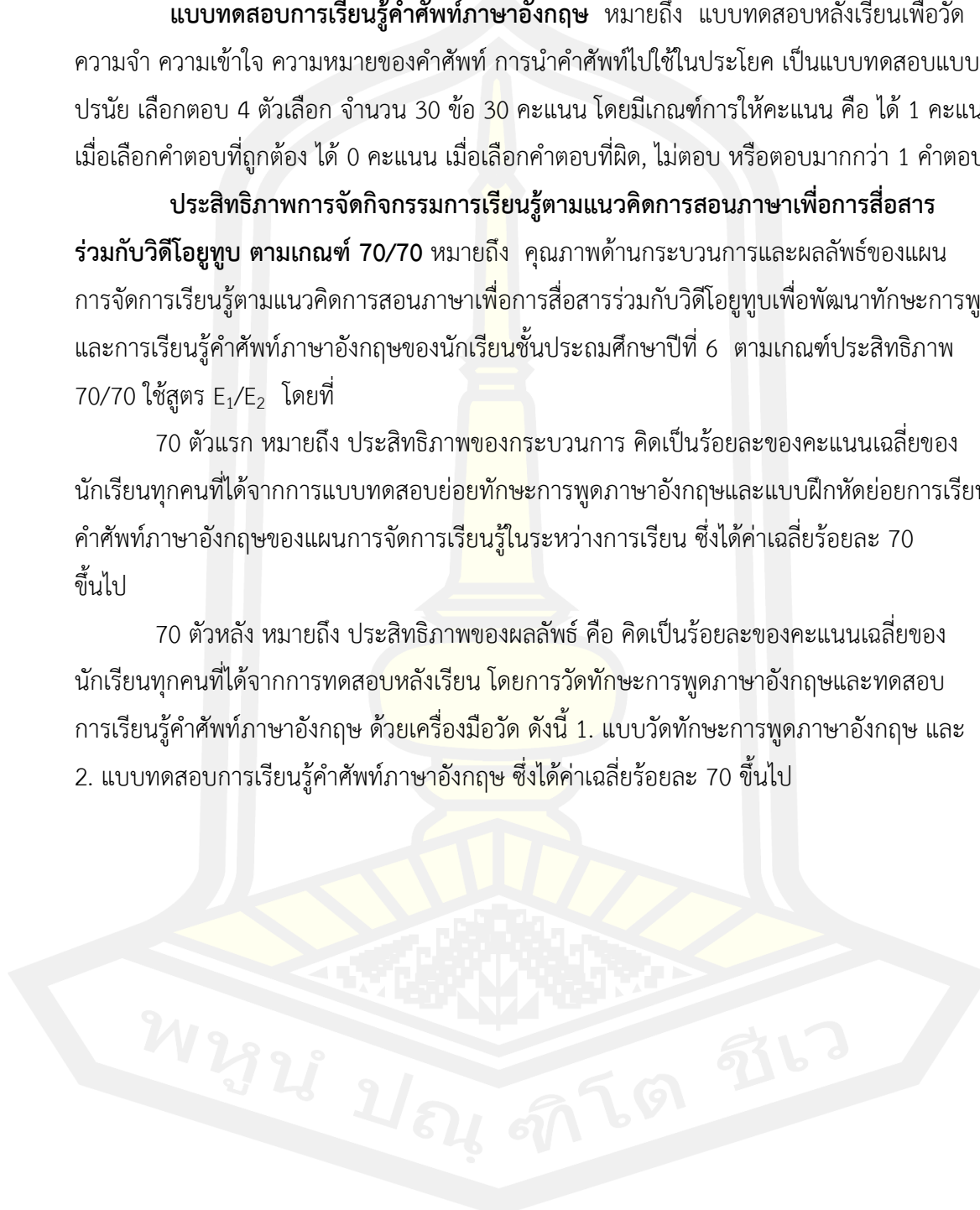
การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการจำ การเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ และการนำคำศัพท์ไปใช้ในการพูดสื่อสารได้

แบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัด ความจำ ความเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ การนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยค เป็นแบบทดสอบแบบ ปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ได้ 1 คะแนน เมื่อเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน เมื่อเลือกคำตอบที่ผิด, ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ

ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับวีดิโอยูทูป ตามเกณฑ์ 70/70 หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของแผน การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวีดิโอยูทูปเพื่อพัฒนาทักษะการพูด และการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 70/70 ใช้สูตร E_1/E_2 โดยที่

70 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของ นักเรียนทุกคนที่ได้จากการแบบทดสอบย่อยทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแบบฝึกหัดย่อยการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของแผนการจัดการเรียนรู้ในระหว่างการเรียนรู้ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป

70 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของ นักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทดสอบ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยเครื่องมือวัด ดังนี้ 1. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 2. แบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออุทุบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

- 1.1 ความสำคัญ
- 1.2 วิสัยทัศน์
- 1.3 คุณภาพผู้เรียน
- 1.4 สาระการเรียนรู้
- 1.5 มาตรฐานการเรียนรู้
- 1.6 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดระดับชั้น
- 1.7 การวัดผล ประเมินผลหลักสูตร

2. แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

- 2.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2.2 จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2.3 หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2.4 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3. เว็บไซต์ยูทูบ (YouTube)

- 3.1 ความหมายและความเป็นมาของสื่อเว็บไซต์ยูทูบ
- 3.2 รูปแบบการใช้งานเว็บไซต์ยูทูบ
- 3.3 ยูทูบเบอร์ (YouTuber) และ ผู้ติดตาม (Subscriber)
- 3.4 การใช้ยูทูบเพื่อการศึกษา
- 3.5 ยูทูบกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
- 3.6 ยูทูบกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างไม่เป็นทางการ

4. การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- 4.1 ความหมายและวัตถุประสงค์ของการพูดเพื่อการสื่อสาร
- 4.2 ความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสาร

- 4.3 องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสาร
- 4.4 ระดับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
- 4.5 วิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 4.6 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

5. การเรียนรู้คำศัพท์

- 5.1 ความหมายของคำศัพท์
- 5.2 จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์
- 5.3 การเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอน
- 5.4 ความรู้คำศัพท์
- 5.5 วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 5.6 ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์
- 5.7 การประเมินความรู้คำศัพท์

6. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

- 6.1 ความหมายของประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
- 6.2 วิธีการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิดีโอยูทูบ
- 7.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 7.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการเรียนรู้คำศัพท์

8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ**

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ สรุปรูปเป็นหัวข้อได้ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1. ความสำคัญ

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับ

ประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง เจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการติดต่อสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

2. วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

3. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
2. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
3. บอกความเหมือน /ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

4. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

5. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ มีทักษะการใช้

ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และสภาพอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

4. สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

5. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับและพัฒนา เพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียนอันจะนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผลการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 8 มาตรฐาน ตามสาระทั้ง 4 สาระดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องราวต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำมาใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

6. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดระดับชั้น

เป็นผลการเรียนที่ต้องการหรือที่คาดหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแต่ละระดับชั้น เป็นตัวบ่งชี้ผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 มาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีมาตรฐานและตัวชี้วัดดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน

3. เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน

4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ
3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว
5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
2. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2. เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคมใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

7. การวัดผล ประเมินผลหลักสูตร

7.1 การประเมินผลตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

7.1.1 การประเมินผลยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นสำคัญ

7.1.2 การประเมินผลการเรียนรู้ที่คาดหวังใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย

การประเมินที่ทำให้ทราบถึงความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะและพฤติกรรมที่แท้จริงของผู้เรียน จำเป็นต้องใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ การทดสอบ ตรวจผลงาน ชิ้นงาน ฯลฯ โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัดดังต่อไปนี้

7.1.2.1 การประเมินด้านความรู้ เพื่อต้องการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระมากเพียงใด เทคนิควิธีการ/เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบ การเขียนรายงาน โครงการ การสัมภาษณ์พูดคุย แบบฝึกหัด ฯลฯ

7.1.2.2 การประเมินด้านค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรมเพื่อต้องการตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่เกี่ยวกับค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมเพียงใดในการประเมินนี้ต้องอาศัย การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นหลักควบคู่กับการสัมภาษณ์พูดคุยกับผู้เรียนและบุคคลที่ใกล้ชิด การให้บอกเล่าความรู้สึกและเขียนแสดงความรู้สึกจากเหตุการณ์ทั้งที่เป็นจริงหรือจำลองขึ้น และต้อง เป็นการประเมินที่ต่อเนื่องเป็นระยะ

7.1.2.3 การประเมินทักษะกระบวนการ เพื่อตรวจสอบทักษะและระบบการทำงานของผู้เรียนซึ่งอาจจำแนกได้ 2 กลุ่มใหญ่ คือ

7.1.2.3.1 ทักษะการคิด ได้แก่ การคิดแก้ปัญหา การคิดเชิงประยุกต์ การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีเหตุผล การคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ เครื่องมือ/เทคนิคที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบ การเรียนรายงาน โครงการ การสัมภาษณ์พูดคุย การตรวจผลงาน ชิ้นงาน การรายงานปากเปล่า ฯลฯ

7.1.2.3.2 ทักษะการปฏิบัติงาน เพื่อประเมินกระบวนการทำงานและผลผลิตเครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบประเมินภาคปฏิบัติ การเรียนรายงาน หรือรายงานปากเปล่าสรุปการปฏิบัติงาน

7.2 แนวปฏิบัติในการประเมินผล

7.2.1 การประเมินผลก่อนเรียน เพื่อการหาสารสนเทศของผู้เรียนในเบื้องต้น ได้แก่ ความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียนและความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียนก่อนการเรียน สำหรับนำไปจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียนตามแนวทางการจัดกระบวนการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่มานำผลการประเมินนี้ไปใช้ในการพิจารณาตัดสินผลการเรียน

7.2.2 การประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการประเมินผลระหว่างเรียนเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุตามจุดประสงค์ในการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้วางแผนหรือไม่ เพื่อนำผลสารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปสู่การปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนและส่งเสริมผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและเกิดพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ

7.2.3 การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนเมื่อผ่านการเรียนรู้ในช่วงเวลาหนึ่งหรือสิ้นสุดการเรียนรายวิชาปลายปี ประกอบด้วย การประเมินหลังเรียนเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือไม่ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการประเมินก่อนเรียนว่าผู้เรียนเกิดพัฒนาการมากน้อยเพียงใด และการประเมินผลการเรียนปลายปีเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนรายวิชาต่างๆ ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สามารถสรุปได้ว่าส่วนที่เกี่ยวข้องสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ป 6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน

ป 6/3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพสัญลักษณ์หรือ

เครื่องหมายที่อ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ป 6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ป 6/2 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

ป 6/3 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

ป 6/4 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ป 6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

รวมทั้งสิ้น 7 ตัวชี้วัด โดยแบ่งเนื้อหาเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้ เรื่อง My name is Marry Jones, เรื่อง What does she look like?, เรื่อง Color เรื่อง At the Restaurant, เรื่อง How much is it? และ เรื่อง What does uncle do?

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาและเกิดการเรียนรู้การใช้ภาษาแบบธรรมชาติ

1. ความหมายของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

สถาบันภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กล่าวว่า วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่าเครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษา คือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการใช้ภาษาระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร ที่เป็นระบบ ระเบียบและมีจุดมุ่งหมาย มีองค์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวข้องเพื่อให้การสื่อสารนั้นถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับในสังคมที่ใช้ภาษานั้น และวิธีสอนที่ได้รับในปัจจุบันว่า เป็นวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง (Actual Communication) ได้แก่ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ

สื่อสาร (The Communicative Approach) ทั้งนี้กล่าวได้ว่า จุดมุ่งหมายหลักของวิธีสอนดังกล่าว คือ ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคมโดยอาศัยหลักการของการสอนที่เชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อสาร

รมยาภรณ์ สุขเกษม (2554) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวันและไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาทักษะทางด้านการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์กับความสามารถทางไวยากรณ์ เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะซึ่งมีขั้นตอนการสอนหลัก 3 ขั้นตอน คือ ขั้นการนำเสนอ (Presentation) ขั้นการฝึก (Practice) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

นวลปราง เขจรสัจย์ (2556) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ และแม้จะให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) แต่ก็มิได้ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา (Accuracy) แต่อย่างใด การเรียนการสอนในแนวนี้นี้จึงเน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงให้มากที่สุด

วราพรรณ จิตรัมย์ (2559) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริงมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบเป็นธรรมชาติและแม้จะให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) แต่ก็มิได้ละเลยเรื่องความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy)

เขาวริน เศรษฐมัตย์ (2560) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษที่ผู้สอนกำหนดสถานการณ์การเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ที่สมจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสื่อ ผู้เรียนกับผู้สอน หรือผู้เรียนกับผู้คนนอกห้องเรียน โดยให้ความสำคัญกับหน้าที่ของภาษา บริบททางภาษาศาสตร์ และบริบททางสังคมหรือสถานการณ์ ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมการสื่อสารที่สมจริง

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ขบวนการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษใน

การสื่อสารในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการใช้ภาษาแบบเป็นธรรมชาติและให้ความสำคัญกับความถูกต้องในการใช้ภาษา

2. จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

Richards (2006) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายใน การสอนเรื่องความสามารถของการสื่อสารในแง่ต่าง ๆ ของภาษา รู้วิธีใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีความแตกต่างหลากหลาย ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยคำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะมีการนำเสนอหลักไวยากรณ์ และการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาควบคู่กันไป เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

อารีย์ ปรีดีกุล (2554) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในตัวภาษา นำความรู้ในตัวภาษามาใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และสังคมในขณะนั้น

อัจฉรา ธาบุตร (2555) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ หน้าที่และความหมายของภาษา และผู้เรียนสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ได้จริง มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ โดยผู้สอนควรส่งเสริมให้ ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด โดยมีกิจกรรมรูปแบบ ต่าง ๆ ที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างแท้จริง

Desai (2015) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ภาษาเป้าหมาย และโครงสร้างภาษาที่ได้เรียน ทำให้ ผู้เรียนได้มีการฝึกการใช้ภาษาผ่านสถานการณ์ที่จัดให้ เพื่อให้สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสาร สามารถแสดงออกทางภาษา และสามารถใช้อังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งมีนักวิชาการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังนี้

Richards (2006) กล่าวถึงหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเป็นผลเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการกำหนดชิ้นงาน ภาระงานและแบบฝึกหัดที่เอื้อต่อการใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้สามารถฝึกใช้ภาษาใหม่ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองเพื่อการเรียนรู้ภาษาเปิดโอกาสให้ใช้และฝึกภาษาในการสะท้อนความรู้ ความเข้าใจในการเรียนภาษา และจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา ให้ห้องเรียน เป็นชุมชนของการเรียนรู้การทำงานร่วมกันและการแบ่งปัน

Gustiani (2013) กล่าวว่า หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่เน้นการโต้ตอบของผู้เรียน การเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งเป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นการสื่อสาร ให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถทางการสื่อสารอย่างหลากหลาย และมีประสิทธิภาพ

Savignon (1983) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. การใช้ภาษาเป็นไปอย่างเสรี และริเริ่มสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้วิธีการหลากหลายในการถ่ายทอดความรู้หรือประสบการณ์ที่มีอยู่ในการสื่อความหมายอย่างเป็นระบบ
2. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในวงกว้าง (A Broad Communicative Framework) ซึ่งขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้ร่วมสนทนา สถานการณ์ และเป้าหมายในการสื่อสาร
3. การเรียนภาษาที่สองคล้ายกับการเรียนภาษาแม่ เริ่มจากการเรียนรู้ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการและสนใจที่จะรู้ เป็นการสื่อสารเพื่อดำรงชีวิตอยู่ในสังคม
4. การวิเคราะห์ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเพื่อพัฒนาสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ขั้นตอนการฝึกควรเน้นความถูกต้องของโครงสร้างทางภาษา ส่วนขั้นตอนการนำไปใช้ควรเน้นที่การสื่อความหมายหรือสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว
6. ผู้สอนทำหน้าที่หลายบทบาท ในการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้มากที่สุด

รมยาภรณ์ สุขเกษม (2554) กล่าวว่า หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การสอนภาษาในรูปแบบภาษาที่สามารถพบในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้าง สามารถใช้ได้ถูกต้อง โดยผู้สอนจัดกิจกรรมภาษาให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร แล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกในสถานการณ์จริง

วณิชชา ราชโยธา (2559) กล่าวว่า หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นแนวคิดที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ผู้สอนเป็นที่ปรึกษาในการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมกับระดับบุคคล มีความคล่องแคล่ว และสามารถพัฒนาวิธีการสื่อความหมายกับเจ้าของภาษา

สรุปได้ว่า หลักในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ในสถานการณ์จริง โดยผู้สอนจัดกิจกรรมภาษาให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้าง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

4. ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Richards (2006) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่มีการนำเสนอเนื้อหาโครงสร้างไวยากรณ์ บทสนทนา หรือข้อความ จากนั้นอธิบายโครงสร้าง ความหมายและเช็คความเข้าใจของนักเรียน
2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาแบบควบคุม การทบทวน การทำแบบฝึกหัด
3. ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นขั้นที่นักเรียนได้ใช้โครงสร้างประโยคในแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างเนื้อหา หรือข้อมูลของตนเอง ในการฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาด้วยตนเอง

Rahmatuzzman (2018) กล่าวว่าขั้นตอนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีดังนี้

1. นำเสนอรูปแบบและฝึกสนทนาเพื่อเป็นการฝึกการใช้ภาษา
2. อภิปรายตามคำถามและคำตอบ พร้อมกับการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษา
3. สอนโครงสร้างของภาษาผ่านบทสนทนา
4. การใช้ภาษาสื่อสารในกิจกรรมตามที่กำหนด
5. การใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างอิสระ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว เพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ ครูผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาที่เชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ เนื้อหา โครงสร้างภาษา ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาและเป็นแบบอย่างที่ต้องการ

3. ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากขั้นนำเสนอเนื้อหา ซึ่งอาจจะมีการฝึกเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ในขั้นนี้จะเป็นโอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นขั้นที่นำประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน ผู้สอนเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ หากผู้เรียนผิดพลาดในการใช้ภาษา หลังจากการทำกิจกรรมเสร็จสิ้น

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีจุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว

เนาวรัตน์ ฆารสมบุญ (2546) ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถสรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นนี้ครูผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันโดยทั่วไปรวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) ในขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากขั้นนำเสนอเนื้อหาในลักษณะการฝึกควบคุมหรือชี้นำ (Controlled Practice / Directed Activities) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกแบบค่อยๆ ปลดปล่อยให้ทำเองมากขึ้น เป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi – Controlled) การฝึกแบบนี้มีจุดมุ่งหมายคือให้ผู้เรียนได้จัดจรรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ในขั้นนี้เป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร นับเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนสถานการณ์จริงหรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเองโดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำ

กุศยา แสงเดช (2545) ได้เสนอขั้นการสอนภาษาไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนในการทำกิจกรรมวอร์มอัพ (Warm Up) หรือกิจกรรมทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วบอกจุดประสงค์ในการเรียน นำเสนอคำศัพท์ใหม่ โครงสร้างประโยคหรือการอ่านและการเขียน ในขั้นตอนนี้เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy)

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกฝน (Practice) ขั้นนี้เป็นการฝึกฝนที่อยู่ในการดูแลของครู (Controlled Practice) เมื่อเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจแล้ว จึงให้ผู้เรียนจับกลุ่มฝึกกันเอง (Freed Practice) ในขั้นนี้ครูไม่ขัดจังหวะในการฝึกของผู้เรียน ถึงแม้จะพบข้อผิดพลาด แต่เมื่อฝึกเสร็จแล้วจึงจะแก้ไขภายหลังเพราะระยะนี้ต้องการความคล่องแคล่วในการพูด (Fluency)

ขั้นที่ 3 ขั้นแสดงออก (Production) เป็นขั้นตอนที่นำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร การเล่นเกม ร้องเพลงและการทำแบบฝึกหัดในการสอนแต่ละครั้งเน้นบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่น

ฟังแล้วพูด : ผู้เรียนฟังครูแล้วสนทนา

ฟังแล้วอ่าน : ฟังคำถามแล้วเลือกตอบโดยอ่านคำตอบที่เป็นตัวเลือก

ฟังแล้วเขียน : เขียนวลีหรือประโยคตามคำบอก

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2545) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับรายละเอียดขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมหรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมก่อนที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ อาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้วหรืออาจเป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาใหม่ที่กำลังจะเรียนต่อไป กิจกรรมที่ใช้ในขั้นตอนนี้อาจจะเป็นเพลง เกม นิทาน การสนทนา หรือการแสดงต่างๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียนที่เป็นตัวอย่างภาษาที่ใช้ในชีวิตจริงและตัวอย่างภาษาที่ครูผู้สอนเลือกใช้ ในห้องเรียนครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล (Informant) และผู้เรียนมีหน้าที่ฟังและสังเกต

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) เป็นการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์เดียวกันกับที่ครูผู้สอนนำเสนอในขั้นการนำเสนอ (Presentation) ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาให้สถานการณ์ที่เสมือนจริง ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ควบคุม (Conductor) ในการฝึกภาษาของผู้เรียน และผู้เรียนมีหน้าที่ในการฝึกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 4 ขั้นการนำไปใช้ (Production) โดยที่ขั้นนี้ต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เสมือนจริง และเป็นสถานการณ์ใหม่ (New Situation) อาจจะคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ครูผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่เขาได้เรียนมาแล้วทั้งในส่วนที่ได้เรียนรู้แล้วในช่วงโม่งก่อนๆ และในช่วงโม่งที่กำลังเรียนอยู่ ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำ (Advisor) คอยแนะนำ ช่วยเหลือผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้ ผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา (Productive Language Use)

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap Up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นนี้อาจเป็นเพลง เกม การทำแบบฝึกหัดต่างๆ หรือการมอบหมายงาน เป็นต้น

จากการศึกษาขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่า ในขั้นตอนของการสอนเพื่อการสื่อสารประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ 1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 2. ขั้นฝึกทักษะ (Practice) 3. ขั้นนำไปใช้ (Production) โดยมีขั้นตอนที่เพิ่มเข้ามาตอนต้นเพื่อเตรียมความพร้อม คือ ขั้นการเตรียมหรือนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) และขั้นสรุป (Wrap Up) ในตอนท้ายเพื่อหาความคิดรวบยอดของเนื้อหาของบทเรียนนั้นๆ รวมทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้การสอนครบองค์ประกอบและสมบูรณ์มากขึ้น โดยครูผู้สอนต้องตระหนักในบทบาทของตนเองและบทบาทของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพตามความมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยครูผู้สอนกล่าวทักทายผู้เรียน แล้วใช้เกม เพลง และการถาม-ตอบ โดยใช้รูปภาพและวิดีโอเกี่ยวกับบริบทเรื่องที่กำลังจะเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนและเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียนโดยการใช้วิดีโอเพื่อทบทวนความรู้เดิม ทบทวนคำศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ เพื่อให้ นักเรียนอ่านออกเสียง คำศัพท์สะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยครูจะต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปสร้างประโยคในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างประโยคดังบทสนทนาตามสถานการณ์ในวิดีโอ

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการเรียนรู้มาฝึกปฏิบัติการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามรูปแบบและความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์และการเรียนรู้คำศัพท์จากบทสนทนา โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนคือ

3.1 ขั้นฝึกปฏิบัติแบบควบคุม (Controlled Practice) กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ การฝึกออกเสียงคำศัพท์ การหาความหมายของคำศัพท์ การถาม-ตอบระหว่างครูกับผู้เรียนตามบทสนทนาจากบทสนทนาในวิดีโอ โดยจะมีครูคอยควบคุมในการทำกิจกรรมของผู้เรียน

3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติแบบอิสระ (Freed Practice) กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ ผู้เรียนจับคู่ฝึกปฏิบัติพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามบทสนทนาในวิดีโอ ซึ่งครูจะเป็นผู้คอยดูแลให้ความช่วยเหลืออยู่ห่างๆ

4. ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ถ่ายทอดสิ่งที่ได้เรียนและเป็นการฝึกนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ โดยผู้เรียนจับคู่เพื่อเลือกใช้คำศัพท์ในเนื้อหาของบทสนทนาและฝึกปฏิบัติพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังจากนั้นผู้เรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดการเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งครูจะเป็นผู้สังเกตการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน บันทึกข้อดีและข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา เมื่อจบกิจกรรมจะสะท้อนข้อดีและข้อผิดพลาดให้ผู้เรียนทราบ

เว็บไซต์ยูทูป (YouTube)

1. ความหมายและความเป็นมาของสื่อเว็บไซต์ยูทูป

สื่อยูทูปเป็นสื่อใหม่ที่มีการก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2003 ปัจจุบันตั้งอยู่ที่เมืองซานบรูโน รัฐแคลิฟอร์เนีย สื่อยูทูป (YouTube) เป็นสื่อที่อนุญาตให้สามารถทำการอัปโหลดวิดีโอของตนเองหรือแบ่งปันวิดีโอให้กับเพื่อนหรือผู้อื่นได้รับชม โดยทางยูทูปจะไม่มีค่าใช้จ่าจ่ายใดๆกับผู้ใช้งาน ผู้ชมวิดีโอที่มีการอัปโหลดสามารถทำการแสดงความคิดเห็นต่อวิดีโอได้เป็นระบบที่เรียกว่าอินเตอร์แอคทีฟ (Interactive) และยังสามารถทำการสืบค้นหาวิดีโอหรือเรื่องที่ตนเองสนใจได้โดยการใส่คำในการค้นหา (Keyword) ในช่องการค้นหา (Search) และสามารถนำวิดีโอไปใช้งานส่วนตัวได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าจ่ายใดๆ (ฐิติกร สุทธิสินทอง, 2556)

ช่องยูทูป (YouTube Channel) คือ วิดีโอบล็อกเปิดให้เผยแพร่และรวบรวมผลงานที่น่าสนใจของบุคคลนั้นๆ (ชุลีกร วงศ์ผืน, 2560) โดยสมาชิกสามารถอัปโหลดและแลกเปลี่ยนคลิปวิดีโอ ยูทูปมีนโยบายไม่ให้อัปโหลดคลิปที่มีภาพอนาจารและคลิปที่มีลิขสิทธิ์ ยกเว้นจะเป็นการอัปโหลดโดยเจ้าของลิขสิทธิ์เอง ผู้เป็นสมาชิกสามารถสร้างแบรนดี้ให้กับช่องวิดีโอและใส่ลิงก์ลงในวิดีโอของสมาชิก เพื่อผลักดันให้ผู้ชมรายการสมัครสมาชิกคลิกหรือแสดงความคิดเห็น สอดคล้องกับเมธชนัน สุขประเสริฐ (2558) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่เป็นสมาชิกยังสามารถสร้างรายได้จากเนื้อหาของวิดีโอผ่านทางโฆษณาของกูเกิลและวิเคราะห์ผลตอบแทนแบบง่ายด้วยจำนวนผู้ชมรายการ รวมถึงระยะเวลาทั้งหมดที่มีการชมเนื้อหาวิดีโอ

2. รูปแบบการใช้งานเว็บไซต์ยูทูป

ฐิติกร สุทธิสินทอง (2556) อธิบายวิธีการใช้งานยูทูปและบริการที่หลากหลายของยูทูปดังนี้

1. ยูทูป เป็นสื่อที่ให้บริการด้านการค้นหาและการเปิดรับชมวิดีโอ ซึ่งยูทูปสามารถค้นหาวิดีโอที่สนใจได้ด้วยการใส่คำสำคัญที่ต้องการค้น (Keyword) เข้าไปในช่องการค้นหา ก็จะปรากฏสิ่งที่ค้นหาขึ้นมาให้ได้รับชม

2. ยูทูปเป็นสื่อที่ให้บริการการแบ่งปันวิดีโอ มีฟังก์ชัน หรือปุ่มแบ่งปัน (Share) ส่งต่อไปยังสื่ออื่นไปยังสื่อสังคม (social media) โดยการนำโค้ดของวิดีโอไปวางบนสื่อที่ต้องการแบ่งปัน ซึ่งคนทั่วไปสามารถใช้ในการแบ่งปันนี้ได้

3. ยูทูปเป็นสื่อที่ให้บริการอัปโหลดวิดีโอ สามารถทำการตั้งค่าต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นชื่อ คำอธิบายคลิป ป้ายกำกับ กำหนดภาพตัวอย่าง เป็นต้น แต่บริการนี้ผู้ใช้ต้องเป็นสมาชิกก่อนจึงจะสามารถใช้งานบริการดังกล่าวได้

4. ยูทูป เป็นสื่อที่ให้บริการสร้างรายการโปรด เลือกเก็บคลิปที่ชอบได้ เก็บไว้ในรายการโปรด (Favorites) ซึ่งสามารถเก็บไว้ดูซ้ำในภายหลัง โดยไม่ต้องเสียเวลาในการค้นหา แต่บริการนี้ผู้ใช้ต้องเป็นสมาชิกก่อนจึงจะสามารถใช้งานบริการดังกล่าวได้ เช่นเดียวกับบริการอัปโหลดวิดีโอ

5. ยูทูป เป็นสื่อที่ให้บริการในการสร้างเพลย์ลิสต์ (Playlist) เป็นวิธีการที่คล้ายกับการสร้างรายการโปรด แต่สามารถนำมาจัดเรียงลำดับในการนำเสนอได้ สามารถให้เล่นวน หรือ เล่นซ้ำๆ ได้อีกทั้งยังสามารถแบ่งเป็นหมวด ๆ ได้ ซึ่งสร้างได้หลายรูปแบบ ตั้งชื่อเป็นของตนเองได้ ซึ่งบริการนี้ผู้ใช้บริการต้องเป็นสมาชิกก่อนจึงจะสามารถใช้งานบริการดังกล่าวได้ เช่นเดียวกับบริการอัปโหลดวิดีโอและบริการสร้างรายการโปรด

6. ยูทูป เป็นสื่อที่ให้บริการช่องทางการสื่อสาร (Channel) เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการแสดงผลงาน เป็นหน้าเว็บที่แสดงคลิปวิดีโอ อัปโหลดภาพและวิดีโอ สามารถที่ปรับแต่งเว็บตามแบบที่ตนเองชอบได้ ซึ่งบริการนี้ผู้ใช้บริการต้องเป็นสมาชิกก่อนจึงจะสามารถใช้งานบริการดังกล่าวได้

7. ยูทูป เป็นสื่อที่มีระบบสมาชิก (Subscriber) เพื่อจัดระบบการอนุญาตในการเข้ารับชม และสามารถยกเลิกการให้เข้ารับชมภายหลังได้เช่นกัน ผู้ที่จะเข้ามารับชมต้องทำการกดสมัคร (Subscribe) กับหน้าเว็บ

3. ยูทูปเบอร์ (YouTuber) และ ผู้ติดตาม (Subscriber)

ยูทูปเบอร์ หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแบ่งปันประสบการณ์ผ่านการเล่าเรื่องราว สร้างสรรค์ผลงานและนำเสนอผ่านรูปแบบคลิปวิดีโอเผยแพร่ในช่องยูทูปของตนเอง (CrowdLeaks, 2562)

ผู้ติดตาม หมายถึง ผู้ชมที่ต้องการดูเนื้อหาของช่องยูทูปเพิ่มเติม และกดปุ่ม "ติดตาม (Subscribe)" ช่องยูทูปนั้น หากผู้ติดตามกดเปิดการแจ้งเตือนไว้ เมื่อช่องยูทูปมีการโพสต์วิดีโอใหม่ ผู้ติดตามจะได้รับการแจ้งเตือนและเห็นวิดีโอที่เผยแพร่ใหม่ล่าสุดในฟีดการติดตามด้วย ซึ่งผู้ติดตามถือเป็นกลุ่มคนที่มีความสำคัญต่อช่องยูทูปเนื่องจากผู้ติดตามมีศักยภาพและแนวโน้มที่จะใช้เวลาในการดูวิดีโอของช่องยูทูปมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ติดตาม

ชูลีกร วงศ์ผั่น (2560) แบ่งประเภทของผู้ติดตามเป็น 7 ประเภท ได้แก่

1. ผู้ติดตามแบบเงียบ คือ ผู้ที่ชื่นชอบในวิดีโอบางตัว เนื่องจากมีเคยประสบการณ์ที่ดีกับช่องยูทูปนั้น หรือต้องการแสวงหาข้อมูลเพื่อนำไปแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น
2. ผู้ติดตามแบบบังเอิญ คือ ผู้ที่ชื่นชอบในวิดีโอบางตัว เนื่องจากมีเคยประสบการณ์ที่ดีกับช่องยูทูปนั้น หรือต้องการแสวงหาข้อมูลเพื่อนำไปแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น
3. ผู้ติดตามที่แสวงหาส่วนลดและสินค้าแจกฟรี คือ ผู้ที่มีมุมมองหาโปรโมชั่น ส่วนลดหรือของแถมจากช่องยูทูป
4. ผู้ติดตามที่ไม่พึงพอใจ คือ ผู้ที่ติดตามเพื่อแบ่งปันข้อมูล ประสบการณ์หรือสิ่งไม่ดีเกี่ยวกับช่องยูทูป
5. ผู้ติดตามที่หวังทำลาย คือ บุคคลที่กระทำการต่างๆ เพื่อทำลายชื่อเสียงช่องยูทูปนั้น
6. ผู้ติดตามที่เป็นเชียร์ลีดเดอร์ คือ ผู้ติดตามที่มีส่วนร่วมในช่องยูทูปผ่านการกดชอบแสดงความคิดเห็น หรือการส่งต่อโพสต์ของช่องยูทูปเกือบทุกโพสต์ โดยที่ผู้ติดตามอาจยังไม่ได้อ่านโพสต์เหล่านั้นเลย
7. ผู้ติดตามแบบบรอลด์ คือ ผู้ที่ติดตามช่องยูทูป แนะนำช่องยูทูปต่อให้ครอบครัว เพื่อน หรือคนรู้จัก บนโลกออนไลน์และออฟไลน์ และผู้ติดตามจะแตกต่างให้กับช่องยูทูปนั้น หากมีข้อคิดเห็นด้านลบเกี่ยวกับช่องเกิดขึ้น

4. การใช้ยูทูปเพื่อการศึกษา

แม้ว่ายูทูปจะถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นเว็บไซต์แบ่งปันวิดีโอสำหรับผู้ทั่วไป แต่ศักยภาพในการใช้งานด้านการศึกษาหรือการเรียนรู้ก็เป็นสิ่งที่น่าจับตามอง ทั้งนี้เป็นเพราะยูทูปมีวิดีโออยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งยังมีความหลากหลาย ซึ่งผู้ใช้สามารถเลือกใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ นอกจากนี้วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยจำนวนมากได้สร้างช่องยูทูป (YouTube channels) เพื่อแบ่งปันวิดีโอของตนเอง จนกระทั่งในเดือนมีนาคม 2009 ยูทูปได้ เปิดตัว YouTube EDU <http://www.youtube.com/edu> ซึ่งเป็นการรวบรวมช่องยูทูปที่สร้างขึ้นโดยวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยให้เป็นหมวดหมู่ YouTube EDU มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยมีวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเข้าร่วมมากกว่า 300 แห่ง และมีวิดีโอมากกว่า 65,000 วิดีโอ (Snelson, 2011)

Brame (2015) กล่าวว่า หากพิจารณาเรื่องการใช้วิดีโอเพื่อสนับสนุนการศึกษาและการเรียนรู้จะพบว่า การใช้วิดีโอเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้อย่างน้อย 2 ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีภาระการทำงานทางปัญญา (Cognitive load theory) และ ทฤษฎีการเรียนรู้โดยมัลติมีเดีย (Cognitive Theory of Multimedia Learning) ทฤษฎีภาระการทำงานทางปัญญา (Cognitive load theory) ระบุว่า ความจำ (Memory) ของมนุษย์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

ได้แก่ ความจำโดยประสาทรับความรู้สึก (Sensory memory) ซึ่งเป็นระบบความจำที่จำได้เพียงชั่วคราว เพราะมีความจุที่จำกัดมาก และระบบความจำระยะยาว ซึ่งมีขีดความสามารถไม่จำกัด เมื่อมนุษย์ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านระบบประสาทรับความรู้สึก ข้อมูลจะถูกประมวลผลและคัดเลือกว่าควรเก็บข้อมูลใดไว้ในระบบความทรงจำระยะยาว ซึ่งข้อมูลที่ไม่ถูกเข้ารหัสเพื่อเก็บไว้ในความทรงจำระยะยาวจะถูกลืมไปอย่างรวดเร็ว ส่วนทฤษฎีการเรียนรู้ โดยมัลติมีเดีย (Cognitive Theory of Multimedia Learning) ระบุว่า ระบบความจำที่เรียกว่า Working memory แบ่งส่วนการทำงานเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่รับข้อมูล และส่วนที่ประมวลผลข้อมูล โดยส่วนประมวลผลข้อมูลประกอบด้วยส่วนย่อยอีก 2 ส่วน คือส่วนที่ประมวลผลด้านภาพและส่วนที่ประมวลผลด้านเสียง การใช้งานส่วนประมวลผลทั้งส่วนภาพและเสียงควบคู่กันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของ Working memory ทำให้เกิดเป็นข้อมูลใหม่ในโครงสร้างทางความรู้ที่มีอยู่ได้ แต่ในบางกรณีส่วนประมวลผลอาจต้องรับภาระหนัก ดังนั้นการออกแบบสื่อการสอนประเภทมัลติมีเดียที่ช่วยลดภาระการทำงานของส่วนประมวลผลทั้งสองจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นได้

5. ยุทธูปกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

ยุทธูปได้รับการยอมรับว่าเป็นแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่มีบทบาทสำคัญในด้านการเรียนการสอน Almurashi (2016) พบว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านยุทธูปมีความคล้ายคลึงกับแนวคิดในการใช้วิดีโอเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ แต่เนื่องจากยุทธูปเป็นสื่อใหม่ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเชื่อมต่อกับเครือข่ายสังคมที่โยงใยไปทั่วโลก ทำให้ผู้ชมสามารถรับชมวิดีโอสอนภาษาและวิดีโอเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ จากทุกมุมโลกได้นอกจากนี้ยุทธูปยังเปิดโอกาสให้ผู้ชมสร้างวิดีโอเพื่ออัปโหลดเข้าสู่เว็บไซต์ยุทธูปและฟังความคิดเห็นที่ตอบกลับมาจากผู้ชมทั่วโลก จึงเป็นการได้ใช้ภาษาจริงและได้รับการตอบกลับจริงจากเจ้าของภาษา ซึ่งถือว่าเป็นการฝึกการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ด้วยเหตุนี้ยุทธูปจึงเป็นช่องทางในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแนวทางใหม่ที่มีความแตกต่างจากการใช้วิดีโอในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างที่เคยมีมา

นักวิจัยหลายคน พบว่า ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์เมื่อได้ชมคลิปวิดีโอซึ่งเป็นเหตุการณ์จริง Almurashi (2016) พบว่า วิดีโอประเภทรายการโทรทัศน์และข่าวซึ่งนำเสนอภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันด้วยจังหวะการพูดและสำเนียงที่แท้จริงจึงเป็นตัวอย่างของวิดีโอที่นำเสนอความเป็นจริงซึ่งมีประโยชน์ในการเรียนรู้ ด้านภาษาเพราะความเป็นจริงในการใช้ภาษา มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้อาศัยอยู่ในประเทศเดียวกับเจ้าของภาษา ดังนั้น การได้สัมผัสกับการใช้ภาษาที่แท้จริงหรือมีความสมจริงจึงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น ทั้งยังเข้าใจประวัติความเป็นมาและวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น

Morat (2017) กล่าวว่า ในแง่ประโยชน์ของการใช้ยูทูปเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่า ยูทูปช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์แบบ peer-to-peer ซึ่งเป็นการแบ่งปันข้อมูลกับผู้ใช้อื่นๆ ในกลุ่มเดียวกัน รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการใช้ภาษาผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในบริบทที่เป็นจริง เช่น การแสดงความคิดเห็นต่อวิดีโอที่ตนสนใจ การโพสต์วิดีโอตอบกลับ และการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้ใช้อื่นๆ

Brook (2011) พบว่า ยูทูปช่วยเสริมแรงจูงใจในการเรียนให้สูงขึ้นและเป็นแหล่งข้อมูลที่ครูใช้ในการเตรียมการสอน หรือ ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง เพื่อเพิ่มความถูกต้องและความน่าเชื่อถือในการเรียนรู้ให้มากขึ้นที่สำคัญงานวิจัยเชิงปฏิบัติการได้ชี้ให้เห็นว่าการใช้ยูทูปในรูปแบบต่าง ๆ มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียนทั้งในด้านการพูด การฟังและการเขียน

6. ยูทูปกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างไม่เป็นทางการ

นอกจากการใช้ยูทูปเป็นสื่อในการสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนแล้ว การที่ผู้คนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้สะดวกขึ้นและมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น ทำให้การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสามารถเกิดขึ้นได้ในรูปแบบของการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์อย่างไม่เป็นทางการ (the Online Informal Learning of English หรือ OILE)

การเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์อย่างไม่เป็นทางการ (OILE) เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อการสอนภาษาอังกฤษออนไลน์นอกห้องเรียนหรือนอกหลักสูตร ซึ่งการเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นในฐานะผลพลอยได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อออนไลน์ ต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ การเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ (Informal learning) จึงไม่ได้เกิดขึ้นในห้องเรียนหรือในบริบทของการเรียนที่เป็นกิจจะลักษณะ ไม่มีตารางการเรียนการสอน และไม่มีเตรียมมาก่อน แต่การเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์อย่างไม่เป็นทางการเกิดจากปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนมีต่อแหล่งข้อมูลออนไลน์โดยสื่อสังคมออนไลน์อย่างยูทูป ทำให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษาด้วย วิธีการเฉพาะคือการให้ข้อมูลหรือความรู้ทางภาษาแก่ผู้ชมทั้งในส่วนภาพและในส่วนเสียง นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้ใช้กับเนื้อหา และผู้ใช้กับผู้ใช้อื่น ๆ ยกตัวอย่างในกรณีของยูทูป ยูทูปเปิดโอกาสให้ผู้ชมสมัครสมาชิกและแสดงความคิดเห็นต่อวิดีโอได้ทั้งยังสามารถดูซ้ำได้อย่างไม่จำกัด ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวช่วยทำให้เกิดชุมชนเสมือนจริง (Virtual Communities) ในช่องยูทูป โดยสิ่งที่น่าสนใจก็คือกลไกการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์อย่างไม่เป็นทางการมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (SLA) ซึ่งระบุว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จำเป็นต้องมีการป้อนข้อมูลทางภาษาที่เข้าใจได้ มีโอกาสในการใช้ภาษาและมีปฏิสัมพันธ์อย่างมีความหมายกับผู้เรียนคนอื่น ๆ

แนวความคิดเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์อย่างไม่เป็นทางการ (OILE) มีความคล้ายคลึงกับการเรียนรู้โดยบังเอิญ (Incidental Learning) หรือการเรียนรู้โดยมิได้ตั้งใจ นักวิชาการบางคนอธิบายว่า Incidental learning หมายถึง การเรียนรู้ (acquisition) ซึ่งเกิดขึ้นโดยขาดเจตนาที่จะเรียน หรือเมื่อความสนใจของผู้เรียนไม่ได้มุ่งไปที่การเรียนภาษา แต่กลับมีความเข้าใจในสิ่งที่พวกเขาเข้าไปเกี่ยวข้องหรือพัวพัน (engaging) ด้วย ดังนั้นการเรียนรู้โดยมิได้ตั้งใจ (Incidental learning) จึงถูกอธิบายว่าเป็นผลพลอยได้ (by-product) ของการสื่อสารที่ต้องเกี่ยวข้องกับภาษา (Communicative language tasks) ส่วนการเรียนรู้โดยตั้งใจ (Intentional learning) จะพิจารณาจากความสนใจของผู้เรียนที่มีความเอาใจใส่ต่อข้อมูลหรือความรู้ที่ได้รับ ป้อนเข้ามา เช่น การเปิดรับคำศัพท์ใหม่ ๆ

งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์อย่างไม่เป็นทางการ (the Online Informal Learning of English) Arndt (2014) พบว่า โซเชียลมีเดียสามารถส่งเสริมการเรียนภาษา โดยเฉพาะความรู้ในด้านคำศัพท์ นอกจากนี้งานวิจัยยังระบุอีกว่า การอ่านบล็อกส่วนตัว (Blog posts) และการดูวิดีโอบล็อก (Video blogs) ช่วยให้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์โดยมิได้ตั้งใจได้ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน แต่การอ่านบล็อกส่วนตัว (Blog posts) และการดูวิดีโอบล็อกส่วนตัว (Video blogs) ทำให้เกิดความรู้ด้านคำศัพท์ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ การอ่านลายลักษณ์อักษร (Written input) ช่วยส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับระบบการสะกดคำ (Orthographic knowledge) ได้มากกว่าการดูคลิปวิดีโอ ในทางกลับกันการดูคลิปวิดีโอช่วยส่งเสริมในเรื่องการจำได้ (Recognition) และการระลึกได้ (Recall) เกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์เป้าหมาย และการจำหน้าที่ทางไวยากรณ์ (Grammatical function) ได้มากกว่า

สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า ยูทูปเป็นเว็บไซต์แบ่งปันวิดีโอที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย อีกทั้งยังเป็นแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่มีบทบาทสำคัญในด้านการเรียนการสอน ส่วนการใช้ยูทูปเพื่อการเรียนรู้อังกฤษนั้น ยูทูปถูกนำมาใช้ทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งการใช้ยูทูปเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และการใช้ยูทูปในการเรียนรู้ด้วยตัวเองในรูปแบบการเรียนรู้ ตลอดชีวิต (Live for Learner) รวมทั้งการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์อย่างไม่เป็นทางการ (OILE) และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยมิได้ตั้งใจ ส่วนสาเหตุที่ทำให้ยูทูปเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาที่เนื่องมาจาก คุณลักษณะความเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ของยูทูปที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเชื่อมต่อกับเครือข่ายสังคมซึ่งโยงใยไปทั่วโลก ทำให้ผู้เรียนสามารถรับชมวิดีโอสอนภาษาและวิดีโอเกี่ยวกับ วัฒนธรรมต่าง ๆ จากทุกมุมโลกได้ และยังสามารถสร้างวิดีโอเพื่ออัปโหลดเข้าสู่เว็บไซต์ยูทูป แสดงความคิดเห็นและฟังความคิดเห็นที่ตอบกลับมาจากผู้ชมทั่วโลก นอกจากนี้ยูทูปยังส่งเสริมให้เกิดการใช้ภาษาผ่านการมี

ปฏิสัมพันธ์ในบริบทที่เป็นจริง ซึ่งถือเป็นการฝึกการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย และเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากในการเรียนรู้ด้านภาษา

การนำวิดีโอยูทูบมาใช้ร่วมกับจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะสามารถพัฒนาทักษะพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้เนื่องจากเป็นสื่อของจริงที่เป็นแบบอย่างการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง วิดีโอยูทูบสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเข้ามาสู่การเรียนรู้ได้เต็มที่ ผู้เรียนสามารถฝึกซ้ำเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา ครูสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบของห้องเรียนได้ตามความต้องการ ยิ่งกว่านั้นยังเป็นเครื่องมือที่ผู้เรียนสามารถค้นหาเนื้อหาได้ตามที่ต้องการ และมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้วิดีโอยูทูบจำนวน 6 เรื่องที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับรายวิชาสาระการเรียนรู้และระดับความสามารถของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งจะเป็นสื่อวิดีโอยูทูบทั้ง 6 เรื่องนี้ถูกบรรจุเป็นบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ตามโครงการแท็บเล็ตพีซีเพื่อการศึกษาไทย (One Tablet Per Child) จัดทำโดยสำนักเทคโนโลยีเพื่อการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นสื่อวิดีโอยูทูบที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีเนื้อหาดังนี้

1. เรื่อง My name is Marry Jones

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ <https://youtu.be/OqebJNu3ows> (ครูโหว์ สื่อการสอน, 2559)

2. เรื่อง What does she look like?

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ <https://youtu.be/m-LJXUqqABk> (ครูโหว์ สื่อการสอน, 2559)

3. เรื่อง Color

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ <https://youtu.be/1wVr8il6i80> (ครูโหว์ สื่อการสอน, 2559)

4. เรื่อง At the Restaurant

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ <https://youtu.be/5JN25OTNMv0> (ครูโหว์ สื่อการสอน, 2559)

5. เรื่อง How much is it?

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ https://www.youtube.com/watch?v=l9rgl_-z6a0

(ครูโหว์ สื่อการสอน, 2559)

6. เรื่อง What does uncle do?

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ <https://youtu.be/oMNf9yVKyO0> (ครูโหว์ สื่อการสอน, 2559)

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพูด เป็นทักษะที่บุคคลพึงมีในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น หากปราศจากการพูดหรือความสามารถในการสื่อสารที่ดีแล้ว บุคคลก็ไม่สามารถที่จะประสบความสำเร็จในการสื่อสารสิ่งที่ต้องการสื่อสารออกมาได้ การจัดการเรียนรู้ในเรื่องการพูดจึงเกิดขึ้นโดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวทางในการพูดและสอนการพูดไว้ดังหัวข้อที่สำคัญจำเป็นดังต่อไปนี้

1. ความหมายและวัตถุประสงค์ของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการพูดไว้ดังนี้

พรสวรรค์ สิปโป (2550) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมเป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความในสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้นจุดประสงค์ของทักษะการพูด คือสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลักเสี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสน เนื่องจาก การออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิด หรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

กุศยา แสงเดช (2545) ได้กล่าวว่า การพูด เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการสื่อสาร ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้น มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง สิ่งสำคัญคือตัวครูผู้สอนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่กิจกรรมการสอนพูด ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ให้ความหมายของการพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึก เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของข้อมูล

กล่าวโดยสรุป การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ ความต้องการหรือมวลประสบการณ์ของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง โดยอาศัยน้ำเสียง กิริยาท่าทาง ภาษาที่มีความถูกต้องตามมารยาททางบริบททางสังคม และสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของผู้พูด

2. ความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

เจนจิรา ชัยปาน และคณะ (2556) ได้ให้ความหมายการพูดว่า เป็นทักษะที่จำเป็น เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่นๆ การพูดได้และพูดเป็น ทำให้การใช้ทักษะอื่น ๆ ย่างขึ้นและการพูดนำไปสู่ปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกัน การสอนทักษะการพูดควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมในการฝึกการพูดที่ใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน การฝึกพูดควรเริ่มจากง่ายไปหายากและให้โอกาสผู้เรียนทุกคนได้ฝึก

พรสวรรค์ สีสื่อ (2550) กล่าวว่า ความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการสอนทักษะการพูด มักจะสอนควบคู่ไปไปกับทักษะการฟัง การสอนแบบเดิมมักจะเป็นการฝึกโดยให้คนหนึ่งถามอีกคน หนึ่งตอบ อีกทั้งคำถามจะถูกกำหนดไว้ให้สามารถหาคำตอบได้ มักจะมีคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว ซึ่งได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว ดังนั้นความสำคัญของการพูด คือการแสดงความสามารถในการถามและตอบคำถาม

สรุปได้ว่า การพูดเพื่อการสื่อสารจึงเป็นทักษะที่สำคัญในขั้นต้นของการดำเนินชีวิต เมื่อคนเราสามารถพูดสื่อสารให้ผู้อื่นได้เข้าใจดีแล้ว ก็จะมีความสัมพันธ์อันดี ปฏิสัมพันธ์อันดี การตอบโต้กัน สื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปฏิบัติตามความต้องการของอีกฝ่ายได้เป็นอย่างดี

3. องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสาร

องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารมีหลายประการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงการพูดเพื่อการสื่อสารที่ดีไว้ดังนี้

Brown (1981) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านการพูดเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammar Competence) รวมถึงความสามารถในการใช้องค์ประกอบทั้งหมดของภาษา ได้แก่ เสียง ศัพท์ และไวยากรณ์ ซึ่งทำให้ผู้พูดใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างโดยปราศจากความลังเล

2. ความสามารถในการต่อเนื่องข้อความ (Discourse Competence) การพูดเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงข้อความ กล่าวคือผู้พูดสามารถเปลี่ยนบทบาทในการพูดเปิดและปิดการสนทนาและเชื่อมโยงให้การสนทนาดำเนินต่อไปอย่างเหมาะสมและราบรื่น

3. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้คำพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ สัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลในสังคม นอกจากนี้ ผู้พูดยังต้องพูดเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในสังคม โดยมีจุดประสงค์เฉพาะที่แตกต่างไปตามสถานการณ์และประเภทของการพูด

4. ความสามารถด้านยุทธวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) หมายถึง ผู้พูดสามารถแก้ปัญหาในระหว่างการใช้สื่อสารด้วยกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายได้

Searle (1974) กล่าวว่า องค์ประกอบในการพูดเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย

1. การกล่าวถ้อยคำ (Utterance Act) หมายถึง การที่ผู้พูดกล่าวคำหรือประโยคออกมาอย่างมีจุดประสงค์ในการติดต่อสื่อสาร

2. การใช้คำพูดให้บรรลุผลตามสถานการณ์ (Prepositional Act) หมายความว่าผู้พูดใช้คำพูดได้เหมาะสมกับสถานการณ์และตัวบุคคล เช่น การกล่าวคำพูดให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อถือ

3. การแสดงเจตนาในการกล่าวคำพูด (Locutionary Act) หมายถึง การใช้คำพูดซึ่งแสดงความตั้งใจของผู้พูดในการพูดออกมา เช่น การทักทาย การขอร้อง การยอมรับ เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้นทำให้สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย ผู้พูดหรือผู้สื่อสาร ถ้อยคำ ประโยคหรือข้อมูล และผู้ฟัง การพูดเพื่อการสื่อสารที่ดีผู้ส่งสารควรใช้น้ำเสียงและภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และคำนึงถึงสถานการณ์ในขณะพูด เพื่อให้ผู้พูดเข้าใจตามที่ต้องการได้อย่างถูกต้องชัดเจน

4. ระดับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

มีนักการศึกษาได้ให้กล่าวถึงการกำหนดระดับความสามารถในการพูดไว้ ดังนี้

Carroll (1980) จัดระดับความสามารถในการพูดมี 9 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ (Non-user) ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาไม่ได้เลย

ระดับ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent) ผู้พูดสามารถใช้ภาษาได้เพียง

คำสองคำ

ระดับ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัด (Extremely limited) ผู้พูดจะพูดตะกุกตะกัก เข้าใจผิดบ่อย ๆ เข้าใจบทสนทนาบางส่วน จึงไม่สามารถคุยได้ต่อเนื่อง ได้เรื่องราว ที่ถูกต้อง จับได้แต่ใจความสำคัญจับรายละเอียดไม่ได้

ระดับ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาเกือบจะพอเพียง (Marginal) ผู้พูดสามารถสนทนาโต้ตอบได้ แต่ก่อนข้างจะเป็นคู่สนทนาเงียบไม่สามารถนำการสนทนา หรืออธิบายได้มีความ ยากลำบากในการสนทนาด้วยความเร็วปกติ ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง การสนทนาดำเนินไปด้วยความยากลำบาก และไม่ต่อเนื่อง แต่ยังคงแสดงให้เห็นว่าเข้าใจเรื่องที่สนทนาได้ตรงกัน มีสำเนียงภาษาเดิมปนอยู่ มีความแตกต่างจากระดับที่ 3

ระดับ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest) ผู้พูดสามารถสื่อใจความสำคัญในการสนทนาได้ ยังขาดลีลาของภาษา และไวยากรณ์ยังมีข้อผิดพลาด ต้องถามหรือถูกถามเป็นครั้งคราว เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่ว และความสามารถในการนำสนทนา ผู้พูดต้องพูดซ้ำ ถ้อยซ้ำคำ ดำเนินการสนทนาได้ แต่ไม่มีลีลาในการพูดไม่ค่อยน่าสนใจ

ระดับ 6 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ (Competent) ผู้พูดสามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการ ได้ ติดตามเรื่อง เปลี่ยนเรื่องพูดได้ หยุดพูด หรือพูดตะกุกตะกักเป็นครั้งคราวมีความสามารถในการริเริ่มเรื่องสนทนาได้

ระดับ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี (Good) ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจน และมี เหตุผล สามารถสนทนาได้อย่างเป็นเรื่องเป็นราว แต่ไม่คล่องมากนัก สามารถติดตามการ สนทนาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงน้ำเสียง มีการพูดตะกุกตะกัก หรือพูดซ้ำคำ แต่โต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก (Very Good) ผู้พูดสามารถอธิบายได้ อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนาดำเนินเรื่องต่อไป และขยายความได้ตามความ จำเป็นแสดงอารมณ์ขัน ได้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

ระดับ 9 ระดับผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา (Expert) ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนาดำเนินเรื่องต่อ ขยายความ และพูดได้ใจความสำคัญ

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ระดับความสามารถในการพูดมี 9 ระดับ ความสามารถในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นปัจจัยสำคัญในการนำมาจัดระดับความสามารถในการพูด ยังสามารถใช้ภาษาพูดได้รวดเร็ว คล่องแคล่ว และถูกต้องมากเท่าไร ยิ่งจะเป็นผู้ที่ใช้ภาษาได้ในระดับดียิ่งขึ้นไปเท่านั้น

5. วิธีการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงวิธีการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังต่อไปนี้

Byrne (1986) เสนอวิธีการพัฒนาทักษะการพูดที่ผู้สอนจำเป็นต้องฝึกนักเรียน 2

ประการ คือ

1. ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียง และรูปไวยากรณ์ซึ่งรวมถึงคำศัพท์
2. โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องของความถูกต้อง ส่วนในขั้นสูงควรเน้นความคล่องแคล่ว สอดคล้องกับ Carroll (1980) ได้กล่าวถึงการพัฒนาการพูดว่าผู้พูดควรมีทักษะ ดังนี้

- 2.1 ออกเสียงให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้ฟังสามารถแยกเรื่องได้
- 2.2 เป็นเสียงหนัก เบาและออกเสียงให้ถูกต้องเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่
- 2.3 ใช้รูปแบบคำให้ถูกต้องมีความหมาย
- 2.4 เรียงคำให้ถูกต้อง
- 2.5 เลือกใช้คำให้เหมาะสม
- 2.6 เลือกใช้ภาษาที่หลากหลายให้เหมาะสมกับสถานการณ์และเป็นมิตร
- 2.7 พูดให้ชัดเจน ใช้หลักภาษาที่ถูกต้องทั้งประธาน กริยา กรรม
- 2.8 แยกประโยคหลักออกจากประโยครองอย่างชัดเจน
- 2.9 พูดให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจและสนทนาได้อย่างเข้าใจ

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวไว้ว่าการพูดภาษาอังกฤษจะต้องมีการพัฒนาทักษะการพูด 5 ด้าน ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) มิได้หมายถึงความเร็ว แต่หมายถึงความราบรื่นและความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด

2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด

3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication) หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้

4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of Communication) หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป

5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communication) หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและ ไม่ใช้คำพูดเพื่อการสื่อสาร

สุวัฒน์ชัย ฤณาพรรณ (2555) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาทักษะการฝึกการใช้ภาษาซึ่งได้แก่ เสียง ไวยากรณ์ และรวมถึงคำศัพท์ ซึ่งผู้สอนทักษะการพูดต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกอยู่เสมอ และผู้สอนเองต้องให้ความสำคัญกับความถูกต้องและคล่องแคล่วในขั้นที่แตกต่างกันในระดับของการเรียน ซึ่งในระดับแรกควรเน้นเรื่องความถูกต้อง และในระดับสองควรเน้นเรื่องความคล่องแคล่ว นอกจากนี้แล้ว ผู้พูดที่ดีควรมีคุณสมบัติอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น ควรเป็นผู้ฟังที่ดี หมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ ยอมรับคำวิจารณ์จากผู้อื่น มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความสุขและมีความพอใจในตัวเองในการถ่ายทอดความรู้และความรู้สึกให้ผู้อื่น โดยใช้กิริยาท่าทางและบุคลิกภาพของตนอย่างมีประสิทธิภาพ และในการพูดแต่ละครั้งควรเลือกเรื่องที่ตนถนัด รู้จักชักชวนอยู่เสมอ เพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับผู้ฟังไม่ว่าจะเงื่อนไขของอายุ วัย เพศ และการศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอหลักการสอนทักษะการพูดที่จะทำให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

Bygate and Porter (1991) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะพูดว่า

1. เป็นการสอนทักษะในการใช้กลไกทางภาษา โดยหมายถึงการพูดในสถานการณ์ที่กำหนดให้ ตลอดจนการออกเสียง การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ เพื่อสื่อความหมายที่ถูกต้อง
2. เป็นการสอนทักษะภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ หมายถึงทักษะในการถ่ายโอนและใช้กลไกภาษาในสถานการณ์ได้ ซึ่งเป็นทักษะในการนำความรู้และทักษะในการใช้กลไกทางภาษามาใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร

Lynch (1996) กล่าวว่า หลักการสอนการพูดที่ดีนั้นครูควรสอนให้นักเรียนมีการพูดแบบปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อบทบาท เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มได้อย่างมีขอบเขตที่กว้างขึ้น สิ่งสำคัญคือ นักเรียนควรมีโอกาสได้ฝึกแสดงความคิดเห็นจากการที่ได้ฝึกกลวิธีต่าง ๆ ที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตจริงเพื่อให้นักเรียนได้ประสบการณ์ในการวิเคราะห์ และได้รับข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เกิดขึ้นว่าควรปรับปรุงแก้ไขในการพูดสถานการณ์นั้น ๆ อย่างไร

Richard and Rodgers (2002) ได้ให้ความหมายหลักการสอนภาษาที่ดีว่า ควรพิจารณากระบวนการเรียนรู้ตามสถานการณ์ที่หลากหลาย มากกว่าระเบียบวิธีการที่มีแบบแผนตายตัว ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาผ่านขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. การสื่อสารตามสภาพจริงและการสื่อสารอย่างมีความหมายเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
3. ความคล่องในการใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสารผู้เรียนต้องสามารถสื่อสารด้วยความคล่องแคล่ว
4. การพูดเพื่อการสื่อสารสามารถที่จะบูรณาการไปสู่ทักษะทางภาษาที่แตกต่างกันได้
5. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องลองผิดลองถูกเพื่อเป็นการประยุกต์ใช้ภาษาได้อย่างสร้างสรรค์

Harmer (1991) กล่าวว่า กิจกรรมการพูดของนักเรียนไม่ควรเป็นไปในแนวทางควบคุมทั้งในส่วนของไวยากรณ์หรือหน้าที่ภาษาหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งโดยเฉพาะกล่าวอีกอย่างก็คือ นักเรียนจะใช้ภาษาใดและภาษาทั้งหมดที่เขาสามารถใช้ได้เป็นอย่างดี เพื่อทำงานที่เป็นกิจกรรมการพูดให้สำเร็จ ล่วงไป สิ่งสำคัญก็คือจะต้องมีงานที่นักเรียนจะต้องทำให้เสร็จ และนักเรียนควรจะต้องรู้สึกริ่อยากทำให้สำเร็จ และหากอ้างว่าทำไมจึงควรสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมการพูด มีเหตุผล 3 ประการด้วยกันคือ

1. เป็นการฝึกซ้อม (Rehearsal) คือเปิด โอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างอิสระ เท่ากับเปิดโอกาสให้เขาได้ฝึกซ้อมการพูดนอกห้องเรียน การให้พวกเขาได้เล่นการแสดงบทบาทสมมติ ทำให้เขาได้มี โอกาสฝึกซ้อมเหตุการณ์จริงในห้องเรียนด้วยความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย การฝึกแบบนี้ไม่เหมือนกับการฝึกประเภทที่มีการศึกษารายละเอียดมากกว่านี้ ในทางตรงกันข้ามการฝึกเช่นนี้กลับเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียน "ค่อย ๆ เกิดความเข้าใจ" ว่าการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศจริง ๆ เป็นอย่างไร

2. เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) กิจกรรมการพูดเป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องพยายามใช้ภาษาทั้งหมดและภาษาใด ๆ ที่เขารู้ จะให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ทั้งครูและนักเรียน ครูจะมีโอกาสเห็นว่านักเรียนทำได้ดีแค่ไหน และเขามีปัญหาอะไรบ้างด้านภาษา (นี่เป็นเหตุผลที่ดีสำหรับรูปแบบการสอนแบบ (Boomerang) ตัวนักเรียนเองก็จะได้มี โอกาสเห็นว่ากรพูดบางอย่างง่ายตายเพียงใด และควรทำอย่างไรเพื่อปรับปรุงแก้ไขการพูดให้ดีขึ้น เพื่อช่วยให้รู้สึกมั่นใจและพอใจยิ่งขึ้น และที่สำคัญจะช่วยให้เขามีกำลังใจศึกษาต่อไปเรื่อย ๆ หากมีครูคอยเอาใจใส่ช่วยชี้แนะ

3. เป็นการทำให้นักเรียนสนใจ และอยากมีส่วนร่วม (Engagement) กิจกรรมการพูดที่ดีอาจจะสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้มาก หากทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และหากครูจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม และสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นประ โยชน์ด้วยความเข้าใจ

นักเรียนจะได้รับความพึงพอใจอย่างมากจากกิจกรรมนี้ กิจกรรมพูดหลายอย่าง (การเล่นการแสดง บทบาทสมมติ การอภิปราย การแก้ปัญหา ฯลฯ) โดยธรรมชาติของมันเองแล้วล้วนแล้วแต่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินทั้งสิ้น

สรุปว่า ในการสอนการพูดที่ดีนั้น ต้องคำนึงว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงความรู้สึกของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังเพื่อให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพ จึงต้องให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางการพูดอย่างเต็มความสามารถ ไม่ถูกปิดกั้นความคิด มีอิสระในการตัดสินใจที่จะพูด เพื่อแสดงบทบาทของตนเองอย่างเต็มความสามารถ โดยควรมีข้อมูลย้อนกลับเพื่อทราบพัฒนาการของตนเอง

6. การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถดำเนินการก่อนการเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนว่าประสบความสำเร็จหรือบรรลุจุดประสงค์เพียงใด นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการพูดว่า รูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการพูดสามารถดำเนินการได้หลายวิธีตามรูปแบบดังนี้

1. ให้อธิบายรูปภาพหรือการฟังเทปโดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่เรียนแล้วตลอดจนสังเกตผู้ที่เกี่ยวข้องในภาพในเรื่องเพศ วัยวุฒิ สถานภาพทางสังคม อาชีพ สภาพแวดล้อม สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง อากัปกิริยา และความรู้สึก ตลอดจนความสัมพันธ์ของผู้เกี่ยวข้อง หรือคู่สนทนาในภาพที่จะมาสามารถเดาได้จากภาพหรือการฟังเทป

2. ให้สนทนาเป็นคู่ ๆ โดยสร้างสถานการณ์ให้

3. ให้บันทึกตารางเวลาในการทำงานแล้วนัดประชุมในครั้งถัดไป

4. ให้อ่านงานเขียน ๆ หลังจากสำรวจกิจกรรมที่เพื่อนๆ ทำมากที่สุด

5. ให้สัมภาษณ์เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม

6. ให้บรรยายโดยเล่าเรื่องราว โดยใช้จินตนาการของตนเองหรือจากประสบการณ์จริง
อัจฉรา วงษ์โสธร (2544) สรุปเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลทักษะการพูดไว้ 3

ประเภทดังนี้

1. การพูดเดี่ยว เช่น การพูดรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การแสดงความคิดเห็น ซึ่งการประเมินประเภทนี้เป็นการทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะการพูดจริงในเนื้อหาที่ตนเองได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา เป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คน ตามสถานการณ์ต่างๆ

ที่กำหนดให้ โดยไม่มีการเตรียมมาล่วงหน้า การทดสอบประเภทนี้สามารถวัดได้ทั้งทางด้านการแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสาร การโต้แย้ง หรือการสนับสนุนข้อคิดเห็นของบุคคลอื่น

3. การอภิปรายหรือการโต้เถียง เป็นการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีคณะกรรมการให้คะแนนนักเรียนเป็นรายบุคคล การพูดประเภทนี้เป็นการพูดแบบกลุ่ม ดังนั้นในการแสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้ง จึงต้องสอดคล้องและสนับสนุนความคิดเห็นของเพื่อนในฝ่ายเดียวกัน นักเรียนจะต้องแสดงความสามารถในการพูดทั้งที่เตรียมมาล่วงหน้าและคิดขึ้นทันทีทันใดในขณะนั้น

อัจฉรา วงษ์โสธร (2544) ให้ความหมายหลักการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษว่า จะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ คือ

1. การออกเสียงชัดเจน รวมทั้งความถูกต้องในการลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง การเว้นจังหวะในการพูด
2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดและผู้พูดสามารถพูดอย่างได้มีประสิทธิภาพ
3. ศัพท์สำนวนที่ใช้เหมาะสม สมและความหมายถูกต้อง
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้อง
5. การพูดต้องมีความสำคัญที่จะสื่อความหมาย
6. การพูดมีรายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการให้เหตุผล
7. การสรุปประเด็นที่พูดสามารถสื่อความหมายได้
8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังที่พูดด้วยโดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม เช่น วิธีการสอดแทรกคำพูดของผู้อื่น การนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่นไม่ห้วน พูดภาษาที่สุภาพ มีการพูดขึ้นต้นและลงท้ายอย่างเหมาะสม

กรมวิชาการ (2545) ได้แบ่งการวัดและการประเมินผลทักษะการพูดออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย
 - 1.1 การให้ตัวชี้แนะที่สามารถมองเห็นได้ แต่นักเรียนควรมีความคุ้นเคยสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน
 - 1.2 การใช้ตัวชี้แนะที่เป็นคำพูด อาจเป็นภาษาแม่ หรือภาษาที่เรียนในบางครั้งอาจเขียนก็ได้
 - 1.3 การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการสอบแบบโคลซ (Close)
 - 1.4 การเล่าเรื่อง (Narrative Task) เล่าเรื่องให้ฟังแล้วให้ไปเล่าต่อให้เพื่อนฟัง บันทึกเทปไว้
 - 1.5 ให้พูดตามสถานการณ์สมมติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (Function) ที่เหมาะสม

2. การพูดโดยให้อิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง เช่น

- 2.1 ให้อธิบายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่
- 2.2 ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่ายๆ
- 2.3 ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลายๆหัวข้อ
- 2.4 ให้อธิบายสิ่งของ บุคคล
- 2.5 ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเอง ได้แย้ง ปฏิเสธ พูดหักล้างข้อโต้แย้ง
- 2.6 สนทนาและสัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับ

ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรม ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน

- 2.7 ให้พูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น บทความ ภาพ วิดิทัศน์
- 2.8 ให้สรุปจากเอกสาร
- 2.9 ใช้พูดเชิงวิเคราะห์หน้าชั้น

3. เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

- 3.1 ความถูกต้อง
- 3.2 ความคล่องแคล่ว
- 3.3 การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด

ละเอียดยุทธศาสตร์ (2543) ได้อธิบายเกี่ยวกับการทดสอบทักษะการพูดไว้ ดังนี้

1. การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย

1.1 การให้ตัวชี้แนะ ที่สามารถมองเห็นได้ ผู้เรียนพูดประโยคโดยมีรูปภาพเป็นสื่อ ผู้เรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน

1.2 การให้ตัวชี้แนะ ที่เป็นคำพูด กำเริมนำสำหรับการทดสอบอาจใช้ภาษาแม่ หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจเป็นการเขียนก็ได้

2. การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง มีวิธีการทดสอบ ดังนี้

2.1 ให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่

2.2 ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลายๆหัวข้อเพราะผู้เรียนอาจจะคล่องในหัวข้อหนึ่งมากกว่าอีกหัวข้อหนึ่งก็เป็นได้

2.3 ผู้เรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน

2.4 การสนทนาและสัมภาษณ์ เป็นวิธีการทดสอบทักษะการพูดที่เหมาะสมนิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด แบบสอบสมรรถภาพทางการพูดจะเป็นแบบสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาตามหน้าที่ หรือความสามารถในการสื่อสารได้ก็ต่อเมื่อแบบสอบนั้นให้โอกาสแก่ผู้เข้าสอบในการแสดงความสามารถที่จะเรียบเรียงส่วนประกอบต่างๆของคำพูดให้สอดคล้องกันอย่างเหมาะสม

กลุ่มส่งเสริมการเรียนรู้การสอนและประเมินผล (2548) ได้กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูด ดังนี้

1. ความถูกต้อง

- 1.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อ ออกเสียงคำ ประโยคไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้
- 1.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อ ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยค
- 1.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อ การออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคบางส่วน
- 1.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อ ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคส่วนใหญ่

2. ความคล่องแคล่ว

- 2.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อ พูดได้บางคำ สื่อความหมายไม่ได้
- 2.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อ พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วงๆ สื่อสารได้ไม่ชัดเจน
- 2.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้
- 2.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อ พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจนให้สื่อสารได้

3. การแสดงท่าทาง น้ำเสียงประกอบการพูด

- 3.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อ พูดได้น้อยมาก
- 3.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อ พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ไม่มีท่าทางประกอบ
- 3.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสมกับบทบรรยาย แต่มีท่าทางประกอบไม่เหมาะสม
- 3.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อ แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสมกับบทบรรยาย

Bartz (1979) ได้สร้างเกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็นองค์ประกอบ และในแต่ละองค์ประกอบ ใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 6 ระดับ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

1.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ่อยมาก หยุดคิดเป็นเวลานานมาก และการพูดไม่ต่อเนื่อง

1.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ่อยครั้ง หยุดคิดในบางครั้ง และการพูดไม่ต่อเนื่อง

1.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูด มีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติบ้าง หยุดคิดในบางครั้ง และการพูดยังไม่ต่อเนื่อง

1.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่ค่อยมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ และพูดค่อนข้างราบรื่น

1.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่มีการเว้นช่วงในการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ และพูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่อง แต่ยังมีสำเนียงที่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา

1.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่องเหมือนเจ้าของภาษา

2. ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility)

2.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้

2.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดเป็นคำ ๆ เป็นส่วน ๆ ไม่ต่อเนื่อง และไม่ครบถ้วน ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้เพียงเล็กน้อย

2.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดต่อเนื่องได้เป็นบางคำ บางวลี ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง

2.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดเป็นประโยคต่อเนื่อง เป็นประโยคง่ายๆ สั้น ๆ ได้ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้บางส่วน

2.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดต่อเนื่องเกือบทั้งหมด ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ

2.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดพูดต่อเนื่องเหมือนเจ้าของภาษา

3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication)

3.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้

3.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้น้อยมาก

3.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้บ้าง

3.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้พอสมควร

3.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้เป็นส่วนมาก

3.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด

4. คุณภาพในการสื่อสาร (Quality of Communication)

4.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษา และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษาอย่างมาก

4.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาน้อยมาก และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษามาก

4.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาบ้างและมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษาพอสมควร

4.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาพอสมควร และมีปัญหาการใช้โครงสร้างทางภาษาบ้าง

4.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นส่วนใหญ่ และมีปัญหาในการใช้โครงสร้างภาษาน้อย

4.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาทั้งหมดและมีปัญหาในการใช้โครงสร้างทางภาษาน้อยมาก

5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communicate)

5.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่ใช้ความพยายามในการพูดให้จบความหรือไม่สนใจสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ

5.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความน้อยมาก หรือไม่สนใจสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด

5.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความ และสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจบ้าง

5.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความพอสมควร และพูดเสริมเพิ่มเติมเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ

5.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความอย่างมาก และพูดเสริมเพิ่มเติมเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจชัดเจน

5.6 ได้ 6 คะแนน เมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดเมื่อผู้พูดใช้ความพยายามในการพูดให้จบความเป็นพิเศษและพูดเสริมเพิ่มเติมรายละเอียด เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

Johnson (1990) กล่าวถึง เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ และในแต่ละองค์ประกอบ ใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับ คือ

1. การออกเสียง (Pronunciation)

1.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงมีปัญหาเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจพูดของผู้พูดได้เลย

1.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงมีปัญหาจนยากแก่การเข้าใจคำพูดนั้นได้ ทำให้ผู้ฟังต้องคอยถามซ้ำ ๆ ว่าผู้พูดต้องการพูดอะไร

1.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงมีปัญหาบ้างทำให้ผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง จึงจะสามารถเข้าใจคำพูดของผู้พูดได้ และในบางครั้งผู้พูดออกเสียงผิด ทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจที่สับสน

1.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงได้ดี และมีปัญหาน้อยมาก ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดได้ดี

1.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดออกเสียงได้เป็นอย่างดีเทียบเท่าเจ้าของภาษาทำให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดได้เป็นอย่างดี

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

2.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดเป็นอย่างมาก และเรียงลำดับไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจคำพูดของผู้พูดได้เลย

2.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังเกิดความยากต่อการเข้าใจ

2.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับผิดบ่อย ทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคที่พูดไม่ชัดเจน

2.5 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดยังใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง แต่ไม่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

2.6 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดเพียงเล็กน้อย และสามารถแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องได้ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคที่พูดได้ดี

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

3.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดเป็นอย่างมาก เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์เลย ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจคำพูดของผู้พูดได้เลย

3.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อยมาก เพราะมีความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนข้างจำกัด ทำให้ผู้ฟังยากแก่การเข้าใจคำพูดนั้นได้

3.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย เพราะมีความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนข้างจำกัด และมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้

3.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในบางครั้ง

3.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

4. 1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดหยุดเว้นช่วงในการพูดเป็นเวลานานมากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

4.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ และหยุดคิดเป็นเวลานาน เพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

4.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดยังไม่มากนักเพราะมีปัญหาในการใช้ภาษา

4.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดได้ดี แต่การพูดสะดุดบ้าง เพราะยังมีปัญหาในการใช้ภาษา

4.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วดีมาก เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

5.1 ได้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดได้โดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจในคำพูดของผู้พูดเลย

5.2 ได้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความยากลำบากในการคิดหาคำพูด จึงพูดซ้ำ ๆ พูดติด ๆ ขัด ๆ หรือพูดคำเดิมซ้ำอีก

5.3 ได้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถเข้าใจสิ่งที่คนพูดได้ จึงพูดได้เป็นส่วนมาก แต่พูดค่อนข้างช้า และคาดมีการพูดซ้ำ

5.4 ได้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจครบถ้วน แต่อาจมีการพูดซ้ำข้อความบ้าง

5.5 ได้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดเป็นอย่างดี

Oller (1979) ได้กำหนดประเภทความสามารถในการพูดไว้ 5 ประการ โดยแบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ จากระดับที่ 1 ที่ควรปรับปรุงถึงระดับที่ 6 คือดีเยี่ยม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง (Accent) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

1.1 ระดับที่ 1 มีการออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง

1.2 ระดับที่ 2 มีการออกเสียงที่ผิดมาก ฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำ

1.3 ระดับที่ 3 ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟัง ออกเสียงผิด ทำให้เข้าใจผิดบางครั้ง

1.4 ระดับที่ 4 ใช้เสียงแปร่งเป็นบางที่และออกเสียงผิดบางครั้งแต่ยังฟังเข้าใจ

1.5 ระดับที่ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังได้ชัดเจน แต่ยังฟังออกว่าเหมือนเป็น

เจ้าของภาษา

1.6 ระดับที่ 6 ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา

2. ไวยากรณ์ (Grammar) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

2.1 ระดับที่ 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง

2.2 ระดับที่ 2 มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอ แสดงว่ามีความสามารถน้อยมากในการใช้ประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง

2.3 ระดับที่ 3 มีที่ผิดบ่อยครั้ง แสดงว่ามีความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง

2.4 ระดับที่ 4 มีที่ผิดบ่อยครั้ง แสดงว่าไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญได้ทำให้ผู้ฟังรู้สึกรำคาญและฟังไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง

2.5 ระดับที่ 5 มีที่ผิดในการใช้โครงสร้างภาษาน้อยมาก

2.6 ระดับที่ 6 มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่งในการใช้ภาษา

3. คำศัพท์ (Vocabulary) แบ่งออกเป็น 6 ระดับได้แก่

3.1 ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิด ๆ แม้แต่ในบทสนทนาทั่ว ๆ ไป

3.2 ระดับที่ 2 ใช้วงคำศัพท์จำกัดอยู่แต่ในเรื่องการสนทนา เรื่องส่วนตัวพื้นฐานและความจำเป็นในการดำรงชีวิต

3.3 ระดับที่ 3 บางครั้งมีการใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง คงจำกัดของวงคำศัพท์ ทำให้พูดคุยเรื่องงานอาชีพและเรื่องสังคมทั่วไปไม่ได้

3.4 ระดับที่ 4 รู้คำศัพท์ทางด้านการงานอาชีพเพียงพอ พูดคุยเรื่องตนเองสนใจได้ รู้คำศัพท์ทั่วไป พูดคุยเรื่องทั่วไปได้ แต่ยังมีการพูดซ้ำและวกวน

3.5 ระดับที่ 5 รู้คำศัพท์ทางด้านการงานอาชีพกว้างและแม่นยำ รู้ศัพท์ทั่วไปเพียงพอที่จะแก้ปัญหาด้านปฏิบัติที่ซับซ้อนได้ แต่ยังมีการพูดซ้ำและวกวน

3.6 ระดับที่ 6 รู้คำศัพท์อย่างกว้างขวางและถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่ว (Fluency) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

4.1 ระดับที่ 1 พูดตะกุกตะกัก ไม่ปะติดปะต่อกัน ทำให้สนทนาไม่รู้เรื่อง

4.2 ระดับที่ 2 พูดซ้ำมากและตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้บ่อยและท่องจำได้

4.3 ระดับที่ 3 พูดซ้ำและไม่คล่อง บางประโยคพูดไม่จบ

4.4 ระดับที่ 4 พูดซ้ำและไม่คล่องเป็นบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำใหม่ และติดขัดเรื่องการใช้คำศัพท์

4.5 ระดับที่ 5 พูดได้คล่อง แต่ยังติดขัดในเรื่องของความเร็ว จังหวะในการพูด

4.6 ระดับที่ 6 พูดได้อย่างคล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension) แบ่งออกเป็น 6 ระดับได้แก่

5.1 ระดับที่ 1 ฟังการสนทนาเรื่องนั้นๆ ได้เข้าใจน้อยเกินไป

5.2 ระดับที่ 2 เข้าใจเมื่อพูดซ้ำๆ และเป็นเรื่องง่ายๆ

5.3 ระดับที่ 3 เข้าใจเรื่องง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองโดยตรง พูดซ้ำๆ หรือพูดซ้ำเป็นบางครั้ง

5.4 ระดับที่ 4 เข้าใจภาษาที่พูด สามารถพูดตัวต่อตัวได้ค่อนข้างดี

5.5 ระดับที่ 5 เข้าใจภาษาที่พูด ยกเว้นสำเนียงการพูดหรือการพูดที่เร็วมาก หรือออกเสียงไม่ชัดเจน

5.6 ระดับที่ 6 เข้าใจภาษาที่พูดทุกอย่างที่เป็นการใช้ภาษาแบบทางการ สำนวน คำพูดเหมือนเจ้าของภาษา

สามารถสรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษสามารถวัดได้หลายรูปแบบจากพฤติกรรมด้านต่างๆ ของผู้พูด ทั้งประเมินแบบเดี่ยว คู่ หรือกลุ่ม การประเมินการพูดตามสภาพจริง เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการพูดควรสะท้อนกระบวนการจัดการเรียนการสอนเกณฑ์การประเมินจำเป็นต้องกำหนดไว้อย่างชัดเจน ด้านความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความถูกต้องและเหมาะสมของการใช้ภาษา

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ความเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้และระดับของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์จากเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ Oller (1979) และ Johnson (1990) โดยมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ด้านละ 5 ระดับ ดังนี้

1. ด้านสำเนียงและการออกเสียง หมายถึง สามารถออกเสียงคำศัพท์ สำนวนได้ชัดเจนถูกต้องตามหลักการออกเสียง สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ ออกเสียงได้ชัดเจน สำเนียงเทียบได้กับเจ้าของภาษา

ได้ 3 คะแนน เมื่อ ออกเสียงได้ดี ผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี

ได้ 2 คะแนน เมื่อ ออกเสียงผิดบ้าง จนทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ออกเสียงผิดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

2. ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หมายถึง สามารถในการใช้คำศัพท์ ประโยคได้เหมาะสม ถูกต้องตามรูปแบบโครงสร้างทางภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้

แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สามารถพูดสื่อความหมายได้ชัดเจน

ได้ 3 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง แต่สามารถสื่อความหมายได้

ได้ 2 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ่อยครั้ง จนทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดไป

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดมาก ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูดได้

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

3. ด้านคำศัพท์ สำนวน หมายถึง สามารถเลือกใช้คำศัพท์ สำนวนได้ถูกต้อง เหมาะสมตามระดับของภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้

แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนอย่างถูกต้อง เหมาะสม เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

ได้ 3 คะแนน เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนส่วนใหญ่ได้เหมาะสมตามสถานการณ์

ได้ 2 คะแนน เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนผิดพลาดบ้าง ทำให้ยากต่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่พูด

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวน ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็น ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด ไม่มีการใช้คำศัพท์ สำนวน

4. ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่น คล่องแคล่ว มีความสม่ำเสมอ พูดได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นธรรมชาติ

แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ พูดได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดได้คล่องแคล่ว การสนทนาดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง

ได้ 2 คะแนน เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดบ้าง การสนทนาหยุดเป็นช่วงๆ

ได้ 1 คะแนน เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานาน มากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

5. ด้านความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจตรงกับสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร

แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย

ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดติดขัดบ้างเป็นบางครั้ง

ได้ 2 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง แต่พูดค่อนข้างช้าและมีการพูดติดขัด

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

ระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง 18 - 20 คะแนน
ดี	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง 14 - 17 คะแนน
พอใช้	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง 10 - 13 คะแนน
ควรปรับปรุง	หมายถึง	ได้คะแนนต่ำกว่า 10 คะแนน

การเรียนรู้คำศัพท์

จากการที่คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งมีความสำคัญ ถือว่าเป็นหัวใจของการเรียนภาษาอังกฤษ เกี่ยวข้องกับทุกทักษะของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การรู้คำศัพท์ในวงที่จำกัด การมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ไม่เพียงพอหรือเลือกใช้คำที่ไม่เหมาะสมในการสื่อสาร จะทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารได้ จึงจำเป็นที่ต้องมีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจด้านคำศัพท์อย่างแท้จริง การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มาก จำได้แม่นยำ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ย่อมช่วยให้การเรียนภาษาได้ผลดียิ่งขึ้น (ดวงเดือน แสงชัย, 2539)

1. ความหมายของคำศัพท์

จากการศึกษาพบว่า มีผู้ให้คำจำกัดความของคำศัพท์ไว้มากมาย พอยกตัวอย่างได้ดังนี้ Morris (1979) อ้างถึงใน สมสวรรค์ พันธุ์เทพ (2540) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำทุกคำในทุกภาษาที่ถูกใช้และเป็นที่เข้าใจเฉพาะบุคคล วงสังคม วงการอาชีพ เชื้อชาติ หรือโดยทั่วไป คำศัพท์อาจได้แก่ รายการคำ วลี ที่ถูกจัดเรียงตามระบบ การเรียนอักษร พร้อมกับการอธิบายความหมาย แปล หรือยกตัวอย่างประกอบ

Richards (2006) ได้ให้คำจำกัดความของคำศัพท์ไว้ว่า คำทั้งหมดซึ่งได้แก่ คำโดด คำผสม และสำนวนต่างๆที่ปรากฏในภาษา

ปาริชาติ นาคะตะ (2542) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า คำศัพท์ คือส่วนหรือหน่วยที่เล็กที่สุดของภาษาที่ปรากฏตามลำพังและมีความหมายในตัวเองทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2521) อ้างถึงใน พรสวรรค์ สีป้อ (2550) กล่าวว่า คำศัพท์ หมายถึง คำ กลุ่มเสียง เสียง เสียงพูด วลีต่างๆ คำที่มีความหมาย ลายลักษณ์อักษรที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงความคิด เป็นคำ ที่ถูกใช้ในภาษาพูดและภาษาเขียน เพื่อสื่อความหมายและแสดงความคิดต่างๆ ในระหว่างมนุษย์ในแต่ละชนชาติหรือภาษานั้นๆ

จากความหมายของคำศัพท์ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สามารถสรุปได้ว่า คำศัพท์ คือ คำ วลี สำนวน หรือถ้อยคำทั้งหมดในภาษา ซึ่งมีความหมายที่มนุษย์ในสังคมใช้เป็นเครื่องมือสื่อความหมาย ความรู้ ความคิด ระหว่างบุคคลในสังคมหรือชนชาติ

2. จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์

คำศัพท์ที่ผู้สอนจะนำไปสอนนั้น แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ คำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้เฉพาะความหมาย (Passive Vocabulary) เป็นคำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมายและการออกเสียงเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องฝึกคำศัพท์ประเภทนี้ เช่น คำว่า Elaborate, Fascination, Contrastive เป็นต้น และคำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องสามารถนำไปใช้ได้ (Active Vocabulary) เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง คำศัพท์เหล่านี้ใช้มากในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่นคำว่า Important, Necessary, Consist เป็นต้น ในการเรียนคำศัพท์ประเภทนี้ครูจะต้องฝึกบ่อยๆ ซ้ำ ๆ จนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง ซึ่งคำศัพท์ใน 2 กลุ่มนี้ต่างมีความสำคัญต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ กล่าวคือ ผู้เรียนไม่เพียงแต่รู้ความหมายของคำศัพท์แต่ยังต้องรู้จักการออกเสียงและเขียนคำนั้นๆ ให้ถูกต้อง นอกจากนี้ผู้เรียนต้องรู้ว่าคำศัพท์ๆ นั้นเป็นคำประเภทใด เช่น เป็นคำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยาหรือคำกริยาวิเศษณ์เพื่อที่จะสามารถนำคำศัพท์นั้นๆ ไปใช้ในโครงสร้างแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งต้องถูกต้องทั้งด้านไวยากรณ์สถานการณ์วัฒนธรรมและตามความนิยมของเจ้าของภาษา (พะเยา พรหมเทศ, 2549)

นอกจากนี้หากแบ่งประเภทตามทิศทางการเรียนรู้ Ellis (1994) ได้แบ่งประเภทของศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. คำศัพท์ที่เรียนรู้ได้โดยตรง (Explicit Vocabulary) คือ คำ ศัพท์ที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้โดยที่ผู้สอนสอนความหมาย โดยการใช้คำ ที่มีความหมายเหมือน และคำที่มีความหมายตรงกันข้าม และรวมถึงการสอนคำศัพท์ให้กับผู้เรียนโดยตรง

2. คำศัพท์ที่เรียนรู้ทางอ้อม (Implicit Vocabulary) คือ คำ ศัพท์ที่ผู้เรียนเรียนรู้จากสิ่งต่างๆ รอบตัว เช่น จากการอ่านหนังสือ จากบทสนทนาในห้องและนอกห้องเรียน จากการพบเห็นคำศัพท์จากสื่อต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งการเรียนรู้คำศัพท์ประเภทนี้เป็นการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ในบริบท ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจและจดจำได้ดี

ดังนั้นการเรียนรู้คำศัพท์จำเป็นต้องเรียนรู้อย่างมีทิศทางเพื่อให้บรรลุกับวัตถุประสงค์ ชีธรร และคิด พงศทัต (2521) จึงได้เสนอจุดมุ่งหมายใหญ่ๆ ในการสอนคำศัพท์ ไว้ 3 ประการ คือ

1. นักเรียนต้องออกเสียงให้ถูกต้อง เพราะคำในภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ได้ออกเสียงตามการสะกดตัวเสมอไป

2. นักเรียนต้องรู้ความหมาย ซึ่งต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมที่ต่างกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วย ในการสอนให้นักเรียนรู้ความหมายของศัพท์มีวิธีการได้แก่

- 2.1 ใช้ของจริงหรือของจำลองแสดงความหมาย
- 2.2 ใช้รูปภาพ ในกรณีที่หาของจริงไม่ได้ รูปภาพจะช่วยแสดงความหมายแทนของจริงได้ดี
- 2.3 ใช้ท่าทางประกอบ
- 2.4 การใช้ข้อความเข้าช่วยแสดงความหมาย
- 2.5 การให้คำจำกัดความเป็นภาษาอังกฤษ ต้องใช้คำง่ายๆ อย่าเสียเวลามาก
- 2.6 การให้ความหมาย โดยใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือตรงกันข้าม ต้องเลือกใช้คำที่นักเรียนรู้แล้ว
- 2.7 ใช้วิธีบอกรากคำ หรือให้คำที่มีความหมายสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน
- 2.8 คำที่ยืมมาใช้ในภาษา ต้องระวังในการออกเสียงมากกว่าการให้ความหมายเพราะนักเรียนมักจะออกเสียงภาษาไทยด้วยความเคยชิน
- 2.9 ให้ความหมายเป็นภาษาไทย เป็นวิธีการสุดท้าย และไม่ควรเสียเวลาอธิบายเกี่ยวกับคำในภาษาไทยอีก เพียงแต่บอกความหมายภาษาไทยแล้วฝึกการใช้ในประโยค อย่างไรก็ตามควรให้นักเรียนเข้าใจว่า คำนั้นๆ อาจมีความหมายเป็นอย่างอื่นถ้าอยู่ในโครงสร้างอื่น ข้อควรระวังก็คือในการสอนครั้งหนึ่ง ๆ ควรสอนเพียงความหมายเดียว

3. ต้องให้นักเรียนได้ใช้คำศัพท์นั้น ๆ ในโครงสร้างแบบต่าง ๆ ได้คล่องแคล่วทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนถูกต้องทั้งด้านไวยากรณ์ วัฒนธรรมและความนิยมของเจ้าของภาษา

Dobson (1973) และ Tucker (1975) ได้กล่าวว่าคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ เจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาพอประมาณ จะรู้ศัพท์เพื่อการเรียนรู้ซึ่งเป็นคำพื้นฐานและคำที่เปลี่ยนแปลงไปจากรากศัพท์แล้วรวมกันประมาณ 80,000 คำ คำศัพท์เหล่านี้จะช่วยให้เข้าใจความหมายของสิ่งต่างๆ นอกจากที่เป็นชื่อเฉพาะในสาขาวิชาได้อย่างไรก็ตามผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือเป็นภาษาที่สองนั้นจะไม่มีรู้คำศัพท์มากถึงเพียงนี้แต่จะสะสมคำศัพท์ได้เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา ดังนั้น Dobson (1973) และ Tucker (1975) จึงได้เสนอวิธีสอนคำศัพท์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้เพิ่มพูนคำศัพท์ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้สอนควรตระหนักว่าคำศัพท์ที่น่าเสนอ ควรเป็นไปตามความจำเป็น มากน้อยเพียงใดในการสื่อความหมาย โดยผู้สอนอาศัยคำจำกัดความ ความหมายที่เหมือนกัน ความหมายตรงกันข้าม การวิเคราะห์ส่วนต่างๆ ของคำ วัสดุอุปกรณ์การสอน ของจริง การแสดง รูปภาพ และเครื่องมืออื่นๆ มาเสนอแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 2 สำหรับการเสนอศัพท์ในบทเรียนนั้นอาจเสนอศัพท์จำนวนน้อยๆ ในบทเรียนต้นๆ แล้วค่อยเพิ่มจำนวนขึ้นในบทหลังๆ แต่การใช้ศัพท์จำนวนเท่าไรนั้นขึ้นอยู่กับผู้เรียน ความยาวของบทเรียน และระยะเวลาในการเรียนในแต่ละครั้ง ซึ่งหลังจากสอนคำศัพท์ใหม่แล้ว ให้กล่าวถึงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ถ้าสอนคำ Envy ควรกล่าวอธิบายคำที่ บรรยายอารมณ์อื่นๆ เช่น Jealousy, Melancholy ฯลฯ

ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์ใหม่วันละ 10 คำ และควรจะสอนให้นักเรียนรู้จักใช้คำนั้นๆ ได้ถูกต้องในรูปของประโยคด้วย เมื่อได้เสนอศัพท์ไปแล้วครั้งหนึ่ง ศัพท์นั้นควรมีปรากฏอีกให้บ่อยครั้งที่สุดเท่าที่จะทำได้ ศัพท์บางคำอาจปรากฏมากกว่าคำบางคำ แต่อย่างไรก็ตามศัพท์ที่มีความสำคัญน้อยควรให้มีปรากฏบ้างในบางครั้งคราว ซึ่งศัพท์ที่มีความคล้ายคลึงกัน ไม่ควรนำมาเสนอในระยะใกล้เคียงกันหรือในบทเรียนเดียวกัน เพราะอาจก่อให้เกิดความสับสนแก่ผู้เรียนได้

ขั้นที่ 4 เลือกคำที่เพิ่งสอนไปใหม่จากข้อความที่ให้อ่านมาแต่งประโยค แล้วให้นักเรียนเปลี่ยนเป็นประโยคคำถาม ตอบคำถามบ้าง

ขั้นที่ 5 ให้นักเรียนแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ประโยคเหล่านั้นควรจะเกี่ยวข้องกับชีวิตของนักเรียนเอง เพื่อแสดงให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจคำนั้นๆ หรือไม่

ขั้นที่ 6 ให้เติมคำศัพท์ที่เหมาะสมลงในช่องว่างในประโยค

ขั้นที่ 7 สำหรับการเรียนในระดับกลางและระดับสูง ซึ่งเนื้อหาที่จะอ่านจะมีคำใหม่มากขึ้น ให้นักเรียนอ่านมาก่อนพร้อมทั้งหาศัพท์มาเอง เพื่อจะได้เลือกความหมายที่ถูกต้อง แล้วมาอ่านในชั้นอีกครั้งหนึ่ง และเมื่อพบคำใหม่ครูก็ให้นักเรียนอธิบาย

ขั้นที่ 8 ควรทดสอบคำศัพท์เสมอๆ เพื่อให้รู้ว่าคุณนักเรียนจำได้มากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์เพื่อให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ถูกต้อง ทราบความหมาย ทราบว่าเป็นคำประเภทใด และนำคำศัพท์ไปใช้ในโครงสร้างต่างๆ ได้ถูกต้องเหมาะสม

3. การเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้เห็นความสำคัญของการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอนไว้ ดังนี้ ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2521) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักการในการเลือกคำศัพท์มาสอน ดังนี้

1. คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย (Frequency) หมายถึง คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยในหนังสือเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้จัก จึงจำเป็นต้องนำมาสอน เพื่อให้นักเรียนรู้และใช้ได้อย่างถูกต้อง
2. อัตราความถี่ของคำศัพท์จากหนังสือต่างๆ สูง (Range) หมายถึง จำนวนหนังสือที่นำมาใช้ในการนับความถี่ใช้หนังสือจำนวนมากเท่าไร บัญชีความถี่ยิ่งมีคุณค่ามากเท่านั้น เพราะ

คำที่จะหาได้จากหลายแหล่งย่อมมีความสำคัญมากกว่าคำที่จะพบเฉพาะในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่ง
 อย่างเดียว แม้ว่าความถี่ของคำศัพท์ที่พบในหนังสือเล่มนั้นๆจะมีมากก็ตาม

3. สถานการณ์หรือสภาวะในขณะนั้น (Availability) คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
 ความถี่เพียงอย่างเดียว ต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ด้วย เช่น คำว่า blackboard ถ้าเกี่ยวข้องกับ
 ห้องเรียนครูต้องใช้คำนี้แม้จะเป็นคำที่ไม่ปรากฏบ่อยที่อื่น

4. คำที่ครอบคลุมคำได้หลายอย่าง (Coverage) หมายถึง คำที่สามารถครอบคลุม
 ความหมายได้หลายอย่าง หรือสามารถใช้คำอื่นแทนได้

5. คำที่เรียนรู้ได้ง่าย (Learnability) หมายถึง คำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย เช่น คำที่คล้ายกับ
 ภาษาเดิม มีความหมายชัดเจน สั้น จำง่าย

Lado (1996) อ้างถึงใน ดวงเดือน จงพานิช (2542) ได้กล่าวถึง คำศัพท์ที่ควรรู้มาสอนไว้
 ดังนี้

1. ควรเป็นคำศัพท์ที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ และความสนใจของผู้เรียน
2. ควรมีปริมาณของตัวอักษรในคำศัพท์เหมาะสมกับระดับอายุ และสติปัญญาของ
 ผู้เรียน
3. ในบทเรียนหนึ่งๆ ควรมีคำศัพท์ เหมาะสมกับวุฒิภาวะทางสติปัญญาของผู้เรียน
4. ควรเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การพูดสนทนา หรือ
 พบเห็นคำศัพท์นั้นตามป้ายโฆษณา เป็นต้น

MC Whorter (1990) ได้กล่าวถึง การเลือกสรรคำศัพท์ว่า ควรเลือกคำศัพท์ที่มีประโยชน์
 และใช้มากกับตัวผู้เรียน แต่ก็ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างกันไป สิ่งที่สำคัญที่ต้องพิจารณา คือ
 เป้าหมายในการเรียน หรือแผนงานที่จะสามารถนำไปใช้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2552) ได้กล่าวว่าการสอนคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนนั้น ครูต้องรู้จัก
 เลือกคำศัพท์ที่จะนำมาใช้สอนโดยคำนึงถึง ความหมายของคำศัพท์ที่เหมาะสมกับรูปประโยคที่จะ
 สอน เป็นคำศัพท์ที่นิยมใช้กันอยู่ประจำในการสื่อความหมาย นอกจากนี้ยังมีคำศัพท์บางประเภทที่
 เรียกว่าคำศัพท์ที่ไม่มีความหมายในตัวเอง (Function words) ซึ่งจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไป
 พร้อมๆ กันกับรูปแบบทางไวยากรณ์ที่คำนั้นๆเกี่ยวข้อง รวมทั้งความหมายของคำซึ่งจะต้องสัมพันธ์
 กับรูปประโยคและไวยากรณ์ด้วย

กล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับ การเลือกคำศัพท์สำหรับการสอนนั้นควรพิจารณาเลือกคำศัพท์ที่ใช้
 จริงในชีวิตประจำวัน โดยคำนึงถึงความหมายของคำศัพท์ที่เหมาะสมกับรูปประโยค เป็นคำศัพท์ที่มี
 ประโยชน์และใช้มากกับผู้เรียน การเลือกสรรคำศัพท์ต้องเหมาะสมกับระดับอายุ วุฒิภาวะ และการ
 นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. ความรู้คำศัพท์

ความรู้คำศัพท์ คือ การที่ผู้เรียนรู้ความหมายและสามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์และใช้คำที่ปรากฏร่วมกันได้อย่างถูกต้อง พะเยา พรหมเทศ (2549) กล่าวว่า การที่บุคคลรู้คำศัพท์นั้นโดยใช่บ่อย หรือไม่มีคำอื่นใดอีกที่ใช้ร่วมกับคำนั้นได้ มีขีดจำกัดในการใช้ในบทบาทหน้าที่และสถานการณ์ใดได้บ้าง มีบทบาทหน้าที่ทางโครงสร้างไวยากรณ์อย่างไร รากของคำศัพท์เป็นอย่างไร สามารถเปลี่ยนรูปไปได้อย่างไรบ้าง สัมพันธ์กับคำอื่นๆ กลุ่มใดบ้าง มีระดับความหมายอยู่ในระดับใด ตลอดจนรู้ว่าความหมายของคำนั้นอาจมีได้หลายความหมายเมื่อใช้ร่วมกับคำอื่นที่ต่างกันออกไป

Nation (2001) ได้แบ่งความรู้คำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ ความรู้คำศัพท์เพื่อใช้รับ (Receptive Knowledge) เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่าน และฟัง อีกประเภทคือ ความรู้คำศัพท์เพื่อใช้สื่อ (Productive Knowledge) เป็นความรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการพูดและเขียน โดยความรู้ทั้ง 2 ประเภทจะเกี่ยวข้องกับความรู้อยู่อีก 4 ประการ คือ รูปแบบ ตำแหน่ง หน้าที่ และความหมายของคำศัพท์ ดังตาราง 1

ตาราง 1 การจำแนกความรู้คำศัพท์

รูปแบบ	การพูด	R จำแนกเสียงของคำศัพท์ได้
	การเขียน	R คำศัพท์มีลักษณะอย่างไร P คำศัพท์นั้นเขียนสะกดอย่างไร
ตำแหน่ง	รูปไวยากรณ์	R รูปประโยคแบบใดบ้างที่มีคำศัพท์นั้นรากฎ P รูปประโยคแบบใดที่จะใช้คำศัพท์นั้น
	การปรากฏร่วมกัน	R มีคำใดบ้างที่สามารถปรากฏร่วมกันกับคำศัพท์นั้นได้ P คำใดบ้างที่สามารถใช้ร่วมกับคำนั้นได้หน้าที่
หน้าที่	ความบ่อยในการใช้	R รู้ว่าคำศัพท์ใดพบได้บ่อย P รู้ว่าควรใช้คำศัพท์นั้นบ่อยเพียงใด
	ความเหมาะสมในการใช้	R รู้ว่าจะพบคำศัพท์นั้นในบริบทใดบ้าง P รู้ว่าจะใช้คำศัพท์นั้นในบริบทใดบ้าง
ความหมาย	ความเข้าใจ	R รู้ความหมายพื้นฐาน P รู้ว่าจะใช้คำใดเพื่ออธิบายความหมายของคำศัพท์

ที่มา : (พิริยาพร กาละ, 2555)

จากตาราง 1 การจำแนกความรู้คำศัพท์ สรุปได้ว่า หากผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์เพื่อใช้รับนั้น จะทำให้สามารถเข้าใจความหมายของคำได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ในขณะที่เดียวกันความรู้คำศัพท์เพื่อใช้สอนนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ ความหมายและรูปแบบลักษณะของคำที่หลากหลายและกว้างขึ้น เพื่อผู้เรียนจะมีความสามารถในการใช้ คำได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องมากขึ้นดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ความรู้คำศัพท์ คือ การที่ผู้เรียนรู้ ความหมายและสามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์

กล่าวโดยสรุป ความรู้คำศัพท์ที่ผู้เรียนแต่ละคนควรมีนั้น ได้แก่ การรู้ความเสี่ยง การสะกด คำ การใช้คำศัพท์ในประโยค โครงสร้างที่เหมาะสมกับสถานการณ์และโอกาส แต่การรู้ถึงความหมายของคำศัพท์ การสอนคำศัพท์ที่บอกเพียงความหมายหรือคำแปลอย่างเดียววันนั้นถือว่าไม่เพียงพอต่อการพัฒนาความรู้คำศัพท์ ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้คำศัพท์อย่างจริงจัง และมีการเพิ่มวงคำศัพท์ของนักเรียนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

5. วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสอนคำศัพท์นั้น ครูควรสอนการออกเสียงคำศัพท์ สอนเขียน สอนให้นักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เป็นสื่อเพื่อส่งเสริมเรื่องการสะกดและสอนให้นักเรียนนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคได้ดังนั้นการสอนคำศัพท์จึงมีกระบวนการดังต่อไปนี้ (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2526)

1. ครูเป็นผู้ให้ความหมายของคำศัพท์ที่ต้องการสอน ซึ่งการสอนคำศัพท์ใหม่นั้น ควรใช้คำจำกัดความง่ายๆ และอาจจะใช้กลวิธีต่างๆ ร่วมด้วย เช่น การใช้ของจริง รูปภาพ กิริยา ท่าทาง บริบท และการให้คำนิยาม เป็นต้น ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้ จะช่วยให้การแสดงความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น

2. การเดาความหมายจากบริบทข้างเคียง การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทข้างเคียง เป็นวิธีที่นิยมใช้เพื่อพัฒนาคำศัพท์ โดยนักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ที่อยู่รอบๆ ในเนื้อเรื่องสิ่งที่นักเรียนอ่าน ดังนั้นการใช้บริบท หรือสอนให้เดาความหมายจากประโยค (Context Clues) สำหรับการฝึกใช้คำศัพท์ ต้องฝึกในรูปประโยคเสมอ และรูปประโยคที่นำมาฝึกนั้น ต้องเป็นประโยคที่ถูกต้องและใช้ได้สถานการณ์จริง ประโยคที่นำมาใช้ต้องเป็นประโยคที่นักเรียนรู้จักแล้ว สอนคำศัพท์ใหม่ในรูปประโยคใหม่ครูควรหาวิธีเสริมคำศัพท์โดยใช้วิธีการฝึกต่าง ๆ เช่น

2.1 หาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym)

2.2 หาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Antonym)

2.3 หาคำศัพท์ที่มาจากราก (Root) เดียวกัน

2.4 หาคำศัพท์ที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

2.5 ศึกษาชนิดของคำ (Parts of Speech)

2.6 ฝึกการเติมวิภัติปัจจัย (Prefix and Suffix) เข้าไปในคำที่นักเรียนรู้จัก

3. การใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงเข้ากับความหมายของคำศัพท์ใหม่ ในบางครั้ง นักเรียนไม่สามารถหาความหมายจากบริบท หรือไม่สามารถหาคำจำกัดความของคำศัพท์นั้นจาก พจนานุกรมได้เนื่องจากคำจำกัดความในพจนานุกรมประกอบด้วยคำศัพท์ยากๆ ที่นักเรียนไม่คุ้นเคยมาก่อน ครูอาจจะกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับความหมายของคำศัพท์ใหม่

4. การเสริมความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มเติม เมื่อครูสอนให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์แล้ว อาจเสริมความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน โดยนำคำศัพท์ที่คล้ายๆ กัน มาเปรียบเทียบ แยกแยะ หรือรวมเป็นหมวดหมู่

5. การสอนคำศัพท์พิเศษ หรือความคิดรวบยอดบางคำ อาจก่อให้เกิดปัญหา แก่นักเรียน ซึ่งครูควรจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์เหล่านี้ เช่น

คำที่สะกดต่างกัน แต่ออกเสียง เหมือนกัน (Homophones) โดยให้นักเรียนหาความหมายของคำเหล่านั้นจากประโยคตัวอย่าง

I ate all of my supper. (1. ate)

We have eight dollars to spend. (2. eight)

คำที่สะกดเหมือนกันแต่มีความหมายต่างกัน (Homograph) นักเรียนต้องเรียนรู้วิธีใช้บริบทเพื่อหาความหมายหรือวิธีการออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ถูกต้อง เช่น

I will read my newspaper.

I have read my newspaper.

6. การหาที่มาของคำศัพท์อาจทำให้การเรียนรู้คำศัพท์สนุกสนาน และทำให้จดจำคำศัพท์นั้นๆ ได้ดียิ่งขึ้น เช่น คำศัพท์บางคำอาจเป็นคำศัพท์มาจากการผสมคำ เช่น smog มาจาก smoke – fog คำศัพท์บางคำมาจากตัวย่อ เช่น NASA ย่อมาจาก National Aeronautics and Space Administration คำศัพท์บางคำถูกตัดให้สั้นลง เช่น math (emetics), lab (oratory), dorm (ivory) เป็นต้น

7. การสะสมคำศัพท์ด้วยตนเอง โดยนักเรียนสะสมคำศัพท์ตามความสนใจ และประสบการณ์โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

7.1 ให้นักเรียนหาคำศัพท์ที่คิดว่านักเรียนทั้งชั้นควรจะรู้ให้นักเรียนแต่ละคนหาความหมายของคำศัพท์นั้นจากบริบท โดยไม่ต้องไปหาความหมายจากพจนานุกรม

7.2 ให้นักเรียนแต่ละคนผลัดกันเขียนคำศัพท์ของตนเองลงบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบายว่า ได้คำศัพท์นั้นมาจากไหน ความหมายตามบริบทของคำศัพท์นั้นคืออะไร และทำไมเขาถึงคิดว่าคำศัพท์นั้นสำคัญต่อเพื่อนในชั้นควรทราบ หลังจากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปราย เพื่อช่วยกันสรุปคำจำกัดความของคำศัพท์แต่ละคำ

7.3 คัดเลือกคำศัพท์และให้นักเรียนบันทึกบัญชีรายการคำศัพท์ไว้ในสมุดบันทึก

7.4 ให้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ในบัญชี

7.5 ทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ในบัญชีในตอนปลายสัปดาห์

6. ความคงทนในการรู้คำศัพท์

การเรียนการสอนคำศัพท์โดยทั่วไปแล้วมีจุดมุ่งหมายหลัก คือ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ ทั้งนี้ ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการจำคำศัพท์และความหมายของคำ หลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลงไปแล้ว ระยะเวลาหนึ่ง

พงศ์จันทร์ อยู่เป็นสุข (2525) กล่าวว่า ในการเรียนการสอน การจำเนื้อหาของบทเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีการพัฒนาในสิ่งที่เรียนอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริงได้

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541) ได้ให้ความหมายของการจำเอาไว้ว่า การจำ หมายถึง ความสามารถของสมองที่จะเก็บสะสมในสิ่งที่เรารู้มาแล้วสามารถระลึกได้ สามารถถ่ายทอดออกมาได้ถูกต้องหรือสามารถนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ได้ จำแนกได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

การระลึก (Recall) หมายถึง การบอกสิ่งที่เคยเรารู้มาแล้วได้

การรู้จักหรือการจำได้ (Recognition) หมายถึง การจำได้ที่เกิดขึ้นเมื่อเห็นสิ่งที่เคยเรารู้ปรากฏขึ้นอีกครั้ง

การเรียนรู้ซ้ำ (Relearning) เป็นการจำได้ในอีกรูปแบบหนึ่งที่เกิดจากการเรียนรู้จนกระทั่งผู้เรียนสามารถจำในสิ่งที่เรียนได้

ความคงทนในการจำ (Retention) หมายถึง ความสามารถในการระลึกหรือเรียกสิ่งที่ได้เรารู้หลังจากที่เวลาผ่านไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง

ถึงแม้ว่าการจำจะแบ่งออกได้หลายประเภท แต่ความคงทนในการจำได้รับความสนใจในการศึกษามากที่สุดในวงการการศึกษา เนื่องจากเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จากคุณภาพของกระบวนการเรียนการสอน

สมสวรรค์ พันธุ์เทพ (2540) กล่าวว่า การศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการการจำและความคงทนในการจำ เพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดผลในกระบวนการเรียนการสอน ทั้งนี้ นักจิตวิทยากลุ่มความคิดนิยมได้อธิบายเกี่ยวกับการจำว่า เป็นกระบวนการทางสมองที่จัดกระทำกับสารที่ได้รับจากการเรียนรู้ ซึ่งเรียกว่า กระบวนการจัดสาร (information processing) โดยเริ่มจาก

ขั้นตอน (Stages) ในโครงสร้างของความจำและกระบวนการจัดกระทำต่อสาร (Process) ที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของโครงสร้างของความจำ ดังแผนผังตามภาพประกอบ 1

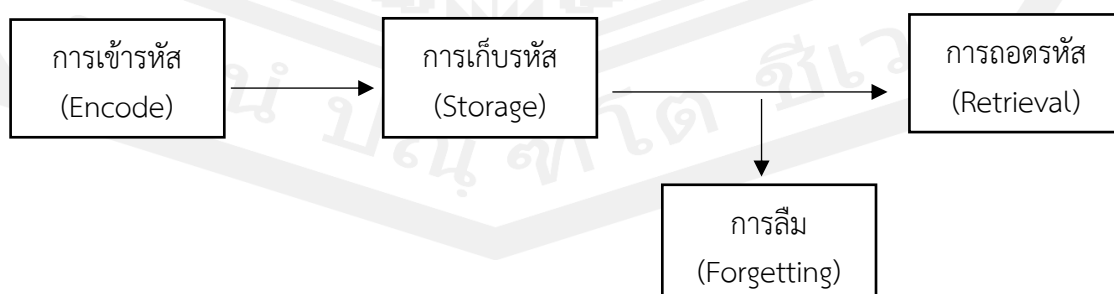
ภาพประกอบ 1 โครงสร้างของความจำ

จากแผนผังข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ความจำรู้สึกสัมผัส (Sensory memory) หรือเรียกว่า SM เป็นขั้นตอนแรกที่สมองรับสารเข้าไปหลังจากการที่ได้สัมผัสสิ่งเร้า ขั้นตอนนี้สมองยังไม่เกิดการรับรู้ความหมายของสารนั้น และสารจะคงอยู่ในขั้นนี้เพียง 1 วินาที แล้วจะเข้าสู่ขั้นตอนต่อไป ซึ่งก็คือขั้นความจำระยะสั้น (Short-Term memory) หรือ STM ขั้นนี้สมองสามารถจดจำสารได้อย่างจำกัด และสารจะคงอยู่ในขั้นตอนนี้ประมาณ 30 วินาทีเท่านั้น กล่าวคือ ความจำนี้จะเกิดขึ้นทันทีหลังจากสมองสร้างรอยความจำเกี่ยวกับสารนั้น เช่น การฝึกฝนหรือทำซ้ำเพื่อเก็บสะสมข้อมูลเกี่ยวกับสารนั้นก็จะทำให้เกิดความจำระยะยาว (Long-Term memory) หรือเรียกว่า LTM ขั้นนี้เป็นการจำที่อยู่ในช่วงระยะเวลานานกว่า 30 วินาที และไม่มีการจำกัดความยาวนานของการจำสาร อีกทั้งยังสามารถดึงดูตสารนั้นหรือสิ่งที่เคยเรียนรู้หรือมีประสบการณ์มาก่อนนั้นไปใช้ในโอกาสต่อไปอีกด้วย

ส่วนกระบวนการจัดกระทำต่อสาร (Process) ที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของโครงสร้างความจำนั้น สามารถจัดแบ่งได้ตามแผนผัง ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 กระบวนการจัดกระทำต่อสาร (Process)

จากภาพประกอบ 2 กระบวนการจัดกระทำต่อสาร (Process) การเข้ารหัส (Encode) คือ การแปลงสารหรือสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้จากลักษณะหนึ่งไปแฝงไว้ในสารอีกลักษณะหนึ่งเพื่อที่จะเข้าสู่ขั้นตอนอื่นๆ การเข้ารหัสแบ่งออกได้หลายลักษณะ เช่น การเข้ารหัสเป็นภาพ การเข้ารหัสเป็นเสียงหรือถ้อยคำ หรือการเข้ารหัสเป็นความหมาย การเก็บรหัส (Storage) หมายถึง การคงอยู่ของรหัสในโครงสร้างความจำ และการถอดรหัส (Retrieval) เป็นการดึงรหัสที่เก็บออกมาใช้ ในขณะที่การลืม (Forgetting) หมายถึง การที่สมองไม่สามารถเก็บสารที่เรียนรู้ไว้ได้ หรือไม่สามารถนำความเอาความรู้ที่เก็บไว้ออกมาใช้ได้ การรลืมาอาจเกิดจากการเลือนหายของสารที่ได้รับเมื่อเวลาผ่านไป หรืออาจเกิดการรบกวนระหว่างสารใหม่กับสารเก่า สารใหม่กับสารใหม่ หรือสารเก่ากับสารเก่าก็ได้ ซึ่งการรบกวนดังกล่าว ทำให้ประสิทธิภาพในการจำของสมองลดลง (ไสว เลี่ยมแก้ว, 2528)

อนึ่ง การจำจะเกิดขึ้นมากน้อยและคงทนอยู่ได้นานเพียงใดนั้น อยู่ที่ว่าจัดกระทำให้สารหรือสิ่งที่เรียนรู้เข้าไปอยู่ใน LTM หรือความทรงจำระยะยาว เช่น การใช้เวลาในการทบทวนนานๆ ใน STM หรือความจำระยะสั้น (Atkinson and Shiffrin, 1968) และอยู่ที่ความซับซ้อนหรือระดับความลึกของกระบวนการการเข้ารหัส (Encoding) หรือการแปลงสารก่อนการจัดเก็บหรือเข้าสู่ขั้นตอนอื่นนั่นเอง Bourne and Ekstrand (1982) ได้กล่าวถึงวิธีการจำคำศัพท์โดยการเข้ารหัสในระดับที่ซับซ้อนว่ามีลักษณะหลายประการดังนี้

การโยงใยระหว่างความรู้ (Elaboration) คือ การที่ผู้เรียนพยายามนึกถึงความหมายของคำศัพท์นั้นๆ ว่าเหมือนอะไร

การสังเกตความแตกต่าง (Distinctiveness) คือ การเข้ารหัสที่จำเพาะจุดเด่นของความหมายของคำศัพท์คำนั้นกับคำอื่นที่เรียนมาแล้ว

การใช้ความพยายาม (Effort) เป็นการเข้ารหัสที่ต้องใช้ความพยายามในการคิดพอสมควร จึงจะตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์นั้นๆ ได้

การจินตนาการและการจัดระบบ (Imaginary and organization) เป็นการเข้ารหัสโดยการจำคำศัพท์นั้นโยงกับเหตุการณ์สำคัญต่างๆ

จากขั้นตอนและกระบวนการต่างๆ ดังที่กล่าวมาเกี่ยวกับการจำ ทำให้สามารถสรุปได้ว่าในกระบวนการที่นำไปสู่การจำได้นั้น เริ่มที่การรับสารในขั้นความจำรู้สึกสัมผัส (Sensory memory) ที่สารยังไม่มี ความหมายใด จากนั้น สารก็เข้าสู่ขั้นความจำระยะสั้น (Short-Term memory) ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้รับสารสามารถจดจำสารได้ทั้งในปริมาณที่จำกัดและในระยะอันสั้น จากนั้น ถ้ามีการจัดการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งกับสารที่ได้รับซ้ำ ๆ มาก ๆ เช่น การฝึกฝนหรือทบทวนสารก็จะเข้าสู่ขั้นความจำระยะยาว (Long-Time memory) เกิดการจดจำสารดังกล่าวและนำไปใช้ในระยะเวลาที่ยาวนาน หรือเกิดความคงทนในการจำนั่นเอง โดยที่ความจำ หรือความคงทนในการจำเกิดขึ้นมากน้อยหรือยาวนานเพียงใดขึ้นอยู่กับความถี่ในการจัดกระทำต่อสารในขั้นความจำระยะสั้นและความซับซ้อนของ

กระบวนการการเข้ารหัสของการแปลงสาร เพื่อการจัดเก็บและการนำไปใช้ในโอกาสต่อไป ดังนั้น ใน การเรียนการสอน ผู้สอนควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้จัดสิ่งที่เรียนรู้ให้เข้าไปในขั้นตอน ความจำระยะยาวและมีการเข้ารหัสของสิ่งที่เรียนรู้ที่ทำให้เกิดการจำในระยะยาวได้

เห็นได้จากแนวคิดของนักจิตวิทยากลุ่มความคิดนิยมจะเน้นการเรียนรู้และจำเป็นที่ จะเกิดขึ้นที่ความคิดและการทำงานของสมองเพียงอย่างเดียว และยังมีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้และ การจำอีกหลายท่านที่เสนอว่า การเรียนรู้และการจำไม่ได้เกี่ยวข้องกับการทำงานของความคิดและ สมองเท่านั้น หากเกี่ยวข้องกับสภาพอารมณ์และความรู้สึกด้วย ตามที่ Stevick and Earl (1982) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ช่วยให้เกิดการจำได้ดีนั้นประกอบด้วยความใหม่ของเหตุการณ์ (Recency) ความถี่ที่พบเห็น (Frequency) และความเข้มของประสบการณ์ (Intensity) โดยสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้นสดๆ ร้อนๆ เกี่ยวข้องกับ STM หรือความจำระยะสั้นมากกว่าและการที่จะกลายมาเป็นความจำระยะยาว นั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับความถี่และความเข้มของสิ่งที่พบ โดยที่ความจำแบบถาวรนั้นขึ้นอยู่กับความเข้มข้น ของสิ่งที่ต้องการจำเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ ความเข้มข้นของประสบการณ์จะครอบคลุมหลายแง่ของมุม ของประสบการณ์ เช่น ความเด่นชัดของสิ่งที่ผู้เรียนพบเห็น เช่น ผู้เรียนจะจำได้ดีกว่าภาพขาวดำ หรือ จำประโยคของนักพูดที่เก่งได้ดีกว่าประโยคเดียวกันที่ผู้สอนพูดแบบธรรมดาๆ นั่นคือ อะไรที่ปรากฏ ชัดกว่า ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนจำได้ดีกว่า

Rivers (1983) กล่าวว่า การจำ เป็นกระบวนการทำงานของจิตใจ และจิตใจจะจดจำในสิ่ง ที่จิตใจกระทำต่อประสบการณ์ที่ได้รับมากกว่าตัวประสบการณ์นั้นๆ เอง โดยที่จิตใจจะรับ ประสบการณ์มาจัดกระทำหรือแปรความประสบการณ์นั้น แล้วเก็บเอาไว้เพื่อนำไปใช้ต่อไป โดยนำสิ่ง ที่ใช้ไปนั้น ไม่เหมือนกับวัตถุที่ได้อ่านตอนแรกเลย ซึ่งในกระบวนการเรียนการสอนภาษานั้น สิ่ง ที่สำคัญก็คือ การจัดให้จิตใจของผู้เรียนมีการกระทำกับประสบการณ์ที่ได้รับอย่างเพียงพอแล้ว ผู้เรียนก็ จะจดจำบทเรียนได้ดี ทั้งนี้ บทเรียนหรือประสบการณ์นั้นควรอยู่ในระดับความรู้ความสามารถของ ผู้เรียนเป็นสิ่งที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น ความสนใจสำหรับวัยและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนด้วยจึง จะช่วยให้สิ่งที่เรียนเข้าไปอยู่ในความทรงจำของผู้เรียนได้ และการเรียนรู้คำศัพท์ก็เป็นไปตามสภาพ และกระบวนการที่กล่าวมาเช่นนี้ จากแนวความคิดดังกล่าว Carroll (1980) อ้างถึงใน Rivers (1983) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอน ควรให้ความสำคัญกับการฟัง และการอ่าน หรือการรับภาษาที่ใช้ตามสภาพจริง เพื่อให้จิตใจได้กลั่นกรอง สะสมประสบการณ์ทาง ภาษาในหลายๆรูปแบบ เน้นประสบการณ์ที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน และทำให้บ่อยครั้ง เช่น การเล่า นิทาน การฟังเพลง หรือการเชิญเจ้าของภาษามาพูดหรืออภิปรายโดยให้ผู้เรียนได้ฟังและมีส่วนร่วม ด้วย

7. การทดสอบความรู้คำศัพท์

ในการประเมินความรู้คำศัพท์ การวัดผลว่าผู้เรียนเรียนรู้คำ ศัพท์มากน้อยเพียงไร จำได้หรือไม่ หรือนำคำศัพท์ที่เรียนไปใช้ในบริบทที่แตกต่างออกไปได้หรือไม่ การวัดดังกล่าวเรียกว่า การทดสอบความรู้คำศัพท์ซึ่งได้แบ่งชนิดของแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวัดไว้ดังนี้ (พะเยา พรหมเทศ, 2549)

1. การทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ (Proficiency Test) เป็นการวัดความรู้คำศัพท์ที่ต้องการทราบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากน้อยเพียงไร หรือรู้มากพอที่จะใช้สื่อสาร ในแต่ละทักษะได้หรือไม่ซึ่งจำแนกออกเป็นสองชนิด คือ

1.1 การวัดวงความรู้คำศัพท์ (Measuring Total Vocabulary Size) เป็นการ วัดเพื่อทราบว่าผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากน้อยเพียงไร ข้อสอบจะถูกสร้างขึ้นจากคำ ศัพท์ที่ได้จากการ สุ่มเอาคำศัพท์ที่ปรากฏในพจนานุกรมหรือคำศัพท์ในบัญชีคำศัพท์ (Vocabulary List) และหลังการ ทดสอบจะมีการนำเอาคะแนนที่ได้มาคำนวณด้วยสูตร ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 วงความรู้คำศัพท์

วงความรู้คำศัพท์	=	$\frac{\text{จำนวนคำตอบที่ถูก}}{\text{จำนวนข้อสอบทั้งหมด}} \times \frac{\text{จำนวนคำศัพท์ในพจนานุกรม}}{1}$
------------------	---	---

การวัดวงความรู้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (Measuring Knowledge of a Particular Group of Words) เป็นการวัดเพื่อที่จะทราบว่าผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ในระดับใดเพียงพหรือเหมาะสมกับ ระดับที่จะเรียนแล้วหรือไม่ เช่น ผลจากการวัดพบว่าผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ระดับที่ 2 ของหนังสือ Longman Structure Reader จำนวน 500 คำ หมายความว่าเขาจะมีความสามารถที่จะอ่านหนังสือ ฉบับนั้นได้ในระดับที่สองหรือต่ำกว่า

2. การทดสอบ (Testing) เป็นการทดสอบที่มักจะใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ แบ่งได้เป็นประเภทดังนี้

2.1 การทดสอบการจำคำศัพท์ (Recognition Test) เป็นการวัดว่าผู้เรียนสามารถจำ คำศัพท์ที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด การทดสอบแบบนี้จะง่ายกว่าการทดสอบระลึก เพราะในการ ทดสอบจะมีคำตอบที่ผู้เรียนนี้อยู่ปรากฏให้เห็น เช่น ผู้เรียนเขียนคำแปลและเลือกคำ แปลคำ คล้อง ความหมายหรือรูปภาพให้ตรงกับคำศัพท์ที่ปรากฏ เป็นต้น

2.2 การทดสอบการระลึก (Recall Test) เป็นการวัดว่าผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนจะต้องเขียนหรือพูดเองโดยไม่มีตัวเลือกให้เห็น เช่น การให้ผู้เรียนเขียนคำศัพท์ที่ได้เรียนไปในตอนท้ายชั่วโมง เป็นต้น

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Achievement Test) เป็นการวัดความรู้คำศัพท์ที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอนภาษาในรายวิชาที่ผู้เรียนเรียนโดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อเป็นการประเมินว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้สิ่งที่ได้เรียนไปแล้วหรือยังและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นก้าวหน้าขึ้น แบบทดสอบที่จะใช้ควรมีลักษณะดังนี้

3.1 ต้องไม่เป็นการทดสอบคำโดด เนื่องจากในการเรียนวิชาผู้เรียนมักจะ มีโอกาสได้พบและใช้คำ ศัพท์ในบริบทที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนประจำ

3.2 สามารถให้คะแนนได้ง่ายเช่น แบบทดสอบ แบบโคลซ หรือแบบจับคู่ เป็นต้น

3.3 ถ้าลักษณะแบบทดสอบชนิดเติมคำหรือเลือกคำตอบ ต้องคำนึงถึง ความเหมาะสมกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนไป

3.4 เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างได้ ไม่ควรยากหรือมีกระบวนการสร้างที่ซับซ้อนเกินไป

3.5 จำนวนข้อในแต่ละแบบทดสอบควรมีความเหมาะสมกับเวลาการทดสอบ

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2552) กล่าวถึง การสร้างแบบทดสอบสำหรับวัดความสามารถของผู้เรียนในด้านคำศัพท์นั้น ควรจะเน้นให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในรูปประโยคที่ถูกต้อง และไม่ควรรูปประโยคหรือใช้ไวยากรณ์ในโครงสร้างของประโยค ซึ่งทำให้ยุ่งยากซับซ้อนและยากต่อความเข้าใจ ในทำนองเดียวกันการทดสอบในด้านไวยากรณ์ไม่ควรใช้คำศัพท์ที่ยากเกินความสามารถของผู้เรียนด้วย แบบทดสอบคำศัพท์ของผู้เรียนนั้นมีอยู่หลายประเภท ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย (Objective tests) แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1. แบบให้เลือกตอบ (Multiple choices)

แบบทดสอบนี้นิยมใช้กันมาก ซึ่งการสร้างแบบทดสอบในการสอนคำศัพท์อาจจะทดสอบความหมายของคำศัพท์เป็นคำหรือในรูปประโยคก็ได้ แบบทดสอบประเภทนี้มีอยู่ 2 รูปแบบคือ

1.1 ให้เลือกคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำที่กำหนดให้ประโยค แบบทดสอบชนิดนี้จะจะเป็นแบบ Recognition item ซึ่งอาจจะสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ได้หลายรูปแบบ คือ

1.1.1 ใช้รูปภาพเป็นคำถามหรือตัวตั้ง (Stem) และให้นักเรียนเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุด สอดคล้องกับรูปภาพที่กำหนดให้ ซึ่งแบบทดสอบนี้จะเหมาะสมกับนักเรียนในระดับต้น

1.1.2 กำหนดให้ตัวตั้งเป็นคำอธิบาย สำหรับตัวเลือกจะเป็นคำจำกัดความ

(Definition) ซึ่งนักเรียนจะต้องเลือกคำจำกัดความให้ถูกต้อง

1.1.3 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำที่กำหนดให้

1.1.4 ตัวตั้ง เป็นประโยค ซึ่งนักเรียนจะต้องเลือกตัวเลือก อาจจะเป็นคำ วลีก็ได้ ให้ได้ความหมายที่ใกล้เคียงกับคำที่กำหนดไว้ในประโยค โดยใช้ความหมายนั้นสอดคล้องกับใจความของประโยคในลักษณะเดิมด้วย ข้อสอบชนิดนี้จะสามารถทดสอบความรู้ในด้านคำศัพท์ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากคำศัพท์จะมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปเมื่ออยู่ในรูปประโยค

1.2 ให้เลือกคำตอบจากตัวเลือก เพื่อใส่ลงในช่องว่างของประโยคที่กำหนดให้เพื่อให้ได้ประโยคที่มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง แบบทดสอบชนิดนี้จะยากกว่าแบบทดสอบชนิดแรก ซึ่งผู้เรียนจะต้องเข้าใจความหมายของข้อความทั้งประโยค (Context) จึงสามารถเลือกคำตอบให้ได้ความหมายสอดคล้องกับประโยคตามที่ต้องการ รวมทั้งความหมายของคำศัพท์และความถูกต้องในด้านไวยากรณ์ด้วย

2. ให้เลือกตอบคำถามที่มีความสัมพันธ์กัน (Associated words)

ลักษณะของแบบทดสอบประเภทนี้ จะเป็นการนำคำที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน พวกเดียวกัน หรือคำที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ให้นักเรียนได้รู้จักเลือกคำที่คิดว่า มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกันมากที่สุด แบ่งออกเป็น 2 ชนิด

2.1 Recognition ให้เลือกคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับคำที่กำหนดให้จากกลุ่มคำที่กำหนดให้ในแต่ละกลุ่ม

2.2 Production ให้ผู้เรียนระบุประเภทหรือชนิดของกลุ่มคำที่กำหนดให้ ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกัน

3. การจับคู่ (Matching)

แบบทดสอบประเภทนี้ อาจจะนำมาใช้ทดสอบความหมายของคำศัพท์ในประโยคที่ต้องการ หรือจะเป็นการทดสอบการใช้คำ Idiom และ Function word ต่างๆ ให้ได้ความหมายที่ถูกต้องในประโยค เช่น

3.1 กำหนดกลุ่มคำ และให้ผู้เรียนเลือกคำ เติมลงในช่องว่างของประโยคหรือข้อความให้ถูกต้องได้ใจความ

3.2 กำหนดกลุ่มคำและให้ผู้เรียนเลือกกลุ่มคำที่ถูกต้อง เหมาะสม เติมในประโยค ให้ได้ใจความสมบูรณ์

3.3 กำหนดกลุ่มคำและกลุ่มคำ เพื่อให้ผู้เรียนเลือกกลุ่มคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำที่กำหนดให้

3.4 กำหนดคำให้ 2 กลุ่ม โดยให้เลือกคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับคำที่ต้องการจากกลุ่มคำที่กำหนดให้

4. ให้เติมคำ (Completion)

แบบทดสอบชนิดนี้ สามารถใช้ทดสอบความหมายของคำศัพท์ในลักษณะของคำหรือในรูปประโยคได้ ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบ เช่น

4.1 ให้เติม Prefix หรือ Suffix ลงในช่องว่าง

4.2 ให้เติมคำลงช่องว่าง โดยกำหนดตัวอักษรให้บางตัวในแต่ละคำ

5. รูปแบบอื่นๆ

นอกเหนือจากรูปแบบทดสอบดังกล่าวแล้ว การทดสอบคำศัพท์ของผู้เรียน ครูยังสามารถสร้างข้อสอบได้อีกหลายลักษณะ ในแบบของข้อสอบปรนัย (Objective test) คือ

5.1 เปลี่ยนคำ (Word formation) ให้สอดคล้องกับลักษณะของคำที่ใช้ในประโยคให้ถูกต้องทั้งความหมายและลักษณะทางไวยากรณ์

5.2 ให้ผู้เรียนเขียนคำที่มีความหมายตรงคำที่กำหนดให้ ทางด้านซ้ายมือและอ่านออกเสียงคล้ายกับคำที่อยู่ขวามือ

5.3 ให้เขียนคำที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำที่กำหนดให้ในประโยค ซึ่งข้อทดสอบแบบนี้ ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ความสามารถ เข้าใจความหมายและรู้จักคำศัพท์เป็นจำนวนมากพอสมควร

สรุปได้ว่า การเรียนรู้คำศัพท์แต่ละชนิดนั้น มีวัตถุประสงค์ในการวัดความรู้คำศัพท์ที่แตกต่างกันไป แบบทดสอบชนิดดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถทางคำศัพท์ใช้วัดความรู้ในด้านคำศัพท์โดยรวมของผู้เรียน แบบทดสอบที่ใช้วัดเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ใช้วัดความสามารถในการจำ และการระลึกได้ของคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ใช้ประเมิน ความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอนภาษา

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้วิธีการเรียนรู้คำศัพท์จากโซเซียลของ Arndt (2014) มีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ใช้วิดีโอยูทูปเพื่อเป็นสื่อในการถาม ตอบ สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดึงให้นักเรียนนำคำศัพท์ออกมาใช้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมไปสู่เรื่องที่จะเรียนต่อไป

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ใช้วิดีโอยูทูปเพื่อเป็นสื่อให้นักเรียนสังเกตจากการดูภาพคำศัพท์ การเขียนคำศัพท์ และการฟังการออกเสียงคำศัพท์จากสำเนียงของเจ้าของภาษารวมไปถึงการนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยค

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)

3.1 ขั้นฝึกปฏิบัติแบบควบคุม (Controlled Practice)

3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติแบบอิสระ (Freed Practice)

ใช้วิดีโออยู่ทาบเพื่อเป็นสื่อให้นักเรียนฝึกการออกเสียง การเขียนคำศัพท์ การใช้นำคำศัพท์สื่อสารตามสถานการณ์ในสนทนาตามที่กำหนด

4. ขั้นนำไปใช้ (Production) ใช้วิดีโออยู่ทาบเพื่อเป็นสื่อให้นักเรียนการออกเสียง

การเขียนคำศัพท์ รวมไปถึงการนำคำศัพท์ไปใช้ในการออกแบบ สร้างบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2532) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) คือการนำไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองใช้จริง (Trial run) เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

เผชิญ กิจระการ (2544) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ผลรวมของการหาคุณภาพ (Quality) ทั้งเชิงปริมาณที่แสดงเป็นตัวเลข (Quantitative) และเชิงคุณภาพ (Qualitative) ที่แสดงเป็นภาษาที่เข้าใจได้เป็นผลที่แสดงถึงผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ถูกต้องถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวัง

กล่าวโดยสรุป คือ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถแสดงให้เห็นบุคคลทั่วไปรับทราบได้ทั้งในด้านปริมาณและด้านคุณภาพ

2. วิธีการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปสอนจริงให้ได้ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2532) ได้ให้ความสำคัญของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้คือ

1. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะพึงพอใจ หากแผนการ

จัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดการเรียนรู้ก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน

2. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนทั้งหมดนั้นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ กับ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 70/70 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแผนการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 70 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 70 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เมื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ขึ้นเป็นต้นฉบับแล้วต้องนำไปหาประสิทธิภาพ เสร็จแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 การทดลองแบบเดี่ยว (1 : 1) เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

2.2 การทดลองแบบกลุ่ม (1 : 10) เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 6 - 10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

2.3 การทดลองแบบภาคสนาม (1 : 100) เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 30 -100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

เชษฐา กิจระการ (2544) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนใดๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical approach) ทั้งสองวิธีนี้ควรทำควบคู่กันไป จึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับได้มีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินใจคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร ดังนี้

$$CRV = \frac{2Ne}{N} - 1$$

เมื่อ CRV แทน ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational approach)
NE แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ (Number of panelists who had agreement)

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) (นิยมใช้ค่ามาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตรสำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าในตารางตามจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ถ้าค่าที่คำนวณได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่ ซึ่งวิธีการนี้ไม่นิยมใช้เพราะโอกาสที่ค่าการยอมรับขั้นต่ำของสื่อจะสูงขึ้นจนถึงขั้นยอมรับเป็นไปได้ยาก

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical approach) วิธีการนี้จะนำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้ ประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 70/70$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 70/70 ความหมายที่ 1 ตัวเลข 70 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วน 70 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ส่วนการหา E_1/E_2 ใช้สูตรดังนี้

$$E1 = \frac{\frac{Ex}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	Ex	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 70/70 ในความหมายที่ 2 70 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนร้อยละ 70 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ทุกคน ส่วนตัวเลข 70 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนในครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70

3. เกณฑ์ 70/70 ในความหมายที่ 3 70 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนร้อยละ 70 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ส่วนตัวเลข 70 ตัวหลัง (E_2) คือคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยเทียบกับคะแนนก่อนเรียน (Pretest)

4. เกณฑ์ 70/70 ในความหมายที่ 4 70 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนร้อยละ 70 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ส่วนตัวเลข 70 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) แต่ละข้อถูกมีจำนวน ร้อยละ 70 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 70 แสดงว่า สื่อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีควมบกพร่อง)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า วิธีการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องมีการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลอย่างเป็นขั้นตอน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพโดยการเกณฑ์คุณภาพที่เหมาะสม

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมาย และเกณฑ์การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอยูทูป ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 70/70 ใช้สูตร E_1/E_2 โดยที่

70 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการแบบทดสอบย่อยทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแบบฝึกหัดย่อยวัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของแผนการจัดการเรียนรู้ในระหว่างการเรียนรู้ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป

70 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยเครื่องมือวัดดังนี้ 1. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 2. แบบทดสอบวัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป โดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอยูทูป ตามเกณฑ์ 70/70 ใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ซึ่งสอดคล้องกับ (เพชฌิณ กิจระการ, 2544) ดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอน
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของทุกส่วน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
	A	แทน	คะแนนเต็มของนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของผลการทดสอบหลังเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

งานวิจัยในประเทศ

เกรียงศักดิ์ ฐานะกอง (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนักศึกษา มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับดี และนักศึกษามีความรู้ ทางด้านไวยากรณ์เพิ่มขึ้นอีกด้วย

ชไมพร ชาญวิจิตร (2560) ได้ศึกษาผลของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถการฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลกิตติยา อำเภอ เมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) แบบทดสอบวัด ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดภาคปฏิบัติชนิด Rubric Score จำนวน 5 ข้อ แบบประเมินความมั่นใจในการใช้

ภาษาอังกฤษ แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (Dependent) ผลการศึกษาทำให้พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.82/77.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เท่ากับ 0.5459 นักเรียนมีความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสามารถทางพูดภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 78.88 และมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.29$) และนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$)

ภุชงค์ มัชฌิโม (2559) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการสะกดคำประกอบกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแจ้งโคกลำแม้งข้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 กลุ่มเป้าหมายการวิจัยเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแจ้งโคกลำแม้งข้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสะกดคำ (Orthography) ประกอบกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P จำนวน 12 แผน รวม 12 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนพาราเมตริก ค่าดัชนีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุวิมล พุฒิรุ่งโรจน์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดพเนินพลูโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม จากผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก เท่ากับร้อยละ 82.10 และความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับมาก เท่ากับร้อยละ 84.30

นวลปราง เขจรสัจย์ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้เรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการ

พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 คะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดเฉลี่ยร้อยละ 102.23 คิดเป็นร้อยละ 81.13 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาเพื่อการสื่อสารโดยภาพรวมที่ระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยทุกข้อคือ 4.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.33 และมีความพึงพอใจที่ระดับมากที่สุดทุกข้อ

สุภาพพัทธ์ วิชัยโย (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์หลักการเรียนรู้ของสมองในการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การประยุกต์หลักการเรียนรู้ของสมอง ในการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ นักเรียนมีทักษะการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

รมยาภรณ์ สุขเกษม (2554) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่เน้นการฟัง-พูดและการเสริมแรงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการฟัง-พูด และการเสริมแรงบวกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

Alaba (2013) ได้เปรียบเทียบการสอนโดยใช้คลิกเกอร์และการสอน แบบบรรยายเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนจำนวน 90 คน จาก 3 โรงเรียน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างความสามารถในการสื่อสารก่อนการทดสอบและหลังการทดสอบของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม นอกจากนั้นมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในระหว่างคะแนนก่อนสอบและคะแนนหลังสอบของความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนบนพื้นฐานของกลวิธีในการสอนทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีประสิทธิภาพ ในขณะที่เพศไม่ได้เป็นตัวช่วยนักเรียนในการใช้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน

Sofe (2012) ได้ทำการวิจัยโรงเรียนมัธยมในบังคลาเทศที่ใช้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อ CLT โดยใช้แบบสอบถาม ถึงกระบวนการ ขั้นตอน และปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบ CLT ในโรงเรียนมัธยม ผลการวิจัย การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT เป็นการ

เตรียมความพร้อมของผู้เรียนได้ โดยเน้นให้แต่ละคนมีบทบาทของตนเองอย่างชัดไม่ว่าจะเป็นผู้เรียน และครูผู้สอน

Abdullah (2011) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษและเจตคติของครูในตุรกี โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติของครูที่มีต่อการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนด้วยกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว การแก้ไขข้อผิดพลาด รวมถึงบทบาทของครู กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษในประเทศตุรกี จำนวน 2 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามปลายเปิด แบบสังเกต พฤติกรรมแบบสอบถามแรงจูงใจ ไฟล์สัมภาษณ์ เป็นการทดลองเชิงคุณภาพ ผลปรากฏว่าครูทั้งสองคนให้ ความคิดเห็นว่า ขนาดของชั้นเรียน การสอนไวยากรณ์แบบเดิม ๆ เวลาที่เตรียมสื่อการสอน นั้นมีผล ต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Ming (2011) ได้สนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการสื่อสารของ ภาษาที่สอง การศึกษามีมุ่งเป้าคือการตรวจสอบทัศนคติของครูชาวไต้หวันที่วิทยาลัยที่มีต่อ CLT และ เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังทัศนคติของครูที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบ CLT กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มจำนวน 55 คน จากผลจากการศึกษาปรากฏว่า ครูมีทัศนคติที่ดี ต่อการจัดกิจกรรมของ CLT นอกจากนี้ครูชาวไต้หวันเชื่อว่า CLT สามารถทำให้การเรียนการสอน ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ และมีความหมาย

Morales (2009) ได้ศึกษาเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐาน อย่างถูกต้องและเหมาะสมโดยเน้นทักษะการสื่อสารด้วยการพูดและการเขียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิชาครูระดับปริญญาตรีที่เป็นชนกลุ่มน้อยและมีฐานะยากจนในมหาวิทยาลัย แห่งหนึ่งใน ภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกาจำนวน 50 คนนักศึกษาเหล่านี้จะต้องเรียนวิชาพื้นฐาน ด้านศึกษาศาสตร์ 4 วิชาซึ่งมีการปรับและเพิ่มกิจกรรมการพัฒนาทักษะการเขียนและพูด ภาษาอังกฤษมาตรฐานเข้าไปในหลักสูตรผลการศึกษพบว่านักศึกษาที่มีความเข้าใจรวมถึงสามารถ พัฒนา ทักษะการเขียนและพูดภาษาอังกฤษมาตรฐานได้ดีขึ้นนอกจากนี้นักศึกษายังมีความตระหนัก ในการใช้ ภาษาอังกฤษรูปแบบต่างๆได้เหมาะสมกับกาลเทศะมากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเป็นแนวทางที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษและ การเรียนรู้คำศัพท์ให้แก่ผู้เรียน ให้สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในการพูดภาษาอังกฤษของตนเองตามแนว ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความมั่นใจ มีความกล้าและมั่นใจที่จะพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากขึ้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ดีโอบนยูทูบ

งานวิจัยในประเทศ

จิรนนท์ ศรีวิทัศน์ (2563) ได้ศึกษา การจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ดีโอบนยูทูบ ร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ดีโอบนยูทูบร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และ 2. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ดีโอบนยูทูบร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 378 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการประยุกต์ใช้ดีโอบนยูทูบร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากการทดลอง สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ดีโอบนยูทูบร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ดีโอบนยูทูบร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$) แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ดีโอบนยูทูบร่วมกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถพัฒนาทักษะการฟังและพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมายและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้ศึกษา ผลการใช้วิดีโอภาษาอังกฤษจากยูทูบพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานแปรรูปอาหาร จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ วิดีโอภาษาอังกฤษจากยูทูบ การทดสอบทักษะการพูด ก่อนและหลังการเรียนรู้ (One Group Pretest Posttest Design) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าที (t test Dependent) ผลการวิจัย พบว่า วิดีโอภาษาอังกฤษจากยูทูบพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน การทดสอบทักษะการพูดที่มีคะแนนสูงสุด คือ ด้านการออกเสียง นักเรียนสามารถออกเสียงถูกต้อง

ชัดเจนมากขึ้นหลังเรียนรู้จากวิดีโอด้านไวยากรณ์ นักเรียนพูดประโยคถูกต้องตามโครงสร้างมากขึ้น ความคล่องแคล่วในการพูด นักเรียนพูดได้คล่องแคล่วมากขึ้น และด้านคำศัพท์ นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ได้หลากหลายตามลำดับ นอกจากนี้นักเรียนมีความกระตือรือร้นกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน ผลคะแนนการทดสอบก่อนการเรียนรู้วิดีโอภาษาอังกฤษจากยูทูบ คือ 59.60 และหลังการเรียนรู้ 75.40 เปอร์เซนต์

งานวิจัยต่างประเทศ

MunirahHaris et al. (2019) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลของเพลงภาษาอังกฤษในยูทูบที่มีต่อขีดความสามารถในด้านคำศัพท์ของนักเรียน (The Effectiveness of YouTube English Songs Towards students vocabulary competency) ซึ่งการวิจัยนี้มุ่งศึกษาว่า เพลงภาษาอังกฤษจากยูทูบมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนหรือไม่ โดยในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่ม ทดลองได้ฟังเพลงภาษาอังกฤษ ส่วนกลุ่มควบคุมต้องเรียนด้วยวิธีการสอนในแบบดั้งเดิม ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มทดลองมีความรอบรู้ด้านคำศัพท์ที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม

Jalaluddin (2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ยูทูบเพื่อเพิ่มทักษะการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่า เทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการเรียนและการสอนภาษาเป็นอย่างมาก ซึ่งมีข้อดีสำหรับครูและนักเรียนในการเข้าถึงสื่อทางออนไลน์ การใช้วิดีโอยูทูบทั้งในและนอกห้องเรียนนั้นมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูด ทักษะการฟัง และทักษะการออกเสียง สามารถเป็นเครื่องมือในการสอนภาษาได้อย่างหลากหลายภาษาทำให้นักเรียนตระหนักถึงการพูดที่มีความแตกต่างหลากหลายสำเนียงและยังเป็นสื่อของจริงที่เกิดขึ้นทั่วโลก

Riswandi (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้วิดีโอบนยูทูบเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน โดยใช้การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังมีการรวบรวมข้อมูลผ่านการประเมินการพูดและการสัมภาษณ์ผลการวิจัยพบว่าทักษะการพูดของนักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้นบางประการที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ ความคล่องในการใช้ภาษา คำศัพท์การออกเสียง ไวยากรณ์และเนื้อหา สรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมวิดีโอบนยูทูบสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้จริง

Almurashi (2016) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้วิดีโอบนยูทูบในการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียน เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของผู้คนและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านการศึกษาเว็บไซต์ยูทูบ (YouTube) ถือว่าเป็นเนื้อหาออนไลน์ที่สามารถรวมเข้ากับบทเรียนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมได้ นอกจากนี้ยังถือว่าเป็นแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่สามารถมีบทบาทสำคัญในด้านการเรียนการสอน การศึกษานี้สรุปได้ว่า วิดีโอบนยูทูบเป็นเนื้อหาที่ดีในการรวมบทเรียนภาษาอังกฤษและสามารถช่วยในการทำความเข้าใจบทเรียนได้ สามารถมีบทบาทสำคัญใน

การช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษ ปรับปรุงประสิทธิภาพ และพัฒนาความเข้าใจภาษาอังกฤษของตน ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างดี

Kaboocha (2018) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้วิดีโอบนยูทูปในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในประเทศซาอุดีอาระเบีย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิดีโอบนยูทูปมีประสิทธิภาพดีกว่ากลุ่มปกติ การเลือกเครื่องมือวิดีโอที่ดูมีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน ช่วยเพิ่มกระบวนการเรียนภาษาที่ดี และทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

Alwehaibi (2015) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้ยูทูปในห้องเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบผลกระทบของการรวมเทคโนโลยีบนยูทูป (YouTube) เข้ากับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรของนักศึกษาวิทยาลัย "การสังเกตการณ์ในโรงเรียน หลักสูตรนี้เป็นหนึ่งในห้าหลักสูตรที่สอนในโปรแกรม "ครูประถมศึกษาภาษาอังกฤษ" ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะการสังเกตการณ์บางอย่างสำหรับการสอนที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนประถมศึกษา จากผลการศึกษาดังกล่าวได้มีการสุ่มให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสุ่มเลือกกลุ่มนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยปรีนเซสสุรา ในกรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย นักเรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 45 คน และนักเรียนกลุ่มทดลอง 50 คน โดยกลุ่มเป้าหมายได้รับคำแนะนำพื้นฐานทางทฤษฎีของหลักสูตรโดยการใช้วิดีโอบนยูทูป (YouTube) เกี่ยวกับการสังเกตห้องเรียนรวมกับการอภิปรายและการนำเสนอจุดแข็ง นักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนเนื้อหาเดียวกันผ่านวิธีการบรรยายตามปกติ ผลการวิจัยแสดงผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้เทคโนโลยียูทูป (YouTube) การศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์ที่ดีขึ้นสำหรับผลการเรียนของกลุ่มทดลองในผลการบูรณาการเทคโนโลยีวิดีโอในการเรียนการสอน ดังนั้นจึงแนะนำให้ยูทูป (YouTube) ควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นเครื่องมือการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างเนื้อหาการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยและเป็นที่ทรัพยากรการเรียนการสอนที่สำคัญในห้องเรียน

Arndt (2014) ได้ศึกษาเรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จาก Vlogs ในยูทูปและการอ่าน Blogs (English Vocabulary Learning Through Watching YouTube Video Blogs and Reading Blog Posts) ซึ่งเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์อย่างไม่เป็นทางการ โดยศึกษาถึงการเรียนรู้ คำศัพท์จากการใช้โซเชียลมีเดีย 2 ชนิด คือ บล็อก (blog posts) และ วิดีโอบล็อก (video blogs) ผลการวิจัยพบว่า โซเชียลมีเดียช่วยส่งเสริมการเรียนภาษาได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการเรียนรู้คำศัพท์โดยการเรียนรู้คำศัพท์ที่เกิดขึ้นจากการอ่านบล็อก (blog posts) และจากการดูวิดีโอบล็อก (video blogs) ได้ผลที่เท่าเทียมกัน แต่วิธีทั้งสองทำให้เกิดความรู้ที่แตกต่างกัน

คือ การนำข้อมูลเข้าด้วยลายลักษณ์อักษร (Written input) ช่วยส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับระบบการสะกดคำ (Orthographic) ได้มากกว่าการดูคลิปวิดีโอ ในทางกลับกัน การดูคลิปวิดีโอช่วยเรื่องการจำความหมายของคำศัพท์ และการจำหน้าที่ทางไวยากรณ์ของศัพท์ได้มากกว่า

Ariana & Mirabela (2014) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้โซเชียลมีเดียในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ศึกษากรณีเฟซบุ๊ก (The impact of social media on vocabulary learning case study Facebook) ซึ่งการวิจัยนี้มุ่งศึกษาถึงบทบาทและประสิทธิภาพของการใช้เฟซบุ๊กในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ โดยงานวิจัยนี้พยายามตอบคำถามที่ว่าโซเชียลมีเดียมีผลต่อพัฒนาการและความก้าวหน้าทางภาษาต่างประเทศของนักศึกษาหรือไม่ ซึ่งในการวิจัยได้ใช้วิธีการสร้างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในเฟซบุ๊ก ผลการวิจัยที่วัดจากคะแนน pre-test และ post-test พบว่าพัฒนาการด้านคำศัพท์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาว่า เฟซบุ๊กสามารถเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในห้องเรียนและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Alhamami (2013) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิดีโอยูทูปในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่ายูทูปเป็นเครื่องมือออนไลน์ที่สามารถใช้ได้มากที่สุดแห่งหนึ่งในปัจจุบัน การใช้วิดีโอบนยูทูปยังเป็นการเติมช่องว่างในการสอนของครู อย่างไรก็ตามครูสอนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงบริบทและกลุ่มเป้าหมายในการเลือกหัวข้อเรื่อง เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งทางวัฒนธรรมอีกด้วย

Fralinger and Owens (2009) ได้ศึกษาเรื่อง ยูทูปในฐานะเครื่องมือในการเรียนรู้ (YouTube As A Learning Tool) ซึ่งการวิจัยได้ ศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อแนวทางการสอนที่ให้ผู้เรียนร่วมกันสร้างสรรค์วิดีโอเพื่อการเรียนการสอน แล้วอัปโหลดวิดีโอขึ้นเข้าสู่ยูทูป โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นได้ใช้ในการเรียนรู้ทางไกล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนด้วยการนำยูทูปมาใช้ในฐานะเครื่องมือในการเรียนรู้ มีผลในเชิงบวกต่อมุมมองของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ

Berk (2009) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนมัลติมีเดียด้วยคลิปวิดีโอ: โทรทัศน์, ภาพยนตร์, YouTube และ mtvU ในห้องเรียนวิทยาลัย โดยได้กล่าวว่า คลิปวิดีโอที่ฝังอยู่ในงานนำเสนอ มัลติมีเดีย นั้น จะสามารถนำมาใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนในหลักสูตรของวิทยาลัยได้อย่างไร เพื่อตอบคำถามนี้ การทบทวนทฤษฎีและหลักฐานการวิจัยเกี่ยวกับวิดีโอและสมองถูกนำเสนอขึ้นเป็นครั้งแรก จากนั้นตามด้วยทฤษฎีการเรียนรู้มัลติมีเดียและการศึกษาโดยใช้วิดีโอในช่วงสี่ทศวรรษที่ผ่านมา พบว่า ผลการศึกษารวมทั้งส่วนประกอบทางวาจาและภาพของวิดีโอ นั้นเหมาะสมที่สุดกับลักษณะของนักเรียนรุ่นใหม่ (Net Generation) เป็นแนวทางในการใช้เทคโนโลยีวิดีโอในห้องเรียน การเลือกคลิปวิดีโอที่เหมาะสม และใช้คลิปวิดีโอเหล่านี้เป็นเครื่องมือการสอนอย่างเป็นระบบ ซึ่งการใช้คลิปวิดีโอยังสามารถทำให้นักเรียนบรรลุผลการเรียนรู้ได้ 20 ผลการเรียนรู้อีกด้วย

จากงานวิจัยทั้งหมดจะเห็นได้ว่า การใช้วิดีโอ YouTube เป็นสื่อการเรียนการสอนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้การพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นสื่อออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการนำวิดีโอ YouTube มาใช้ในฐานเครื่องมือในการเรียนการสอน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

งานวิจัยในประเทศ

ชญาณิน พันธุ์ศรีสุวรรณ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารทำให้นักเรียนมีทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และนักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยพัฒนาจากระดับคุณภาพปานกลางเป็นระดับคุณภาพดี

ธีรวัฒน์ โคตรหานาม (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีเจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ณัฐธิดา อาจปฐ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน และมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมาก

วรารพรรณ จิตรัมย์ (2559) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองไม้งาม ตำบลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต 2 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ชุดกิจกรรมฝึกทักษะมีทั้งหมด 8 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 20 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปด้วย สถิติพื้นฐาน ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความยาก อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรม

ฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 77.34/76.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เท่ากับ 0.5824 หรือคิดเป็นร้อยละ 58.24 ระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจมากที่สุดคือ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะทำให้ได้ลงมือปฏิบัติจริงอย่างสนุกสนานไม่เคร่งเครียด

จิตรรา อภิชัย (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การดูบทบาทสมมติและบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า จาก การประเมินทักษะการพูด โดยใช้การดูบทบาทสมมติและการแสดงบทบาทสมมติ ทั้งหมด 6 แผน 46 พบว่านักเรียนจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ผ่านเกณฑ์ประเมินทุกข้อ ตั้งแต่ระดับ 2.52 - 4.03 หรือ ดีถึงดีมาก

วนิดา ดันติชชาวลวงศ์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง Opinions ของผู้เรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการขาย วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรีย์น พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมตินั้น สามารถส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสนทนาของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีเนื่องจากการแสดง บทบาทสมมติ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น อีกทั้งยัง พบว่ากิจกรรมกลุ่มการแสดงบทบาทสมมติ ช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดและแก้ไขปัญหาอย่าง สร้างสรรค์ เพิ่มทักษะกระบวนการเรียนรู้การทำงานเป็นหมู่คณะ และการแบ่งงานกันทำระหว่างสมาชิกในกลุ่ม นอกเหนือจากนั้นกิจกรรมบทบาทสมมดียังช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคย กับการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน จนมีความกล้าแสดงออก และความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

Dewi and Ummi (2017) ได้ทำการศึกษาการใช้เกมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประเทศอินโดนีเซีย ผลการวิจัยพบว่า การใช้เกมการสื่อสารสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

Gill (2013) ได้ศึกษาการเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นานาชาติโดยใช้กิจกรรมการละคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 23 คน ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการละคร เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดผ่านกิจกรรมการละครที่หลากหลาย โดยผู้เรียนได้วางแผนการทำงานร่วมกัน การฝึกพูด ฝึกสนทนาและฝึกอ่านข้อความตามบทที่สร้างขึ้น หลังจากนั้นผู้เรียนออกมาแสดงผลงานของตัวเองผ่านตัวละครที่ตนได้รับ

Utaminingsih (2013) วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนโดยใช้สตอรี่บอร์ดเกม (story board game) ผลการวิจัยพบว่า การใช้สตอรี่บอร์ดเกม (story board game) สามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนและเป็นสื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างสนุกสนาน

Islam and Islam (2013) ได้นำเอากิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ในการเพิ่มทักษะการพูดของผู้เรียนในชั้นเรียนขนาดใหญ่และตรวจสอบการประเมินของครูสำหรับการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาภาควิชาภาษาอังกฤษจำนวน 120 คน ของมหาวิทยาลัยแสดมฟอร์ดบังกาเทศใช้เวลาในการทดลองตั้งแต่เดือนมกราคมถึง เดือนเมษายน 2012 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และการสังเกต ผลการทดลองพบว่า การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้บทบาทสมมติได้รับความสนใจเพราะนักศึกษาสามารถวิเคราะห์เรื่องที่พูด ใส่ความคิดสร้างสรรค์และรู้สึกท้าทาย สร้างความมั่นใจในการพูดในห้องเรียนและต่อหน้าผู้อื่น รวมถึงนักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้บทบาทสมมติและมีทัศนคติเชิงบวกต่อ ครูผู้สอนที่ช่วยเพิ่มเติมทักษะการพูด

Maldonado and Ivan (2011) การศึกษาบทบาทของกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนจอร์จวอชิงตัน จำนวน 15 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการพูดของผู้เรียนมีการพัฒนาเพราะทำการวิเคราะห์จากการทดสอบในครั้งแรกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้เรียนลดการใช้ภาษาที่สองในห้องเรียน ซึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการพูดและช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสาร มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน ทำงานเป็นกลุ่มและมีโอกาสในการฝึกฝนภาษาในสถานการณ์จริง ในงานวิจัยนี้ สรุปผลการใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ช่วยให้ผู้เรียน เพิ่มกระบวนการรับรู้ภาษาและพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนในห้องเรียนผ่านการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือและที่สำคัญส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียนในลำดับต่อไป

Leon and Cely (2010) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกมเพื่อกระตุ้นความ สนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนรัฐบาลที่ตั้งอยู่ในประเทศโคลอมเบีย เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษและความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษแบบไม่ถูกต้อง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนรู้สึกดีขึ้น เป็นอิสระ และมีความมั่นใจเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาการพูดโดยใช้เกม นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและมีความสุขในเวลาที่พวกเขาต้อง แสดงเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

Liu (2010) ได้นำกิจกรรมบทบาทสมมติมาสร้างแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษและการตอบปากเปล่า โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเมืองปักกิ่ง มีจุดมุ่งหมายกระตุ้นแรงจูงใจให้นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ แบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มเป้าหมายและกลุ่มควบคุม ใช้วิธีการบันทึกการสังเกต การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ ผลทดลองพบว่า นักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีความสนใจพูดภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้การตอบปากเปล่า

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คำศัพท์

งานวิจัยในประเทศ

ชานนท์ ภาคกสิน (2563) ได้ศึกษาผลการพัฒนาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เกมคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย โดยที่รายงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เกมคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้เกมคำศัพท์ ประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย จำนวน 671 คน กลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/14 จำนวน 45 คน ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ ๒21102 ในภาคการเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2562 ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ 1. แบบประเมินตนเองด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เกมคำศัพท์จำนวน 6 แผน และ 3. แบบทดสอบวัดความรู้ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัย พบว่า 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/14 มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนร้อยละ 77.90 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/14 มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเกณฑ์ค่อนข้างดี คิดเป็นร้อยละ 66.31 ของคะแนนนักเรียนทั้งหมด

ธนพร เครือวัลย์ (2562) ได้ศึกษาผลการใช้เกมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 20 คน โรงเรียนวัดท่าพระ สำนักงานเขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้เกมมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 2. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทางการเรียนหลังเรียนและคะแนนความคงทน ไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ 3. นักเรียนมีความพึงพอใจการใช้เกมในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62

มัลลิกา สุวรรณพันธุ์ (2560) ได้ทำการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมคำศัพท์ตามแนวความคิดของวอลดอร์ฟของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ กลุ่มเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) จำนวน 27 คน เลือกแบบเจาะจง จากผลการศึกษาพบว่า 1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมคำศัพท์ ตามแนวความคิดของวอลดอร์ฟของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 83.88/80.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับแผนการจัดการการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมคำศัพท์ตามแนวความคิดของวอลดอร์ฟพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการแผนการจัดการการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมคำศัพท์ตามแนวความคิดของวอลดอร์ฟ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ระดับมาก ($X = 4.20$)

วิรัชธ จันทรเหลือง (2560) ได้ศึกษาผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสในตำบลเมืองหงส์ ได้แก่ โรงเรียนบ้านไม้ลำ (คุรุราษฎร์พัฒนา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำนวน 11 คน

กิตติยา พิศุทธางกูร (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของกิจกรรมเพลงในการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ (Effectiveness of English Song Activities on Vocabulary Learning and Retention) ซึ่งการวิจัยนี้ได้มุ่งศึกษา 2 ประเด็นหลัก คือ 1. ประสิทธิภาพของการใช้กิจกรรมเพลงในการเรียนรู้และการจำคำศัพท์ 2. การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเพลง (Song activities) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกกับการใช้กิจกรรมเพลงในการพัฒนาการเรียนรู้และการจำคำศัพท์ซึ่งสรุปได้ว่า การเรียนภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมเพลงสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาในด้านความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและเก็บรักษาหรือจดจำความรู้คำศัพท์ของพวกเขาได้

กรศิริ ศิริแก้ว (2553) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ และศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ซึ่งได้มาแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือมีผลการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนมากกว่า ร้อยละ 20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือมีความคงทนในการจำคำศัพท์ไม่แตกต่างกันกับคะแนนผลการเรียนรู้หลังเรียน

งานวิจัยต่างประเทศ

Azadeh Nemati (2010) ได้ศึกษาเรื่องกลวิธีเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำกับ ผู้เรียน จำนวน 310 คน โดยศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยในกลุ่มทดลองได้มีการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ด้วยการให้คำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym) ผลที่ได้คือ ทำให้ผู้เรียนสามารถมีความจำในระยะสั้นและเปลี่ยนเป็นความจำระยะยาว และกลุ่มทดลองมีประสิทธิภาพสูงกว่ากลุ่มควบคุม

Sheehy (2005) ได้ทำการศึกษาการใช้โปรแกรม Morphing images ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้ภาพแทรกลงไปเป็นคำ เพื่อพัฒนาศักยภาพการจำคำศัพท์ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ขั้นรุนแรง จำนวน 8 คน ผลการวิจัย พบว่าการสอนด้วยวิธีนี้มีประสิทธิภาพและได้ผลดีกว่าการสอนด้วยวิธีที่อ่านคำเพียงอย่างเดียว

Sheehy (2002) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิภาพของการใช้สัญลักษณ์ในการสอนการจำคำศัพท์แก่เด็กที่มีภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ระดับรุนแรง โดยใช้เทคนิคการเสนอคำเพียงอย่างเดียว (word alone) เทคนิคการบูรณาการคำและภาพเพื่อเป็นตัวแทน (integrated picture) และเทคนิคการจดจำลายมือตนเอง (handle technique) ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า เทคนิคการบูรณาการคำและภาพเพื่อเป็นตัวแทนและเทคนิคการจดจำลายมือตนเอง มีประสิทธิภาพในการสอนการจำคำศัพท์แก่เด็กที่มีภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ได้

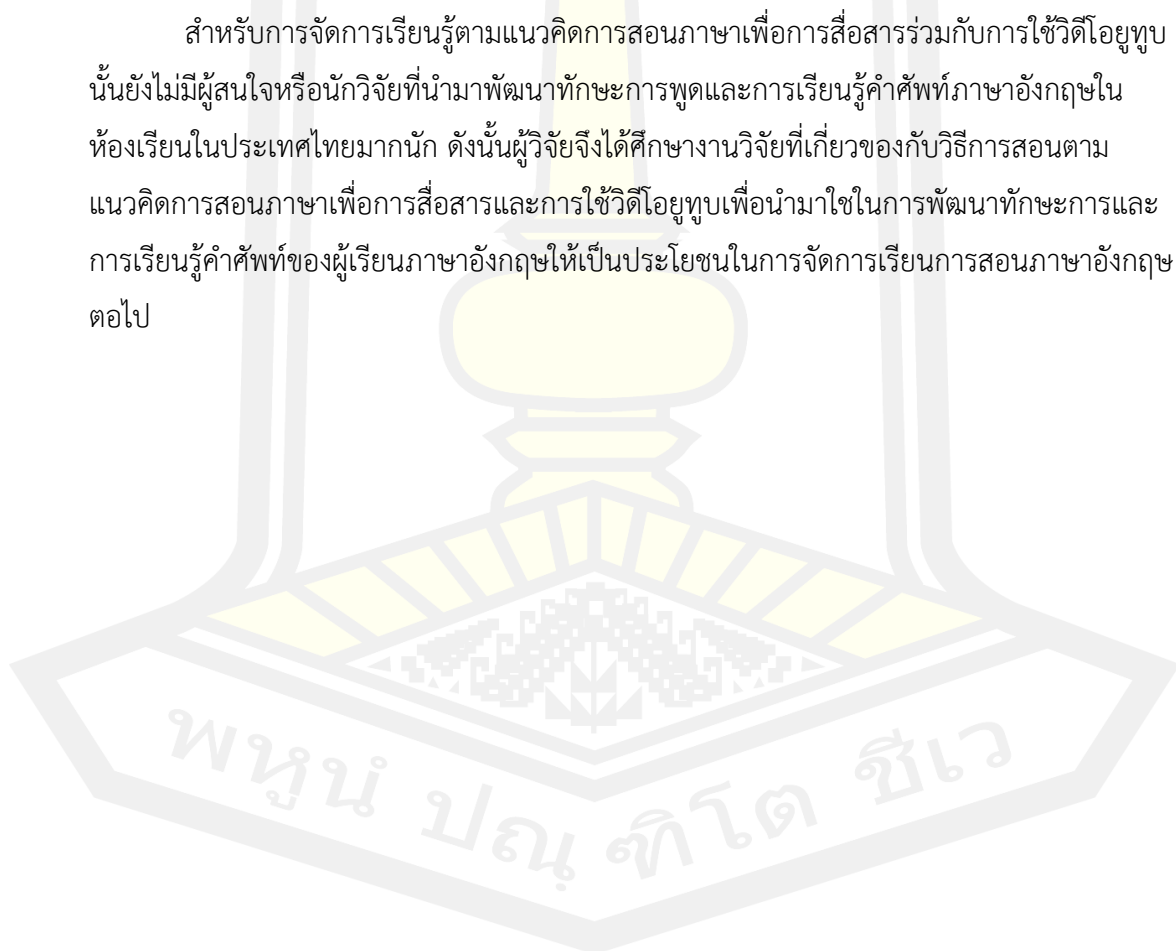
Huyen and Nga (2002) ได้ศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เกมภาษาของนักเรียนในประเทศเวียดนาม จำนวน 20 คน โดยการเข้าร่วมสังเกตการณ์ของผู้สอน จากการสัมภาษณ์ผู้สอน และนักเรียน จาก HUFS School พบว่า นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์จากการเรียน โดยใช้เกมได้มากขึ้น นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยใช้เกม

Collier (2001) ได้จัดทำรายงานการบรรยายเกมสร้างสรรค์สำหรับผู้ใช้ภาษา กิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษา พบว่าบัตรคำศัพท์เป็นสื่อเสริมให้นักเรียนแต่ละคนใช้ภาษาได้สอดคล้องยิ่งขึ้น

Dickerson (1997) ได้ทดลองเปรียบเทียบความสามารถในการจำคำศัพท์ของนักเรียนระดับหนึ่ง โดยการใช้เกมเคลื่อนไหว (Active Game) เกมนิ่ง (Passive Game) และกิจกรรมการสอนปกติ เป็นสื่อในการเรียนการสอนแต่ละกลุ่ม โดยกลุ่มเกมการเคลื่อนไหวเป็นการเล่นที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย กลุ่มเกมนิ่งเป็นการใช้กระดานดำ กลุ่มกิจกรรมปกติใช้สมุดแบบฝึกหัดพบว่า กลุ่มเกมเคลื่อนไหวได้รับผลสัมฤทธิ์มากกว่าอีกสองกลุ่ม และกลุ่มเกมนิ่งได้รับผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มกิจกรรมปกติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งของการเรียน เพราะถ้าหากผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์ ไม่รู้ความหมาย การเรียนรู้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย การจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ ต้องใช้แบบฝึกทักษะ กิจกรรมที่สอดคล้องเหมาะสมและน่าสนใจการใช้เกมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเป็นเกมที่เล่นคนเดียว เล่นเป็นคู่ เล่นเป็นทีม การเล่านิทาน การแสดงละคร จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากขึ้น เนื่องจากเกิดความผ่อนคลายและทำให้ผู้เรียนได้แสดงออก และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ รวมทั้งได้ลงมือปฏิบัติจริง จัดการเรียนรู้เรื่องคำศัพท์จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจำได้นานยิ่งขึ้น และทำให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นการซึมซับสิ่งที่ยากให้ง่ายแบบสนุกสนาน และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น และเพื่อเป็นการพัฒนาการจัดกิจกรรมเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่หลากหลายให้มีประสิทธิภาพ

สำหรับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการใช้วิดีโอ YouTube นั้นยังไม่มีผู้สนใจหรือนักวิจัยที่นำมาพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในห้องเรียนในประเทศไทยมากนัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการใช้วิดีโอ YouTube เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการและการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนภาษาอังกฤษให้เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube

ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

เตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยใช้เกม
เพลงและการถาม-ตอบ โดยใช้รูปภาพและวิดีโอ YouTube

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

นำเสนอบทเรียนโดยใช้วิดีโอ YouTube ทบทวน
ความรู้เดิมและให้ความรู้ใหม่ในเรื่องคำศัพท์ ไวยากรณ์
และบทสนทนาภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ที่กำหนด

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)

3.1 ขั้นฝึกปฏิบัติแบบควบคุม Controlled Practice)

ฝึกออกเสียงคำศัพท์ หาความหมาย ออกเสียง
ประโยค ถาม-ตอบระหว่างครูกับผู้เรียนตามบทสนทนา
จากบทสนทนาในวิดีโอ YouTube

3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติแบบอิสระ (Freed Practice)

ผู้เรียนจับคู่ฝึกปฏิบัติพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารตามบทสนทนาในวิดีโอ YouTube

4. ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่ครู
กำหนดให้ผ่านการทำแบบฝึกหัดการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษและฝึกปฏิบัติพูดภาษาอังกฤษ

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออุทุบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. **ประชากร** ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนขนาดเล็ก ในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาลำน้ำชี อำเภอกอสุ่มพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 8 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 80 คน ซึ่งมีบริบทใกล้เคียงกัน จัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

2. **กลุ่มตัวอย่าง** ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านคูยเชือก ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาลำน้ำชี อำเภอกอสุ่มพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. **แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออุทุบ** จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ดังนี้
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My name is Marry Jones
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง What does she look like?
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Color
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง At the Restaurant
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง How much is it?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง What does uncle do?

2. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดทักษะปฏิบัติการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่มีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ด้านสำเนียงและการออกเสียง, ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์, ด้านคำศัพท์ สำนวน, ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา และด้านความสามารถในการสื่อสาร จำนวน 3 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน รวม 60 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริคส์ (Rubric Scale) 5 ด้าน ด้านละ 4 คะแนน

3. แบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดความจำ ความเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ และการนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยค เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ ได้ 1 คะแนน เมื่อเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน เมื่อเลือกคำตอบที่ผิด, ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิถีโยโยหุบ
ผู้วิจัยได้นำเนนการตามมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.3 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ และจำนวนชั่วโมงในการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระสำคัญ	จำนวนชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ต 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ	1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง	การจำ รู้ และเข้าใจคำศัพท์ ประโยค สำนวนเกี่ยวกับ	2

ตาราง 2 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระสำคัญ	จำนวนชั่วโมง
เรื่อง My name is Marry Jones	ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือ เครื่องหมายที่อ่าน ด 1.3 ป 6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	2. นักเรียนนำ คำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูล ส่วนตัวของตนเองไป ใช้ในรูปประโยคการ สนทนาได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสนทนา เพื่อให้ข้อมูลส่วนตัว ของตนเองได้ 4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้	การบอกข้อมูลส่วนตัว ช่วยให้ใช้ภาษาในการ แลกเปลี่ยนข้อมูลของ ตนเองได้อย่าง เหมาะสม	
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 2 เรื่อง What does she look like?	ด 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือ เครื่องหมายที่อ่าน ด 1.2 ป 6/3 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อนครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	1. นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนนำ คำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูล ของบุคคลใน ครอบครัวไปใช้ในรูป ประโยค การสนทนาได้ ถูกต้อง 3. นักเรียนสนทนา เพื่อให้ข้อมูลของ บุคคลในครอบครัว ได้ 4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้	การจำ รู้ และเข้าใจ คำศัพท์ ประโยค สำนวนเกี่ยวกับบุคลิก และลักษณะของบุคคล ช่วยให้ใช้ภาษาในการ แลกเปลี่ยนข้อมูล เกี่ยวกับบุคคลใกล้ตัว ได้อย่างเหมาะสม	2

ตาราง 2 (ต่อ)

แผนการ จัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง
แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 3 เรื่อง Color	ต 1.1 ป 6/2 อ่าน ออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอน สั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน ต 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพต 1.2 ป 6/4 พูด/ เขียนแสดง ความรู้สึกของ ตนเองเกี่ยวกับเรื่อง ต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล สั้นๆ ประกอบ	1.นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง 2.นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการ ให้ข้อมูลสิ่งที่ตัวเอง ชอบไปใช้ในรูป ประโยค การสนทนาได้ ถูกต้อง 3. นักเรียนสนทนา เพื่อบอกสิ่งที่ตัวเอง ชอบได้ 4. นักเรียนฝึกเรียนรู้	การจำ รู้และเข้าใจ คำศัพท์ ประโยค สำนวนเกี่ยวกับสี การ บอกสิ่งที่ตัวเองชื่นชอบ และการบรรยายสีของ สิ่งของต่างๆรอบตัว ช่วยให้ ใช้ภาษาในการ แลกเปลี่ยนความรู้สึก ของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่างๆ ใกล้ตัวได้ อย่างเหมาะสม	2
แผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ 4 เรื่อง At the Restaurant	ต 1.1 ป 6/2 อ่าน ออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอน สั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	1.นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง 2.นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการ สั่งอาหารและ เครื่องดื่มไปใช้ในรูป ประโยคการสนทนา ได้ถูกต้อง	การจำ รู้ และเข้าใจ คำศัพท์ ประโยค สำนวนเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม การให้ข้อมูล	2

ตาราง 2 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระสำคัญ	จำนวนชั่วโมง
	ต 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพต 1.2 ป 6/2 พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ	3. นักเรียนสนทนาเพื่อสั่งอาหารและเครื่องดื่มได้ 4. นักเรียนเฝ้ารียนรู้	เกี่ยวกับความต้องการอาหารและเครื่องดื่มในการสื่อสารตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง How much is it?	ต 1.1 ป 6/2 อ่านออกเสียงข้อความนิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ต 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพต 1.2 ป 6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	1.นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง 2.นักเรียนนำคำศัพท์สำนวนเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสนทนาซื้อขายสินค้าได้ 4. นักเรียนเฝ้ารียนรู้	การจำ รู้ และเข้าใจ คำศัพท์ ประโยคสำนวนเกี่ยวกับการราคาและการซื้อสินค้าในการสื่อสารตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2

ตาราง 2 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระสำคัญ	จำนวนชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง What does uncle do?	ต 1.1 ป 6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ต 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพต 1.3 ป 6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	1.นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง 2.นักเรียนนำคำศัพท์สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลอาชีพของตนเองและคนในครอบครัวไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง 3. นักเรียนสนทนาให้ข้อมูลอาชีพของตนเองและคนในครอบครัวได้ 4. นักเรียนใฝ่เรียนรู้	การจำ รู้ และเข้าใจ คำศัพท์ ประโยค สำนวนเกี่ยวกับอาชีพ และสำนวนที่ใช้ในการถามอาชีพ ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2

1.4 สืบค้นวิดีโอ YouTube และคัดเลือกที่มีความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา สอดคล้องกับตัวชี้วัด วุฒิคำศัพท์ และระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งวิดีโอ YouTube ที่เลือกนำมาจัดทำโดย สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งต่อมาช่อง YouTube ครูโอ๋ สื่อการสอน ได้นำมาเผยแพร่สำหรับการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้เลือกใช้จำนวน 6 วิดีโอ YouTube เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.4.1 เรื่อง My name is Marry Jones

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ <https://youtu.be/OqebJNu3ows> (ครูโอ๋ สื่อการสอน, 2559)

1.4.2 เรื่อง What does she look like?

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ <https://youtu.be/m-LJXUqqABk> (ครูโอ๋ สื่อการสอน, 2559)

1.4.3 เรื่อง Color

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ <https://youtu.be/1wVr8il6i80> (ครูโอ๋ สื่อการสอน, 2559)

1.4.4 เรื่อง At the Restaurant

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ <https://youtu.be/5JN25OTNMv0> (ครูโอะ สื่อการสอน, 2559)

1.4.5 เรื่อง How much is it?

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ https://www.youtube.com/watch?v=l9rgL_-z6a0

(ครูโอะ สื่อการสอน, 2559)

1.4.6 เรื่อง What does uncle do?

เข้าถึงได้จากเว็บไซต์ <https://youtu.be/oMNF9yVKyO0> (ครูโอะ สื่อการสอน, 2559)

1.5 จัดทำแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ซึ่งมีขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสิ้น 4 ขั้นตอน คือ 1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) 2. ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation) 3. ฝึกปฏิบัติ (Practice) 4. ชี้นำไปใช้ (Production) โดยกำหนดหัวข้อในการทำแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. สาระสำคัญ
5. กิจกรรมการเรียนรู้
6. สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้และเกณฑ์การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา เนื้อหามีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด และขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังบกพร่อง

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้และเกณฑ์การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้ ดังนี้

1.7.1 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางศิริญา อัมสมเสพย์

คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านปลาเดิดปลาปัด สำโรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.7.2 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นายพนม ศิรินามมนตรี

คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา (เคมี) มหาวิทยาลัยนเรศวร ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.7.3 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นางวิสสุตา พลเยี่ยม คุณวุฒิ ครูศาสตรบัณฑิต

วิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

1.7.4 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นางอรอุมา เรืองสนาม คุณวุฒิ ครูศาสตรมหา

บัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านโคกล่าม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

1.7.5 ด้านวิจัยและประเมินผล คือ ดร. วิทยา ทศมี คุณวุฒิ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2

1.8 ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์การประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

- คะแนน 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
- คะแนน 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

1.9 นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย	ความคิดเห็น
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก

2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน พบว่า แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมมากที่สุด และมีคะแนนเฉลี่ยของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน เท่ากับ 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.06 ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2545) ที่กล่าวว่า ค่าที่เหมาะสมมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00

แสดงว่า แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสอดคล้องทุกประเด็นและเป็นไปได้ทุกแผน จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

1.10 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกอกหนองผือ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาลำน้ำชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 12 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมสื่อการเรียนการสอน ความยากง่ายความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติและความต่อเนื่องของกิจกรรมการเรียนรู้

จากการ ทดลองใช้ (Try Out) พบว่ามีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขคือ เนื้อหาในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีเนื้อหามากเกินไป ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เสร็จตามที่กำหนด ผู้วิจัยได้ปรับเนื้อหาบางส่วนเพื่อให้กิจกรรมสอดคล้องกับเวลาสอน 2 ชั่วโมง และในด้านของสื่อการสอนการใช้รูปภาพประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ในบางแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ชัดเจนทำให้นักเรียนเกิดความสับสน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมน้อยลง เพราะไม่สามารถตอบคำถามครูได้ ผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนรูปภาพให้เหมาะสม

1.11 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการทดลองและปรับปรุงแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคูยเชียง ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาลำน้ำชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 8 คน

2. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.3 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.4 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทักษะปฏิบัติโดยครูเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ให้ จำนวน 6 ข้อ เพื่อใช้คัดเลือกแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 3 ข้อ ดังตาราง 3

ตาราง 3 การสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
Greeting and introducing	ต 1.2 ป 6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	1. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสนทนาเพื่อให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้
Describing appearances	ต 1.2 ป 6/2 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ	1. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลของบุคคลในครอบครัวไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสนทนาเพื่อให้ข้อมูลของบุคคลในครอบครัว

(ตาราง 3) ต่อ

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
The favorite color	ต 1.2 ป 6/3 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	1. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการให้ ข้อมูลสิ่งที่ตัวเองชอบไปใช้ในรูปประโยคการ สนทนาได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสนทนาเพื่อบอกสิ่งที่ตัวเองชอบได้
At the restaurant	ต 1.2 ป 6/2 พูด/ เขียนแสดง ความต้องการขอความ ช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ง่ายๆ	1. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการ สั่งอาหารและเครื่องดื่มไปใช้ในรูปประโยค การสนทนาได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสนทนาเพื่อสั่งอาหารและ เครื่องดื่มได้
Shopping	ต 1.2 ป 6/1 พูด/เขียน โต้ตอบในการสื่อสารระหว่าง บุคคล	1. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการ ซื้อขายสินค้าไปใช้ในรูปประโยคการสนทนา ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสนทนาซื้อขายสินค้า

(ตาราง 3) ต่อ

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
Occupation	ต 1.3 ป 6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	1. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลอาชีพของตนเองและคนในครอบครัวไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสนทนาให้ข้อมูลอาชีพของตนเองและคนในครอบครัวได้

2.5 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 ประยุกต์จากเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ (Oller, 1979) และ (Johnson, 1990) โดยมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ด้านละ 5 ระดับ ดังนี้

2.5.1 ด้านสำเนียงและการออกเสียง หมายถึง สามารถออกเสียงคำศัพท์
 สำนวนได้ ชัดเจนถูกต้องตามหลักการออกเสียง สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อ
 ความได้

แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- ได้ 4 คะแนน เมื่อ ออกเสียงได้ชัดเจน สำเนียงเทียบได้กับเจ้าของภาษา
- ได้ 3 คะแนน เมื่อ ออกเสียงได้ดี ผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี
- ได้ 2 คะแนน เมื่อ ออกเสียงผิดบ้าง จนทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง
- ได้ 1 คะแนน เมื่อ ออกเสียงผิดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้
- ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

2.5.2 ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หมายถึง สามารถในการใช้คำศัพท์
 ประโยค ได้เหมาะสม ถูกต้องตามรูปแบบโครงสร้างทางภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่
 ต้องการจะสื่อความได้

แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- ได้ 4 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สามารถพูดสื่อความหมายได้ชัดเจน
- ได้ 3 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาตบ้าง แต่สามารถสื่อความหมายได้

ได้ 2 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ่อยครั้ง จนทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดไป

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดมาก ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูดได้

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

2.5.3 ด้านคำศัพท์ สำนวน หมายถึง สามารถเลือกใช้คำศัพท์ สำนวนได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับของภาษา สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อความได้ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนอย่างถูกต้อง เหมาะสม เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

ได้ 3 คะแนน เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนส่วนใหญ่ได้เหมาะสมตามสถานการณ์

ได้ 2 คะแนน เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนผิดพลาดบ้าง ทำให้ยากต่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่พูด

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวน ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็น ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด ไม่มีการใช้คำศัพท์ สำนวน

2.5.4 ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา หมายถึง สามารถพูดได้อย่างราบรื่น คล่องแคล่ว มีความสม่ำเสมอ พูดได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นธรรมชาติ

แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ พูดได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดได้คล่องแคล่ว การสนทนาดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง

ได้ 2 คะแนน เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดบ้าง การสนทนาหยุดเป็นช่วงๆ

ได้ 1 คะแนน เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานาน มากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

2.5.5 ด้านความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจตรงกับสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร

แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ได้ 4 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย

ได้ 3 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดติดขัดบ้างเป็นบางครั้ง

ได้ 2 คะแนน เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง แต่พูดค่อนข้างช้าและมีการพูดติดขัด

ได้ 1 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย

ได้ 0 คะแนน เมื่อ ไม่พูด

ระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง 18 - 20 คะแนน
ดี	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง 14 - 17 คะแนน
พอใช้	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง 10 - 13 คะแนน
ควรปรับปรุง	หมายถึง	ได้คะแนนต่ำกว่า 10 คะแนน

2.6 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและความถูกต้องเหมาะสมของการสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากนั้นนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2.7 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

2.7.1 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางศิริญา อัมสมเสพย์

คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านปลาเดิดปลาปิดสำโรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

2.7.2 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นายพนม ศิรินามมนตรี

คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา (เคมี) มหาวิทยาลัยนเรศวร ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

2.7.3 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นางวิสสุตา พลเยี่ยม คุณวุฒิ ครูศาสตรบัณฑิต

วิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

2.7.4 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นางอรอุมา เรืองสนาม คุณวุฒิ ครูศาสตรมหา

บัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู

วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านโคกล่าม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

2.7.5 ด้านวิจัยและประเมินผล คือ ดร. วิทยา ทศมี คุณวุฒิ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย
เขต 2

2.8 กำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินแบบวัดโดยถือเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
(สมนึก ภักดิ์ทิพย์, 2555)

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.9 วิเคราะห์ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective
Congruence: IOC) ระหว่างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้การเรียนรู้
โดยเลือกข้อที่มีค่า 0.5 ขึ้นไป พบว่า มีแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ข้อ
มีค่า 0.60 – 1.00 ซึ่งมีข้อสอบที่มีค่า IOC ที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นปรับปรุง
แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

2.10 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกอกหนองผือ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาลำน้ำชี สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 12 คน มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.23 -
0.26 มีค่าความยากระหว่าง 0.67 – 0.70 และนำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษพบว่ามีค่า เท่ากับ 0.53 โดยใช้สูตรการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของ
แคปปา (Fleiss, J. L., Levin, B. and Paik, M. C., 2003) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบวัดทักษะการ
พูดภาษาอังกฤษให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.11 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผ่านการทดลองและปรับปรุงแล้ว
จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคูเข็ก
ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาลำน้ำชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3
จำนวน 8 คน

แบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.4 สร้างแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 42 ข้อ เพื่อใช้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 30 ข้อ ดังตาราง 4

ตาราง 4 การสร้างแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อแบบทดสอบ	
			จำนวนข้อที่สร้างทั้งหมด	จำนวนข้อที่ใช้จริง
My name is Marry Jones	ต 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน	1. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	7	5

ตาราง 4 (ต่อ)

What does she look like?	ต 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน	1. นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนนำ คำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูล ของบุคคลใน ครอบครัวไปใช้ในรูป ประโยคการสนทนา ได้ถูกต้อง	7	2
Color	ต 1.1 ป 6/2 อ่าน ออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอน สั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	1. นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนนำ คำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูล สีที่ตัวเองชอบไปใช้ ในรูปประโยคการ สนทนาได้ถูกต้อง	7	5

ตาราง 4 (ต่อ)

At the restaurant	ต 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยชน์หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน	1. นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนนำ คำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการสั่ง อาหารและเครื่องดื่ม ไปใช้ในรูปประโยค การสนทนาได้ ถูกต้อง	7	5
How much is it?	ต 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยชน์หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน	1. นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนนำ คำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการซื้อขาย สินค้าไปใช้ในรูป ประโยคการสนทนา ได้ถูกต้อง	7	5

ตาราง 4 (ต่อ)

What does uncle do?	ต 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือ เครื่องหมายที่อ่าน	1. นักเรียนบอก ความหมายของ คำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง 2. นักเรียนนำ คำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูล อาชีพของตนเอง และคนในครอบครัว ไปใช้ในรูปประโยค การสนทนาได้ ถูกต้อง	7	5
รวม			42	30

3.3 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังนี้

ได้ 1 คะแนน ถ้า เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

ได้ 0 คะแนน ถ้า เลือกคำตอบที่ผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ

3.5 นำแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและการให้คะแนนแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

3.6 นำแบบแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

3.6.1 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นางศิริญา อัมสมเสพย์

คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านปลาเดิดปลาปัดสำโรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

3.6.2 ด้านหลักสูตรและการสอน คือ นายพนม ศิรินามมนตรี

คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา (เคมี) มหาวิทยาลัยนเรศวร ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

3.6.3 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นางวิสสุตา พลเยี่ยม คุณวุฒิ ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

3.6.4 ด้านภาษาอังกฤษ คือ นางอรอุมา เรืองสนาม คุณวุฒิ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านโคกล่าม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

3.6.5 ด้านวิจัยและประเมินผล คือ ดร. วิทยา ทศมี คุณวุฒิ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2

3.7 กำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินแบบวัดโดยถือเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555)

ให้คะแนน +1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน -1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.8 วิเคราะห์ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence: IOC) ระหว่างแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้การเรียนรู้ โดยเลือกข้อที่มีค่า 0.5 ขึ้นไป พบว่า แบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์จำนวน 30 ข้อ ข้อ มีค่า IOC 0.60 – 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

3.9 นำแบบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกอกหนองผือ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาลำน้ำชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 12 คน พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 - 0.83

และมีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.42- 0.75 และนำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถทั้งฉบับ โดยใช้สูตรการหาค่าความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์ของโลเวท (ไพศาล วรคำ, 2561) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 จากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.10 นำแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคุยเชือก ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาลำน้ำชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 8 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผู้วิจัยได้ดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยแนะนำและชี้แจงขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างทราบถึงบทบาทของผู้เรียนและผู้วิจัย ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการวิดีโอแบบยูทูป
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอแบบยูทูป จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตัวเอง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคุยเชือก จำนวน 8 คน
3. เมื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ทำการทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบทักษะปฏิบัติจำนวน 3 ข้อ และแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
4. นำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจสอบแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอแบบยูทูปที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 โดยการคำนวณอัตราส่วนระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนและการทดสอบหลังเรียน (E_1/E_2)

2. วิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน (The One Sample Wilcoxon Signed-Ranks Test)

3. วิเคราะห์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน (The One Sample Wilcoxon Signed-Ranks Test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage) เป็นการเทียบความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 (ประสาธ เนืองเฉลิม, 2563) สามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) หรือเรียกว่าค่ากลางเลขคณิต ค่ามัชฌิมเลขคณิต (ประสาธ เนืองเฉลิม, 2563) สามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจายที่นิยมใช้กันมากเขียนแทนด้วย SD (ประสาธ เนืองเฉลิม, 2563) สามารถคำนวณจากสูตรดังนี้

$$SD = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	ค่าคะแนน
	n	แทน	จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 ความเที่ยงตรง (IOC) ไพศาล วรคำ (2561) ระบุไว้ดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ	R	แทน	ระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
ประเมินในข้อนั้น			
	ΣR	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
ประเมินในข้อนั้น			
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดที่ประเมินในข้อนั้น

2.2 หาค่าความยากง่าย (p) ไพศาล วรคำ (2561) ระบุไว้ดังนี้

$$p = \frac{f}{n}$$

เมื่อ	p	แทน	ดัชนีความยาก
	f	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.3 ค่าอำนาจจำแนก (B) ไพศาล วรคำ (2561) ระบุไว้ดังนี้

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F}{n_F}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	fp	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์
	fF	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์
	np	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มผ่านเกณฑ์
	nF	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

2.4 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater

Reliability: IRR) ของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรการหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินโดยใช้สถิติแคปปาหรือค่าสัมประสิทธิ์โคเฮนแคปปา (Cohen's Kappa Coefficient) Craik, F. I. M., & Lockhart (1972) ระบุไว้ดังนี้

$$K = \frac{P(A) - P(E)}{1 - P(E)}$$

เมื่อ	$P(A)$	แทน	ค่าสัดส่วนที่ผู้ประเมินเห็นสอดคล้องกัน
	$P(E)$	แทน	ค่าสัดส่วนที่ผู้ประเมินมีความเห็นสอดคล้องกันโดยบังเอิญ (by chance)

2.5 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์

โดยการหาค่าความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์ของโลเวท (Lovett's Method) ไพศาล วรคำ (2561) กล่าวไว้ดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด
	x	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

3. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทูป ตามเกณฑ์ 70/70 ใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ซึ่งสอดคล้องกับ (เผชญิ กิจระการ, 2544) ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอน
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของทุกส่วน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
	A	แทน	คะแนนเต็มของนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของผลการทดสอบหลังเรียน

4. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทูปกับเกณฑ์ร้อยละ 70 สถิติทดสอบสมมติฐานที่ใช้คือ The One Sample Wilcoxon Signed Rank Test ด้วยโปรแกรม SPSS

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออุทุบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้องตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P	แทน	ร้อยละ
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการหรือการวัดผลระหว่างเรียน
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์หรือการทดสอบหลังเรียน

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

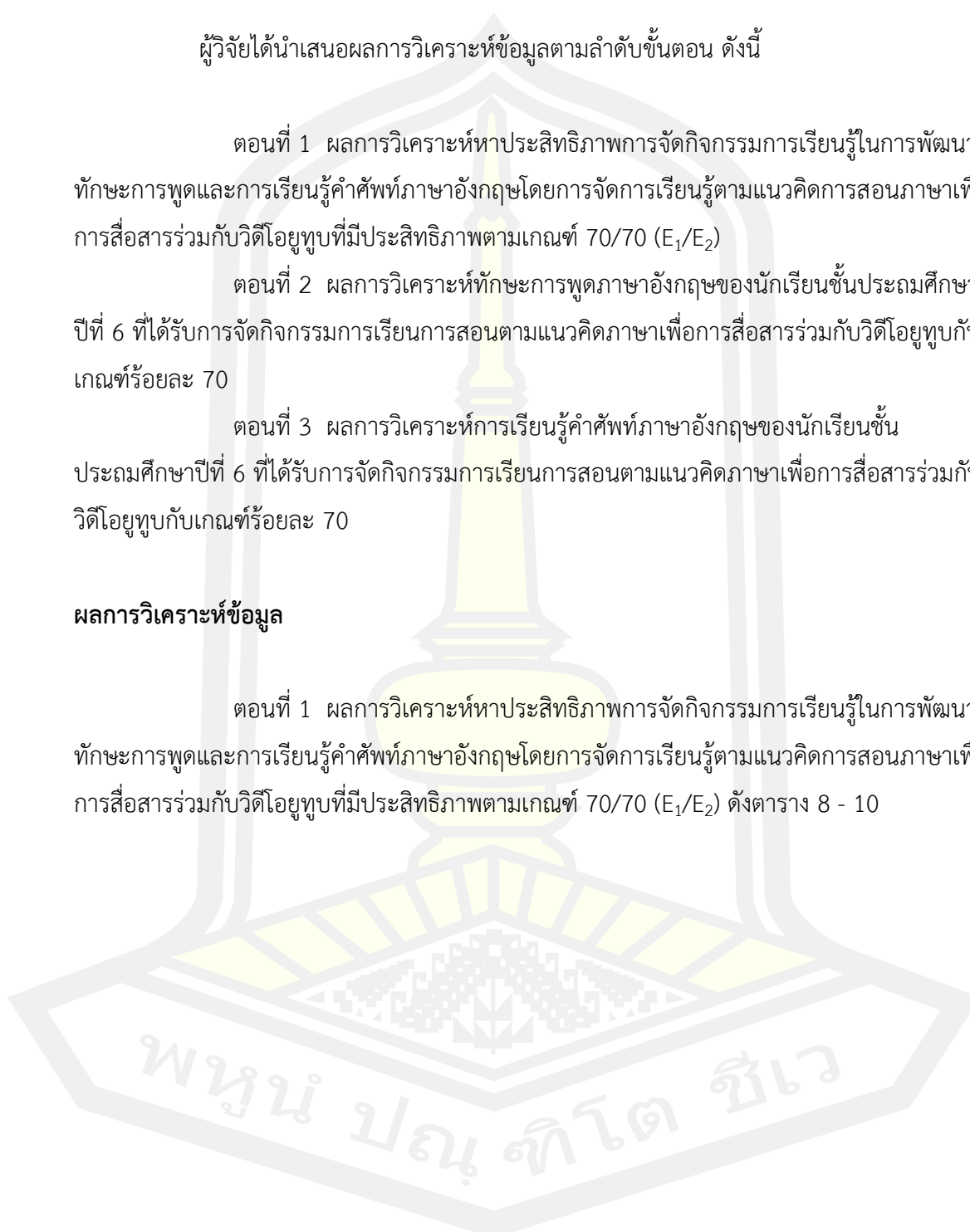
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 (E_1/E_2)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 (E_1/E_2) ดังตาราง 8 - 10

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการหรือการวัดผลระหว่างเรียน
ตามเกณฑ์ 70 (E_1)

รายการประเมิน	จำนวน นักเรียน	คะแนน (240 คะแนน)		คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย
		คะแนนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ (160 คะแนน)	คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ (80 คะแนน)		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My name is Marry Jones	8	116	62	178	22.25
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง What does she look like?	8	119	58	177	22.13
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Color	8	125	59	184	23.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง At the Restaurant	8	128	62	190	23.75
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง How much is it?	8	130	68	198	24.75
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง What does uncle do?	8	134	74	208	26.00
รวม		752	383	1135	141.88
เฉลี่ยรวม					23.65
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน					12.11

$$\text{ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ } \frac{\frac{1135}{8}}{180} \times 100 = 78.82$$

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 78.82

จาก ตาราง 5 พบว่า การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทูปเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนระหว่างการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 23.65 คิดเป็นร้อยละ 78.82 แสดงว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 78.82

ตาราง 6 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

เลขที่	คะแนนหลังเรียน (90 คะแนน)		คะแนนรวม	ร้อยละ
	คะแนนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ (60 คะแนน)	คะแนนการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (30 คะแนน)		
1	45	20	65	72.22
2	53	27	80	88.89
3	48	23	71	78.89
4	46	25	71	78.89
5	49	25	74	82.22
6	49	24	73	81.11
7	46	23	69	76.67
8	45	21	66	73.33
รวม	381	188	569	632.22
เฉลี่ย	47.63	23.50	71.13	79.03

คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}$ มีค่าเท่ากับ 71.13

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 4.76

ร้อยละของคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 79.03

ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 79.03

จาก ตาราง 6 พบว่า การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของผลลัพธ์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทูปเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71.13 คิดเป็นร้อยละ 79.03 แสดงว่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 79.03

ตาราง 7 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการเรียน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ	8	180	12.11	78.82
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์	8	90	4.76	79.03
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ฯ (E_1 / E_2) เท่ากับ 78.82 / 79.03				

จากตาราง 7 พบว่า การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทูป ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 78.82 และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.03 ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทูป ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 78.82/79.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนด

พูน ปณ จิต ชีเว

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับ เกณฑ์ร้อยละ 70

ตาราง 8 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube

เลขที่	ด้านที่ประเมิน / ระดับคะแนน					คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
	ด้านสำเนียงและการออกเสียง	ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ด้านคำศัพท์ จำนวน	ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	ด้านความสามารถในการสื่อสาร				
	(12)	(12)	(12)	(12)	(12)				
1	7	10	10	8	10	60	45	75.00	ดี
2	9	12	10	10	12	60	53	88.33	ดีมาก
3	7	10	11	8	12	60	48	80.00	ดี
4	7	10	11	8	10	60	46	76.67	ดี
5	7	11	11	9	11	60	49	81.67	ดี
6	8	11	10	9	11	60	49	81.67	ดี
7	7	8	11	8	12	60	46	76.67	ดี
8	7	9	11	9	9	60	45	75.00	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม							47.63	79.38	ดี

จากตาราง 8 พบว่าจากการศึกษาคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube จำนวน 8 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับดี จำนวน 7 คน นักเรียน มีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับดีมาก จำนวน 1 คน โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 79.38

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70

รายการ	N	$\bar{x}$	S.D.	Sig.
คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	8	79.38	4.54	.011

จากตาราง 9 สรุปได้ว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 79.38 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.54 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตาราง 10 คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube

เลขที่	คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (30 คะแนน)	คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้	ร้อยละ	คุณภาพ
1	30	20	66.67	พอใช้
2	30	27	90.00	ดีมาก
3	30	23	76.67	ดี
4	30	25	83.33	ดี
5	30	25	83.33	ดี
6	30	24	80.00	ดี
7	30	23	76.67	ดี
8	30	21	70.00	ดี
รวม		188.00	626.67	
ค่าเฉลี่ยรวม		23.50	78.33	ดี

จากตาราง 10 พบว่าจากการศึกษาคะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอยูทูบ จำนวน 8 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับพอใช้ จำนวน 1 คน นักเรียนมีคะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับดี จำนวน 6 คน นักเรียนมีคะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับดีมาก จำนวน 1 คน โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 78.33

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอยูทูบ กับเกณฑ์ร้อยละ 70

รายการ	N	$\bar{X}$	S.D.	Sig.
คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	8	78.33	7.56	.027

จากตาราง 11 สรุปได้ว่า คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 78.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.56 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70, เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และเพื่อศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีข้อค้นพบดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 78.82/79.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70/70
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 79.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube พบว่า การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 78.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีข้อค้นพบที่น่าสนใจและสามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 78.82/79.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70/70

เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร หลักสูตร งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการใช้สื่อวิดีโอ YouTube ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้กำหนด ออกแบบ เนื้อหาของกิจกรรมตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีความหลากหลาย ประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์ สื่อโซเชียลมีเดีย เกม เพลง และอื่นๆ ทั้งในด้านสถานการณ์และบทบาทตรงความสนใจ ใกล้เคียงกับประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวันของนักเรียน จึงไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย และส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วม กล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีการช่วยเหลือแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกันในระหว่างที่ทำการกิจกรรมการเรียนการสอน โดยที่แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดีแล้วว่ามีความสอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน มีความน่าสนใจ มีการกระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติ อีกทั้งยังมีกระบวนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามขั้นตอน 4 ขั้นตอน ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเพื่อที่จะนำเข้าสู่บทเรียนในขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เนื่องจากบริบทของการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนั้น มีคาบสอนที่ต่อเนื่องกันหลายวิชา และไม่มีเวลาพัก นอกจากเวลาพักกลางวัน ในขั้นตอนแรกจึงสำคัญเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนเรียนในเนื้อหาต่อไป โดยผู้วิจัยได้เตรียมกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นเกม เพลง และการพูดคุยอย่างเป็นกันเอง แต่สอดแทรกทบทวนความรู้เดิม และเชื่อมโยงนำนักเรียนเข้าสู่เนื้อหาใหม่ที่จะเรียน ทำให้นักเรียนได้ผ่อนคลายความกังวล ลดความกดดัน ความเครียดในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สร้างบรรยากาศที่ดีภายในห้องเรียน เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียนโดยการใช้วิดีโอ YouTube เพื่อทบทวนความรู้เดิม ทบทวนคำศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ สะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยครูจะต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปสร้างประโยคในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องตามหลัก

โครงสร้างประโยคดังบทสนทนาตามสถานการณ์ในวิดีโออยู่พบ ทำให้นักเรียนได้เข้าใจที่ไปที่มาของสิ่งที่จะต้องพูดสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับ แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) เสนอว่า องค์ประกอบสำคัญสำหรับการพูดเพื่อการสื่อสารคือความเข้าใจของข้อมูลที่จะสื่อไปถึงผู้ฟัง ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) 3.1 ขั้นฝึกปฏิบัติแบบควบคุม (Controlled Practice) กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ การฝึกออกเสียงคำศัพท์ การหาความหมายของคำศัพท์ การถาม-ตอบระหว่างครูกับผู้เรียน ตามบทสนทนาจากบทสนทนาในวิดีโออยู่พบ โดยจะมีครูคอยควบคุมในการทำกิจกรรมของผู้เรียน 3.2 ขั้นฝึกปฏิบัติแบบอิสระ (Freed Practice) กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ ผู้เรียนจับคู่ฝึกปฏิบัติพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามบทสนทนาในวิดีโออยู่พบ ซึ่งครูจะเป็นผู้คอยดูแลให้ความช่วยเหลืออยู่ห่างๆ นักเรียนได้รับการฝึกพูดโต้ตอบจากครูไปสู่การฝึกเป็นคู่ ทำให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วทาง ภาษา มีการฝึกนำไปใช้ทันทีหลังจากที่ได้เรียนมา ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา ลด ความเครียด ความวิตกกังวลในการพูด เข้าใจคำศัพท์และรูปประโยคในการสื่อสารมากขึ้น ขั้นตอนที่ 4. ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ถ่ายทอดสิ่งที่ได้เรียนและเป็นการฝึกนำคำศัพท์และ รูปประโยคทางภาษาไปใช้ในสถานการณ์ตามบทสนทนาที่กำหนด ขั้นตอนนี้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ คำศัพท์และรูปประโยคที่เหมาะสมในการเขียนโครงร่างบทสนทนา ฝึกพูด และการแสดงออกทาง ภาษาอย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของอีกฝ่ายหนึ่งที่ต้องการจะสื่อผ่าน การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่ได้รับ และการทำแบบฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ตามบทสนทนา จากนั้นอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วร่วมกันเป็นการทำความเข้าใจลำดับ สุดท้ายว่าสิ่งที่เรียนมาเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไรจึงจะทำให้เกิดทักษะในการพูดภาษาอังกฤษและการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.03 ซึ่งมีค่าสูงกว่าประสิทธิภาพ ของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 78.82 ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้นต่างกัน 0.21 อาจมาจากปัจจัยดังนี้

1. การจัดการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมที่มีลักษณะของการฝึกปฏิบัติจริงตามสถานการณ์ที่ใกล้เคียงทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ได้ดีเนื่องจากการทำซ้ำย้ำทวนช่วยให้เกิดการจำได้และสามารถถ่ายโอนจากความรู้เดิมไปช่วยในการฝึก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ความรู้ใหม่ได้ การที่ผู้เรียนจะเรียนรู้และจดจำภาษาอังกฤษได้ดีนั้นนอกจากการ ฝึกการใช้ภาษาให้เป็นนิสัยแล้วและมีการเรียนย้ำซ้ำทวนหลายๆครั้งจนเกิดเป็นความ เคย ชิน ลด ความประหม่า ความเขินอาย ความไม่มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ จนสามารถใช้ภาษาได้อย่างเป็น ธรรมชาติ

2. การใช้วิดีโออยู่พบเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อ ผู้เรียนได้ฟังการออกเสียงของภาษาอังกฤษที่ได้ยินจากวิดีโออยู่พบจากสำเนียงของเจ้าของภาษาแล้วจะ

เกิดการเรียนรู้ เรียนแบบ และออกเสียงตามไปด้วย เน้นฟังน้ำเสียงและจังหวะการพูด การกระทำ เช่นนี้ซ้ำๆ จะทำให้ผู้เรียนได้ซึมซับและคุ้นเคยกับเสียง น้ำหนักเสียงสูง – ต่ำ รูปแบบการเน้นคำ ซึ่งการออกเสียงถือว่าสำคัญต่อการพูดเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง อีกทั้ง การพูดของเจ้าของภาษาที่ได้จากการดูวิดีโออยู่ทุบแต่ละครั้งนั้นในแต่ละประโยคมีคำศัพท์และวลีที่น่าสนใจมากมาย ผู้เรียนจะพูดคำศัพท์หรือวลีเดียวกันกับเจ้าของภาษาและเมื่อพูดซ้ำๆ บ่อยๆ ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำนั้นๆ ที่ใช้ในแต่ละประโยค และสามารถจดจำคำศัพท์ รูปแบบของวลีได้ดีขึ้นช่วยพัฒนาความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนซึมซับโครงสร้างนั้นๆ และเรียนรู้ไวยากรณ์ไปในตัวทำให้เข้าใจโครงสร้างและใช้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซไมพร ชาญวิจิตร (2560) ซึ่งผลการศึกษาทำให้พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.82/77.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เท่ากับ 0.5459 อีกทั้ง เจนจิรา ศรีทอง (2562) ซึ่งผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.02/83.24 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ประกอบกับ Ming (2011) พบว่า ครูผู้สอนเชื่อว่าการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สอง คือ ภาษาอังกฤษ โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทุบ มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทุบ ทำให้นักเรียนเข้าใจถึงการออกเสียงการเลือกใช้คำศัพท์สำนวน และรูปประโยคที่เหมาะสมตามบทสนทนาที่ได้รับตามสถานการณ์ต่างๆ ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ประกอบกับการใช้วิดีโออยู่ทุบเป็นสื่อที่เป็นแบบอย่างในการสื่อสารในสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำและเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา จนเกิดการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ชีรนนท์ ศรีวิทัศน์ (2563) ซึ่งพบว่านักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังจากการได้รับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้วิดีโออยู่ทุบร่วมกับแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตามที่ Jalaluddin (2016) และ Berk (2009) กล่าวว่าการศึกษาผ่านวิดีโออยู่ทุบนั้นเหมาะสมกับลักษณะของนักเรียนรุ่นใหม่ และยังสามารถทำให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนได้อีกด้วย และสอดคล้องกับ Almurashi (2016) ที่พบว่าการใช้วิดีโออยู่ทุบมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น

ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีโอยูทูบสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ตัวอย่างภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารจริงในชีวิตประจำวันและยังช่วยให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน กระตือรือร้นและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ

3. ผลการศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีโอยูทูบ มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 78.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีโอยูทูบ ทำให้นักเรียนจดจำ เข้าใจ การออกเสียง การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับรูปประโยคในการสนทนา กิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์จะต้องเป็นการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำและก่อให้เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะที่ยั่งยืนยาวนาน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ Lado (1996) ที่ว่า คำศัพท์ควรเป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้เช่นการนำไป พูดสนทนา ปริมาณของตัวอักษรในการใช้ คำศัพท์ต้องเหมาะสมกับ ช่วงอายุ เช่น ระดับประถมก็ควรใช้คำที่ไม่ยาวเกินไปอีกทั้งไม่ควรมีคำศัพท์ที่ มากต่อหนึ่งบทเรียน ควรจัดให้เหมาะสมกับสติปัญญาของผู้เรียน สอดคล้องกับ อิสรา สารงาม (2530) ได้เสนอแนะว่า การใช้ Real Object เหมาะกับการสอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรม การใช้รูปภาพเป็น อุปกรณ์เสริมสร้างความเข้าใจที่ตืออย่างหนึ่งซึ่งสามารถใช้ได้กับคำศัพท์ที่เป็น รูปธรรมและนามธรรม โดยแบ่งวิธีการสอนออกเป็น 3 ชั้นได้แก่ ชี้นำเสนอ (Presentation) ชี้นฝึก (Practice) และชี้นำไปใช้ (Production) ตามแนวคิดของ ทิศนา แคมมณี (2546) โดยเพิ่มเติม ชี้นดึงดูดความสนใจ (Motivation) เพื่อกระตุ้นความสนใจและความพร้อมของผู้เรียน ก่อนเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนจากวิธีโอ ยูทูบสามารถทำให้นักเรียนมองเห็นได้ชัดเจน มีสีสันสดใส มีภาพ เสียง มีการเคลื่อนไหว สีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเพิ่มความเข้าใจในคำศัพท์นั้นได้ดี ยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ อิสรา สารงาม (2530) พบว่า การใช้รูปภาพแทนของจริงหรือของจำลอง รูปภาพเป็นสื่อการสอนที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการเรียนการสอนคำศัพท์มากที่สุด และดังที่ Craik & Lockhart (1972) กล่าวว่าไว้ว่าผู้เรียนจะจำได้ดียิ่งขึ้นถ้าสมองมีความคิดที่ละเอียดหรือเป็น กระบวนการ เทคนิคช่วยจำจะสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียนให้เข้ากับความรู้ใหม่และยังใช้ รูปภาพเป็นส่วนช่วยเสริมแรงการเรียนรู้คำศัพท์ให้จำได้ดีมากยิ่งขึ้น การใช้จังหวะ โคลงสัมผัสคล้องจองของคำศัพท์ มาใช้กับนักเรียนทำให้นักเรียนสนุกสนานและจำคำศัพท์ง่ายขึ้น ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีโอ ยูทูบสามารถพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพส่งเสริม

ให้นักเรียนได้ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน และยังช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอยูทูป ซึ่งผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดคำศัพท์ โครงสร้างประโยคในบทสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้น และมีความสุข จะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำแนวคิดไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทได้

1.2 ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอยูทูป ควรคำนึงถึงความพร้อมของอุปกรณ์ในชั้นเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนรู้ เช่น เครื่องฉายภาพ โปรเจคเตอร์ จอรับภาพ ลำโพง และสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เป็นต้น

1.3 ข้อจำกัดในด้านความหลากหลายของวิดีโอยูทูปที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูด และการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนที่เป็นคนไทยซึ่งยังมีไม่หลากหลายเพียงพอ ครูผู้สอนควรที่จะเลือกใช้วิดีโอยูทูปจากชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา หรืออาจจะมีการเชิญวิทยากรเจ้าของภาษาร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงกับเจ้าของภาษาโดยตรงเพื่อลดความเขินอาย ความประหม่า และสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.4 การจัดการชั้นเรียนควรจัดให้นักเรียนได้นั่งเป็นคู่ เพื่อความสะดวกในการทำกิจกรรมการสื่อสาร รวมถึงควรมีการจัดสลับคู่ในแต่ละกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้สื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนอย่างทั่วถึง

1.5 ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอยูทูป ครูผู้สอนสามารถมอบหมายให้นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษานอกเวลาเรียนซึ่งอาจเป็นกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้วิดีโอยูทูปเป็นสื่อในการฝึกฝนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และใช้ช่องทางสังคมออนไลน์เพื่อติดต่อ สื่อสาร ชักถามข้อคำถาม หรือส่งภาระชิ้นงานแก่ครูผู้สอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการใช้วิดีโออยู่ทบทวนร่วมกับแนวการสอนแบบอื่นๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2 ควรมีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอทบทวนเพื่อพัฒนาทักษะอื่นๆร่วมกับการเรียนรู้คำศัพท์ เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง และทักษะการเขียนเป็นต้น

2.3 ควรมีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอทบทวนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรศิริ ศิริแก้ว. (2553). ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล. (2548). *การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กิตติยา พิศุทธางกูร. (2559). ประสิทธิภาพของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์. *The European Conference on Language Learning 2016*.
- กุศยา แสงเดช. (2545). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- เกรียงศักดิ์ ฐานะกอง. (2559). การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*.
- ครูโธ่ สื่อการสอน. (2559). *At the Restaurant (การสั่งอาหาร) - ภาษาอังกฤษ ป.6*.
<https://www.youtube.com/watch?v=5JN25QTNMv0>
- _____ (2559). *Color (สีที่ชอบ) - ภาษาอังกฤษ ป.6*.
<https://www.youtube.com/watch?v=1wVr8il6i80>
- _____ (2559). *How much is it (การสอบถามราคา) - ภาษาอังกฤษ*.
https://www.youtube.com/watch?v=l9rgl_-z6a0
- _____ (2559). *My name is Marry Jones (การเขียนข้อมูลส่วนตัว) ภาษาอังกฤษ ป.6*.
<https://youtu.be/OqebJNu3ows>
- _____ (2559). *What does she look like (การบอกลักษณะสมาชิกในครอบครัว) - ภาษาอังกฤษ ป.6*. <https://www.youtube.com/watch?v=m-LJXUqqABk>
- _____ (2559). *What does uncle do (อาชีพของเขา) - ภาษาอังกฤษ ป.6*.
<https://www.youtube.com/watch?v=oMNF9yVKyO0>

- จิตรา อภิชัย. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การ์ตูนบทสนทนาและบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. รายงานการพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนบ้านวังเบะร่วมกับคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- จินตนา สุขจรรย์. (2551). การเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เจนจิรา ชัยปาน, และคณะ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 4. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- เจนจิรา ศรีทอง. (2562). การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอน 2W3P ประกอบบทบาทสมมติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชญาณิน พันธุ์ศรีสุวรรณ. (2561). การใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชไมพร ชาญวิจิตร. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถการฟังการพูดและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชานนท์ ภาคินนร. (2563). การพัฒนาพฤติกรรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เกมคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย. ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชุลีกร วงศ์ผืน. (2560). การศึกษาขั้นตอนการสร้างแบรนด์บุคคล (PERSONAL BRANDING) วิธีการสร้างและรักษาผู้ติดตามของ YOUTUBER และเหตุผลในการติดตาม YOUTUBER ของผู้บริโภค การค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการตลาด คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เชาวริน เศรษฐมัตย์. (2560). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนเขียนตามแนวคิดของ Brookes and Withrow กับ กระบวนการสอนเขียนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- ฐิติกร สุทธิสินทอง. (2556). การใช้งานยูทูปกับการสื่อสารการตลาดของถ่ายภาพยนตร์ GTH
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณัฐธิดา อางปรุ. (2559). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาท
สมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่าย
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ.
- ดวงเดือน จังพานิช. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสัมพันธ์ขอบข่าย
ความหมายและวิธีสอนแบบปกติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2539). กิจกรรมสนุกเสริมคำศัพท์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2546). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ธนพร เครือวัลย์. (2562). ผลการใช้เกมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ธีรนนท์ ศรีวิทัศน์. (2563). การจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับแนวคิดการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ธีรวัฒน์ โคตรหานาม. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์
เพื่อเสริมสร้างทักษะในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
วารสารหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นวลปราง เขจรสัจย์. (2556). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร รายงานการศึกษานิเทศ
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เนาวรัตน์ ฆารสมบุญ. (2546). การประยุกต์ทฤษฎีพุทปัญญาเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประสาธน์ เนืองเฉลิม. (2563). วิจัยการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปาริชาติ นาคะตะ. (2542). *คำและส่วนประกอบของคำภาษาอังกฤษที่มีรูปซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เผชัญญ์ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา E1/E2.

วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พงศ์จันทร์ อยู่เป็นสุข. (2525). การศึกษารูปแบบการเล่านิทานที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟังและความคงทนในการจำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *ปริญญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*

พรสวรรค์ สีสื่อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่.* กรุงเทพฯ: ไทยร่มเกล้า.

พะเยา พรหมเทศ. (2549). การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับก้าวหน้า. *วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*

พิรยาพร กาละ. (2555). การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันเพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*

ไพศาล วรคำ. (2561). *วิจัยการเรียนการสอน.* มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.

ภูซังค์ มัชฌิโม. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำประกอบกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแจ้งโคกลำแจ้งข้า. *วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2532). *เอกสารการสอน ชุด วิทยาการการสอน หน่วยที่ 1-7* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มัลลิกา สุวรรณพันธุ์. (2560). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมคำศัพท์ตามแนวความคิดของวอลดอร์ฟของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*

เมธชนัน สุขประเสริฐ. (2558). ปัจจัยการใช้สื่อออนไลน์ยูทูปที่ส่งผลต่อความตั้งใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคในประเทศไทย กรณีศึกษา บิวตี้บล็อกเกอร์ *การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*

- รมยาภรณ์ สุขเกษม. (2554). ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการฟัง - พูดและการเสริมแรงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ระวีวรรณ ศรีครามครัน. (2552). เทคนิคการสอน = *Teaching techniques*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ละเอียด จุฑานันท์. (2543). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วณิชชา ราชโยธา. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบเรียนปนเล่นเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วนิดา ตันติชัชวาลวงศ์. (2556). การพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง *Opinions* ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการขาย วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรีย์าน. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วราพรณ จิตรัมย์. (2559). ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ตลาดาพับลิเคชั่น.
- วีรยุทธ จันท์เหลือง. (2560). ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิธร แสงธนู และคิต พงศทัต. (2521). คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สามมิตร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2563). ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.newonetrresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/School/ReportSchoolBySchool.aspx?mi=2.pdf> วันที่สืบค้น 2564, มิถุนายน 9.

สถาบันภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551).

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ครูสภา.

สมนึก ภัททิยธนี. (2555). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กทม: ประสานการพิมพ์.

สมสวรรค์ พันธุ์เทพ. (2540). การนำวิธีสอนแบบมุ่งประสิทธิผลไปใช้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถความ
คงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและ
บรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์*
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2545). *การนิเทศเพื่อพัฒนาการวิจัยในสถานศึกษา*.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุภาพพัทธ์ วิชัยโย. (2554). การประยุกต์หลักการเรียนรู้ของสมองในการจัดกิจกรรมการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต*
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและวิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ : ประมวลศิลป์.

สุวัฒน์ชัย ฤณาพรรณ. (2555). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรม
บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม องค์การ
บริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม. *วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ*
มหาสารคาม.

สุวิมล พุฒิรุ่งโรจน์. (2559). การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจ
ต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดพเนินพลูโดยใช้
วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง.

เสาวภา ฉายะบุระกุล. (2547). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไสว เลี่ยมแก้ว. (2528). *ความจำของมนุษย์ : ทฤษฎีและวิธีสอน*. ปัตตานี : โครงการผลิตตำรา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อัจฉรา ถาบุตร. (2555). การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมคัดสรร *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์*
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อัจฉรา วงษ์ไธธร. (2544). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อารีย์ ปรีดีกุล. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษตาม
หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ *วิทยานิพนธ์*
การศึกษา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียน.

อิสรา สารงาม. (2530). *การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา*. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Abdullah, C.K. (2011). “Investigation of Application of Communicative Language
Teaching in the English Language Classroom-A case Study on
teachers’ Attitudes in Turkey”. *Journal of Linguistics and Language Teaching*,
2(1), 85-109

Ahmed Sofe (2012). Research papers English language teaching at secondary school
level in Bangladesh: an overview of the implementation of by. 2(3), 16–27.

Alaba, A. O. (2013). “Developing Learners” Second Language Communicative
Competence through Active Learning: Clickers or Communicative Approach?
Educational Technology & Society, 17(2): 25.
<https://www.jstor.org/stable/jeductechsoci.17.2.257>

Alhamami, M. (2013). Observation of YouTube Language Learning Videos. Teaching
English with Technology: *A Journal for Teachers of English*, 13(3), 3–17.

Almurashi. (2016). The Effective Use of YouTube Videos for Teaching English.
International Journal of English Language and Linguistics Research,
4(3), 32– 47.

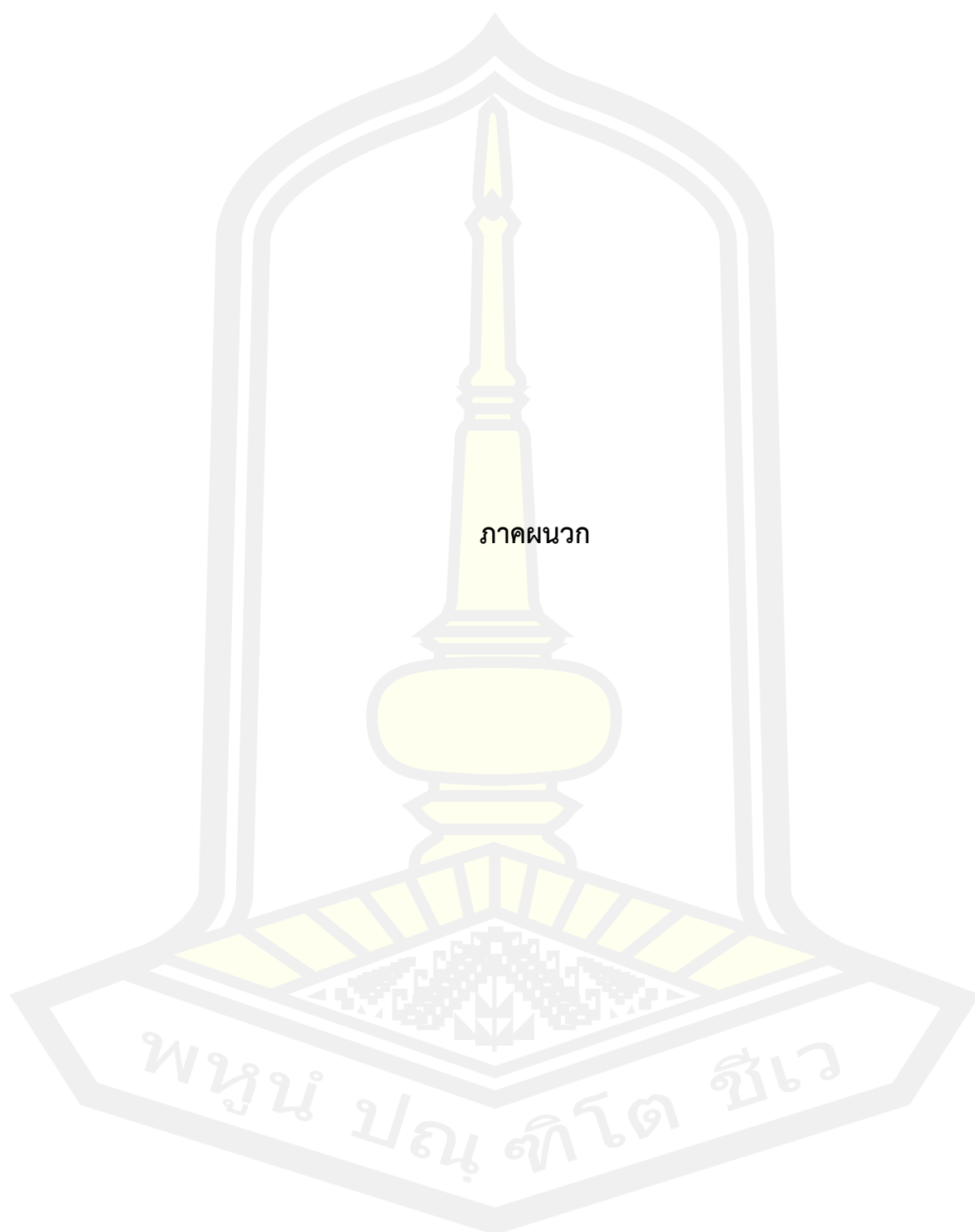
- Ariana, M. S., & Mirabela, A. P. (2014). THE IMPACT OF SOCIAL MEDIA ON VOCABULARY LEARNING CASE STUDY- FACEBOOK Sim Monica - Ariana, Pop Anamaria – Mirabela. *Annals of the University of Oradea, Economic Science Series*, 23(2), 120–130. <http://steconomiceuoradea.ro/anale/volume/2014/n2/013.pdf>
- Arndt. (2014). *English Vocabulary Learning Through Watching YouTube Video Blogs and Reading Blog Posts*. <https://bit.ly/2Jye0MC>.
- Azadeh Nemati (2010). Memory Vocabulary Learning Strategies and Long-Term Retention. Marang: *Journal of Language and Literature*.
<https://doi.org/10.4314/marang.v20i1.56821>
- Bartz, W.H. (1979). *Testing Oral Communication, in the Foreign Language Classroom: Language in Education: Theory and Practice*. Virginia : The Centre for Applied Linguistic.
- Berk, R. (2009). Multimedia teaching with video clips: TV, movies, YouTube, and mtvU in the college classroom. *International Journal of Technology in Teaching & Learning*, 5(1).
- Bourne, Lyle E. & Ekstrand, B. R. (1982). *Phycology*. New York: CBS College Publishing.
- Brame, C. J. (2015). Effective Educational Videos. *Vanderbilt University Center for Teaching*, 1–8.
<http://cft.vanderbilt.edu/guides-sub-pages/effective-educational-videos/>
- Brelsford Shiffri and A. (1968). MULTIPLE REINFORCEMENT EFFECTS IN SHORT-TERM MEMORY. *British Journal of Mathematical and Statistical Psychology*, 21(1), 1–19. <https://doi.org/10.1111/j.2044-8317.1968.tb00395.x>
- Brook. (2011). The Affordances of YouTube for Language Learning and Teaching Jennifer Brook What is YouTube? Hawaii Pacific University *TESOL Working Paper Series*, 9(1,2), 37–56.
- Bygate, M. and Porter, D. (1991). *Dimension in the Acquisition of Oral Language Learning*. 148, 148–162.
- Byrne, L. S. . (1986). *A Comprehensive Grammar*. <http://wals.info/refdb/record/Byrne-et-al1986>
- Carroll, B. J. (1980). *Testing Communicative Performance*. London.
<https://books.google.co.th/books>

- Collier, P. (2001). *Market Gender Discrimination*. New York : Oxford University.
- Craik, F. I. M., & Lockhart, R. S. (1972). Levels of processing: A framework for memory research. *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior*, 11, 671-684.
- Crowdleaks. (2562). มาทำความรู้จักกับยูทูบเบอร์ (YouTubers) “อาชีวะใหม่ รายได้พุ่ง.” <https://crowdleaks.org/> มาทำความรู้จักกับยูทูบ
- Desai, A.. (2015). Characteristics and Principles of Communicative Language Teaching. *International Journal of Research in Humanities & Social Sciences*, 3, Issue: (: (P) 2347-5404 ISSN:(O)2320 771X).
- Dickerson, D.P. (1997). “A Comparison of the Use of the Active Games Learning Medium with Passive Games and Traditional Activities as a Means of Reinforcing Recognition of Selected Sight Vocabulary Words with Mid-Year First-Grade Children with Limited Sight Vocabularies,” Dissertation Abstracts. 32 (10) : 64-65. Dobson, J. (1998, May - June). Try One of My Games, Forum. 8 (3) : 9-17.
- Dobson, J. (1973). *Making the Most of Reading*. English Teaching Forum.
- Ellis, R. (1994). *The Study of Second Language Acquisition*. New York : Oxford University Press. <https://doi.org/10.12691/education-3-9-5>
- Fleiss, J. L., Levin, B. and Paik, M. C. (2003). *Statistical Methods for Rates and Proportions*. (3rd ed.).
- Fralinger, B., & Owens, R. (2009). You Tube As A Learning Tool. *Journal of College Teaching & Learning (TLC)*, 6(8), 15–28. <https://doi.org/10.19030/tlc.v6i8.1110>
- Gill, C. (2013). *Enhancing the English-language oral skills of international students through drama*. *English Language Teaching*, 6(4), 29–41. <https://doi.org/10.5539/elt.v6n4p29>
- Gustiani, S. (2013). THE COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING: REVIEW ON OWN EXPERIENCE IN ELT AT ENGLISH DEPARTMENT, SRIWIJAYA STATE POLYTECHNIC, PALEMBANG. *Jurnal Politeknik Negeri Jakarta*, 9, No.1, A. <https://doi.org/https://doi.org/10.32722/epi.v9i1>
- H. Douglas Brown. (1981). Principles of Language Learning and Teaching. In *Language* (Vol. 57, Issue 3). <https://doi.org/10.2307/414380>

- Harmer J. (1991). *The Practice of English Language Teaching*. New York : Longman.
- Huda Omar Alwehaibi. (2015). The Impact Of Using YouTube In EFL Classroom On Enhancing. *Journal of College Teaching & Learning*, 12(2), 121–126.
<https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1061416.pdf>
- Huyen, N. T. T., & Nga, K. T. T. (2002). Learning Vocabulary Through Games. *Asian EFL Journal*.
- Islam, P., & Islam, T. (2013). Effectiveness of role play in enhancing the speaking skills of the learners in a large classroom: An investigation of tertiary level students. *Stamford Journal of English*, 7, 218–233.
<https://doi.org/10.3329/sje.v7i0.14475>
- Johnson, J. D. (1990). Effects of Communicative Factors on Participation in Innovations. *Journal of Business Communication*, 27(1), 7–23.
<https://doi.org/10.1177/002194369002700102>
- Lado, R. (1996). *Language Learning Teaching and Learning English*. New York: Mc Graw – Hill.
- Liu, X. (2010). Arousing the College Students' Motivation in Speaking English through Role-Play. *International Education Studies*, 3(1), 136–144.
<https://doi.org/10.5539/ies.v3n1p136>
- Long, M.H. & Richards, J. C. (1987). *Methodology in TESOL, A Book of Readings*. New York: Newbury House.
- Lynch, T. (1996). *Communication in the Language Classroom*. Oxford University Press, 1996 174 pages, ISBN 0-19-433522-4
- Maldonado, Iván Mauricio Pacheco, L. M. R. B. S. Q. (2011). *Role of cooperative learning strategies in the development of 5th graders speaking skills at George Washington school*. Bogota: Universidad De La Salle.
- MC Whorter, K.. (1990). *Academic Reading*. New York, NY: Pearson/Longman, c2007
- Ming, C. (2011). "EFL Teachers' Attitudes toward Communicative Language Teaching in Taiwanese College". *Asian EFL Journal*.
- Mohammad Jalaluddin. (2016). *Using YouTube to Enhance Speaking Skills in ESL Classroom*. 50, 1–4.

- Morales, E. E. (2009). "Powerful Words : Skillful and Sensitive Empowerment of Urban Undergraduate Pre - service Teachers through Improvement of Standard English Usage." *Educational Action Research*.
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09650790902914266>
- Morat, B. N., Shaari, A., Abidin, M. J. Z., & Abdullah, A. (2017). Youtube within ESL classroom: Exploring an instructor's and her learners' experiences concerning the authenticity of language and technology use. *Malaysian Journal of Learning and Instruction*, 2017 (Special Issue), 173–196.
<https://doi.org/10.32890/mjli.2017.7802>
- Morris, A. N. (1979). *The American heritage dictionary of the English language*. New York: Academic Press.
- Munirah Haris, Melor Md. Yunus, and J. H. B. (2019). *THE EFFECTIVENESS OF USING PADLET IN ESL CLASSROOM* . ISSN : 2320-5407 Introduction : -. February 2017. <https://doi.org/10.21474/IJAR01/3214>
- Nation I. S. P. (2001). *Learning Vocabulary in Another Language*. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9781139524759>
- Oller, J. W. (1979). *English Testing at School*. London: Longman Group.
- Rahmatuzzman, M. (2018). Communicative language teaching (CLT): Theory vs reality in the context of secondary schools in Bangladesh. *Journal of Education and Social*, 10(1), 24–32.
<https://www.researchgate.net/publication/328416049>
- Raniah Kaboocha. (2018). *The Effects of YouTube in Multimedia Instruction for Vocabulary Learning: Perceptions of EFL Students and Teachers*. *English Language Teaching*, 11(2), 72. <https://doi.org/10.5539/elt.v11n2p72>
- Raniah Kaboocha. (2018). The Effects of YouTube in Multimedia Instruction for Vocabulary Learning: Perceptions of EFL Students and Teachers. *English Language Teaching*, 11(2), 72. <https://doi.org/10.5539/elt.v11n2p72>
- Richard and Rodgers. (2002). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Richards, J. C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. United States of America: Cambridge University Press.
- Riswandi, D. (2016). *Use of YouTube-Based Videos to Improve Students' Speaking Skill Diki Riswandi*. 2(1), 298–306.
- Rivers, W. M. (1983). *Speaking in many tongues. Essay in foreign language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Savignon, S. J. (1983). *Communicative Competence: Theory and Classroom Practice*.
- Searle, J. R. (1974). *Speech Acts: An Essay in the Philosophy of Language*. London: Cambridge University Press.
- Sheehy, K. (2002). The Effective Use of Symbols in Teaching Word Recognition to Children with Severe Learning Difficulties: A comparison of word alone, integrated picture cueing and the handle technique. *International Journal of Disability, Development and Education*, 49(1), 47–59.
<https://doi.org/10.1080/10349120120115325>
- _____ (2005). Morphing images: a potential tool for teaching word recognition to children with severe learning difficulties. *British Journal of Educational Technology*, 36(2), 293–301. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8535.2005.00458.x>
- Snelson. (2011). YouTube across the Disciplines: A Review of the Literature. *Journal of Online Learning and Teaching*, 7(1), 159–169.
http://scholarworks.boisestate.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1010&context=edtech_facpubs
- Stevick, Earl.W. (1982). *Teaching and learning language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Tucker, C. A. (1975). Evaluating Beginning Textbooks. Arts of TESOL. Part 2 Selected Articles from the English Forum.
- Utaminingsih, M. N. (2013). Improving students' speaking sbility through story. *Journal of English Language Teaching*, 2(2), 1–7.
- William Urrutia Leon. (2010). Encouraging Teenagers to Improve Speaking Skills through Games in a Colombian Public School. *PROFILE: Issues in Teachers' Professional Development*, 12(1), 11–31.

ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube
(แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 16101)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

เรื่อง How much is it?

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนเมื่อ.....

ผู้สอน นางสาวกนกวรรณ ดอนกวนเจ้า

สาระสำคัญ

การจำ รู้ และเข้าใจคำศัพท์ ประโยค สำนวนเกี่ยวกับการราคาและการซื้อสินค้าในการสื่อสารตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป 6/3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ

ต 1.2 ป 6/1 พูด/เขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสนทนาซื้อขายสินค้าได้
4. นักเรียนไฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ expensive, cheap, bargain price, fixed price, discount

โครงสร้างประโยค A : How much is it?

B : It is Baht.

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ไฝ่เรียนรู้

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. วิดีโอยูทูป เรื่อง How much is it? เข้าถึงได้จาก
<https://www.youtube.com/watch?v=5JN25OTNMv0> (ครูโอิ สื่อการสอน, 2559)
2. เสื้อ ผ้า เครื่องแต่งกาย
3. เกม Plickres จาก www.plickers.com
4. บัตรคำศัพท์ จาก Power point
5. แลปประโยค จาก Power point
6. ใบความรู้ Conversation (How much is it?)
7. ใบงานที่ 1

ผลงาน (ภาระงาน / ชิ้นงาน)

1. การปฏิบัติ พุดสนทนาเพื่อซื้อขายสินค้า (How much is it?)
2. ใบงานที่ 1

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูผู้สอนกล่าวทักทายนักเรียน
2. ครูนำกล่องที่มีขนาดใหญ่เข้ามาให้ห้องเรียน ครูแจ้งนักเรียนว่านี่คือกล่องสุ่มและวันนี้

เราจะมาเปิดกล่องสุ่มเพื่อดูว่าในกล่องมีอะไร ครูให้นักเรียนลองเดาว่าในกล่องสุ่มน่าจะมีอะไร ครูหยิบเสื้อ ผ้า เครื่องแต่งกายออกมาจากกล่องทีละชิ้น โดยที่สินค้าแต่ละชิ้นจะมีราคากำกับอยู่ ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับของชิ้นนั้นด้วยคำถามว่า How do you feel about this? Do you like it? How about the price? Is it cheap or expensive? ครูพยายามใช้คำถามเพื่อดึงให้นักเรียนร่วมสนทนามีปฏิสัมพันธ์ เพื่อนำนักเรียนเข้าสู่เนื้อหาที่จะเรียนในวันนี้

ชั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

1. ครูนำเสนอคำศัพท์จากบทเรียนโดยใช้วิดีโอยูทูปจำนวน 5 คำ expensive, cheap, bargain price, fixed price, discount เพื่อให้นักเรียนฟังสำเนียงการออกเสียงจากเจ้าของภาษา จากนั้นครูนำเสนอบัตรคำศัพท์ จาก Power point โดยอ่านออกเสียง อ่านสะกดตามครูก่อน แล้วจึงฝึกออกเสียง อ่านสะกดด้วยตนเอง
2. นักเรียนเล่นเกม Plickers จาก www.kahoot.com ครูกล่าวชมเชยและให้รางวัล

นักเรียนทุกคน

3. ครูนำเสนอโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการสนทนา ถามตอบเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า โดยใช้วิดีโออยู่ทาบ นักเรียนดูตัวอย่างประโยคที่ใช้ในการสนทนาซื้อขายสินค้าและฝึกออกเสียงประโยคตามครู

4. ครูนำเสนอตัวอย่างบทสนทนาถามตอบเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าโดยใช้วิดีโออยู่ทาบให้นักเรียนรับชม จำนวน 2 รอบ โดยรอบที่ 2 ครูกดหยุดวิดีโออยู่ทาบเป็นช่วงๆ เพื่อให้นักเรียนฝึกออกเสียงตาม

ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)

ขั้นฝึกปฏิบัติแบบควบคุม (Controlled Practice)

1. ครูใช้แถบประโยค จาก Power point เพื่อให้ครูเป็นผู้ถามคำถาม และนักเรียนฝึกเป็นผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับการสั่งอาหารและเครื่องดื่มตามเนื้อหาในแถบประโยคจาก Power point ที่ละคนจนครบทั้งชั้นเรียน

ขั้นฝึกปฏิบัติแบบอิสระ (Freed Practice)

1. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนเพื่อฝึกปฏิบัติพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าตามประโยคตัวอย่างจากวิดีโออยู่ทาบ ซึ่งครูจะเป็นผู้คอยดูแลให้ความช่วยเหลืออยู่ห่างๆ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. ครูแจกใบความรู้ Conversation (How much is it?) ให้นักเรียนแต่ละคู่เพื่อเติมข้อมูลและฝึกซ้อมบทสนทนา ถาม ตอบเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า โดยให้เวลาประมาณ 5 นาทีในการเตรียมตัว ขณะเดียวกันครูสำรวจตามคู่ต่างๆ และให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา

2. นักเรียนแต่ละคู่ออกมาสนทนาถามตอบเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าหน้าชั้นเรียน ขั้นนี้ครูต้องอัดวิดีโอไปด้วยเพื่อทำการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

3. นักเรียนคู่แรกออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียน ในขณะที่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งกำลังสนทนา ครูต้องควบคุมห้องเรียนไม่ให้ทำลายสมาธิเพื่อนโดยทำข้อตกลงกัน เมื่อนักเรียนพลาดครูต้องไม่เข้าไปแก้ไขในทันที เพื่อไม่เป็นการเข้าไปขัดจังหวะของนักเรียน โดยกำหนดเวลาคู่ละประมาณ 3 นาที เมื่อนักเรียนที่สนทนาหน้าชั้นเรียนเสร็จแล้ว ครูกล่าวชมเชยนักเรียน และเปิดโอกาสให้เพื่อนๆ กลุ่มที่เหลือได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน พยายามให้คู่เพื่อนที่เหลือมีส่วนร่วม ทำความเข้าใจสถานการณ์นั้นๆ ว่าสมจริงหรือไม่ การใช้ภาษาเป็นเช่นไร สีสหน้า ท่าทาง ความคล่องแคล่วมีมากน้อยเพียงใด

4. นักเรียนทุกคนทำใบงานที่ 1

5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับ ความคิดเห็นต่าง ๆ ลงในกระดานเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจภาพรวมของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube ต่อไป

การวัดและการประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัดผล	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	เกณฑ์การผ่าน
นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง	ตรวจให้คะแนนใบงานที่ 1	ใบงานที่ 1	ร้อยละ 70 ขึ้นไป
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าไปใช้ในรูปแบบโครงการสนทนาได้ถูกต้อง	สังเกต และประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ร้อยละ 70 ขึ้นไป
นักเรียนสนทนาซื้อขายสินค้าได้	สังเกต และประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ร้อยละ 70 ขึ้นไป
นักเรียนเฝเรียนรู้	สังเกต และประเมินพฤติกรรมเฝเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมเฝเรียนรู้	ร้อยละ 70 ขึ้นไป

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางการแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัตรคำศัพท์

expensive	ราคาแพง
cheap	ราคาถูก
bargain price	ต่อราคา
discount	ลดราคา
fixed price	จำกัดราคาตายตัว
price	ราคา

แบบโครงสร้างประโยค

A : How much is it?

B : It is

B : A : How much is it?

B : It is 199 Baht.

B : It is 1,000 Baht.

B : It is 50 Baht.

B : It is 300 Baht.

Conversation (How much is it?)

A : Good morning sir/madam, welcome to

Shop Can I help you?

B : I want that.....

How much that the?

A : It is Baht.

B : Oh, I think it too expensive. Can you please give me
a discount?

A : No, sorry. It is fixed price.

B : How about that one. How much is the
.....?

A : It is Baht. The 5% Discount.

B : OK, I will take it.

A : It looks very good on you.

B : Here isBaht.

A: Thank you. Please come again.

Name..... Grade.....No.....

Name..... Grade.....No.....

ใบงานที่ 1

เรื่อง How much is it?

Part 1: Choose the correct words for complete the sentences (10 points)

expensive

cloth shop

fixed price

discounted

How much

green jacket

bargain price

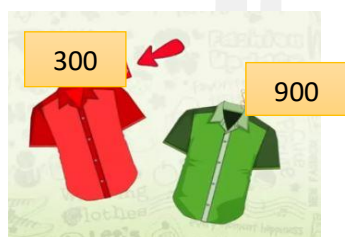
cheaper

350 Baht

saleslady

1. A green shirt is more than a red shirt.

2. A red shirt is than a green shirt.

3. I buy the dress at a

4. The of boots is very expensive.

Name..... Grade.....No.....

5. The hats are by 15%.

6. My dad buys a new

7. is the purple skirt?

8. B : It is

9. Suda is a

10. Suda works at the

Name..... Grade..... No.....

เฉลยใบงานที่ 1

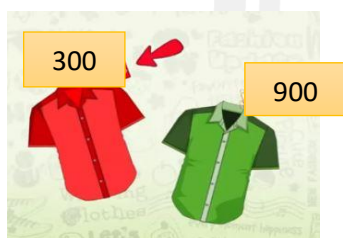
เรื่อง How much is it?

Part 1: Choose the correct words for complete the sentences (10 points)

expensive	cloth shop	fixed price	discounted	How much
green jacket	bargain price	cheaper	350 Baht	saleslady

1. A green shirt is more **expensive** than a red shirt.

2. A red shirt is **cheaper** than a green shirt.

3. I buy the dress at a **bargain price**.

4. The **fixed price** of boots is very

5. The hats are **discounted** by 15%.

6. My dad buys a new **green jacket**.

7. A :**How much** is the purple skirt?

8. B :It is **350 Baht** .

9. Suda is a **saleslady**.

10. Suda works at the **cloth shop**.

สื่อการเรียนการสอน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง How much is it?

เข้าถึงได้จาก

<https://drive.google.com/drive/folders/1T8TTENZZtmoVNA6LuCoqNrFFBuukDUVv?usp=sharing>

พูน ปณ จิต ชีเว

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เรื่อง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ที่	ชื่อ - สกุล	ด้านที่ประเมิน / ระดับคะแนน					รวม	ผลการ ประเมิน		ระดับคุณภาพ
		ด้านสำเนียงและการออกเสียง	ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ด้านคำศัพท์ จำนวน	ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	ด้านความสามารถในการสื่อสาร		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
		4	4	4	4	4	20			

ระดับคุณภาพ

ดีมาก

หมายถึง

ได้คะแนนระหว่าง 18 - 20 คะแนน

ดี

หมายถึง

ได้คะแนนระหว่าง 14 - 17 คะแนน

พอใช้

หมายถึง

ได้คะแนนระหว่าง 10 - 13 คะแนน

ควรปรับปรุง

หมายถึง

ได้คะแนนต่ำกว่า 10 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ร้อยละ 70 (14 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

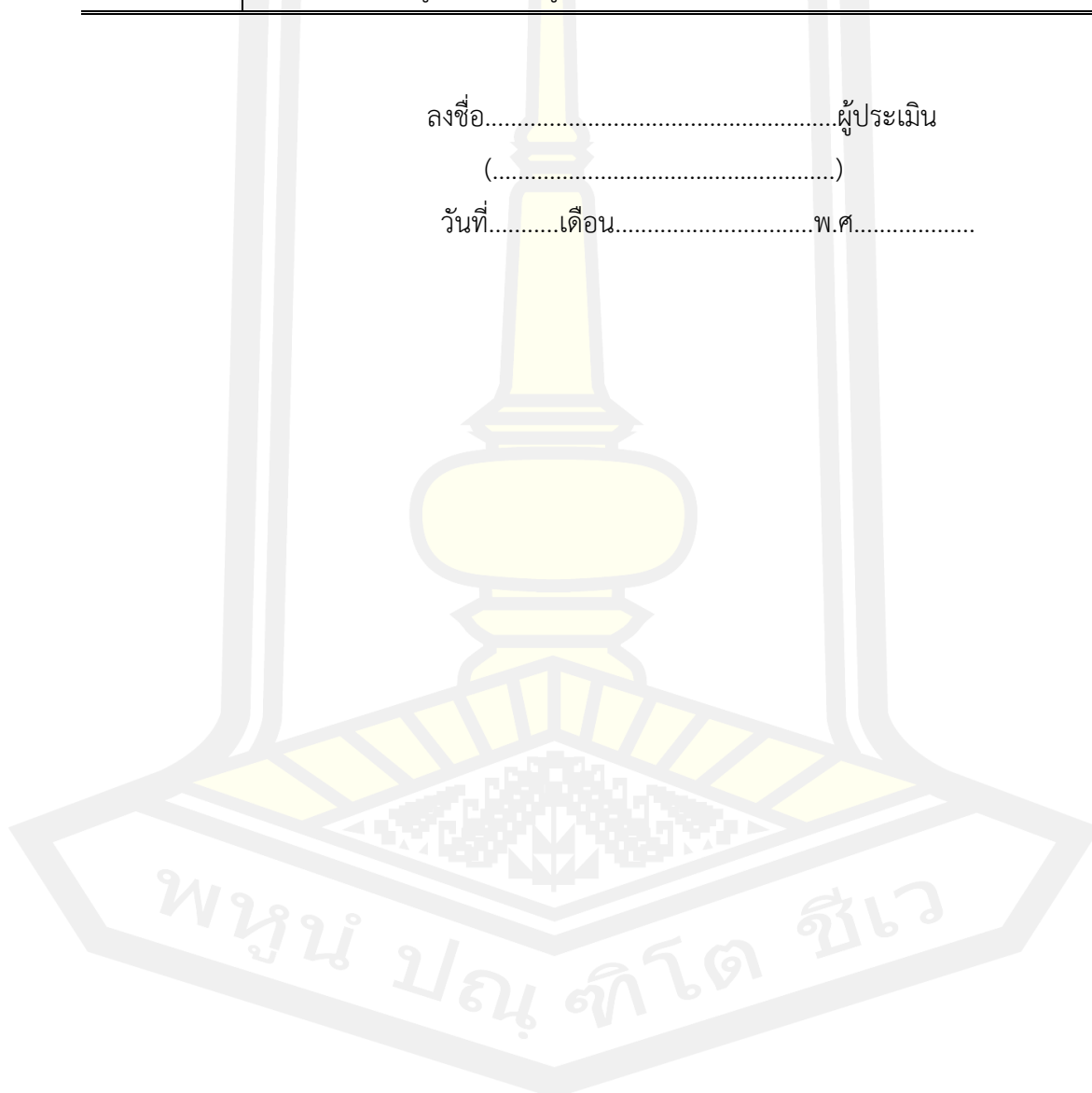
ด้านสำเนียงและการออกเสียง	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ ออกเสียงได้ชัดเจน สำเนียงเทียบได้กับเจ้าของภาษา
3	เมื่อ ออกเสียงได้ดี ผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี
2	เมื่อ ออกเสียงผิดบ้าง จนทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง
1	เมื่อ ออกเสียงผิดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้
0	เมื่อ ไม่พูด
ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สามารถพูดสื่อความหมายได้ชัดเจน
3	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง แต่สามารถสื่อความหมายได้
2	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ่อยครั้ง จนทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดไป
1	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดมาก ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
0	เมื่อ ไม่พูด
ด้านคำศัพท์ สำนวน	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนอย่างถูกต้อง เหมาะสม เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา
3	เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนส่วนใหญ่ได้เหมาะสมตามสถานการณ์
2	เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนผิดพลาดบ้าง ทำให้ยากต่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่พูด
1	เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวน ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็น ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้
0	เมื่อ ไม่พูด ไม่มีการใช้คำศัพท์ สำนวน
ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ พูดได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา
3	เมื่อ พูดได้คล่องแคล่ว การสนทนาดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง
2	เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดบ้าง การสนทนาหยุดเป็นช่วงๆ
1	เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานาน มากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้
0	เมื่อ ไม่พูด

ด้านความสามารถในการสื่อสาร	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	ด้านความสามารถในการสื่อสาร
3	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย
2	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดติดขัดบ้างเป็นบางครั้ง
1	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง แต่พูดค่อนข้างช้าและมีการพูดติดขัด
0	เมื่อ ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนเต็ม (10 คะแนน)	คะแนนที่ ได้	ผลการ ประเมิน		ระดับ คุณภาพ
				ผ่าน	ไม่ ผ่าน	
		10				
		10				
		10				
		10				
		10				
		10				
		10				
		10				

เกณฑ์การให้คะแนน

ได้ 1 คะแนน

ถ้า เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

ได้ 0 คะแนน

ถ้า เลือกคำตอบที่ผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ

ระดับคุณภาพ

ดีมาก

หมายถึง

ได้คะแนนระหว่าง 9 - 10 คะแนน

ดี

หมายถึง

ได้คะแนนระหว่าง 7 - 8 คะแนน

พอใช้

หมายถึง

ได้คะแนนระหว่าง 5 - 6 คะแนน

ควรปรับปรุง

หมายถึง

ได้คะแนนต่ำกว่า 5 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ร้อยละ 70 (7 คะแนน)

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง How much is it?
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
 คะแนน 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 ความถูกต้อง					
1.2 แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน					
1.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 นำไปปฏิบัติได้					
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรม					
2.4 ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน					
2.5 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
3. ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา					
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย					
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					

3.5 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตาม แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร					
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม					
4.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น					
4.3 สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้					
4.4 มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา					
5. ด้านการวัดและประเมินผล					
5.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระสำคัญ					
5.2 ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม					
5.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. Situation : Greeting and Introducing

Direction: Work in pair after receiving the topic from the teacher and then make a small dialogue focused on greeting and introducing text. (15 Minutes) Next perform the show in front of the class. (5 Minutes)

.Where are you from?	See you next time	England
Good bye	What's your address	waiting for your call
British	name	Italian
Italy	telephone number	nationality

A : Good morning. I'm (ชื่อ) What's your?

B : Good morning. My name's (ชื่อ)

A :

B : I'm from..... I'm What's your.....?

A : I'm from Thailand. I'm Thai.

B : How old are you?

A : I'm (อายุ) year old. I'm in grade 6 student.

B : Wow, me too.

A :

B : My address is in Ban Kuicheg, Kosumpisai, Mahasarakham.

A : Could I take your ?

B : Yes, My telephone number is

A : I'll call you this evening.

B : I will be, Bye.

A :

2. Situation : Shopping

Direction: Work in pair after receiving the topic from the teacher and then make a small dialogue focused on the restaurant. (15 Minutes) Next perform the show in front of the class. (5 Minutes)

black	jacket	The 5% discount	blue
hat	Thank you	red	Can I help you?
pink	dress	It is fixed price	shirt

A : Good morning sir/madam, welcome to “Doo Dee Shop”

B : I want that

How much that the?

A : It is (ราคา)..... Baht.

B : Oh, I think it too expensive. Can you please give me a discount?

A : No, sorry.

B : How about that one. How much is the?

A : It is Baht.

B : OK, I will take it.

A : It looks very good on you.

B : Here is (ราคา).....Baht.

A: Please come again.

3. Situation : Occupation.

Direction: Work in pair after receiving the topic from the teacher and then make a small dialogue focused on occupation. (15 Minutes) Next perform the show in front of the class. (5 Minutes)

cap	school	gardener
English book	brother	police officer
flower	teacher	doctor
The Tree Dee Garden	What's that?	sister

A : Hi, (ชื่อ) I

B : This is My gave it to me.

A : Oh, That's nice. What does yourdo?

B : He is He works at

A : Wow, What does your do?

B : She is She works at

What do your parents do?

A : My father is a teacher. He works at.....

My Mother is She works at hospital.

B : What do you want to be when you grow up?

A : I want to be What do you want to be?

B : I want to be

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
(หลังเรียน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ที่.	ชื่อ - สกุล	ด้านที่ประเมิน / ระดับคะแนน					รวม	ผลการ ประเมิน		ระดับคุณภาพ
		ด้านสำเนียงและการออกเสียง	ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ด้านคำศัพท์ สำนวน	ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	ด้านความสามารถในการสื่อสาร		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
		12	12	12	12	12	60			

ระดับคุณภาพ

ดีมาก

หมายถึง

ได้คะแนนระหว่าง 52 - 60 คะแนน

ดี

หมายถึง

ได้คะแนนระหว่าง 42 - 51 คะแนน

พอใช้

หมายถึง

ได้คะแนนระหว่าง 30 - 41 คะแนน

ควรปรับปรุง

หมายถึง

ได้คะแนนต่ำกว่า 30 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ร้อยละ 70 (42 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ด้านสำเนียงและการออกเสียง	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ ออกเสียงได้ชัดเจน สำเนียงเทียบกับเจ้าของภาษา
3	เมื่อ ออกเสียงได้ดี ผู้ฟังเกิดความเข้าใจดี
2	เมื่อ ออกเสียงผิดบ้าง จนทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง
1	เมื่อ ออกเสียงผิดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้
0	เมื่อ ไม่พูด
ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง สามารถพูดสื่อความหมายได้ชัดเจน
3	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง แต่สามารถสื่อความหมายได้
2	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ่อยครั้ง จนทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดไป
1	เมื่อ ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดมาก ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูดได้
0	เมื่อ ไม่พูด
ด้านคำศัพท์ สำนวน	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนอย่างถูกต้อง เหมาะสม เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา
3	เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนส่วนใหญ่ได้เหมาะสมตามสถานการณ์
2	เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวนผิดพลาดบ้าง ทำให้ยากต่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่พูด
1	เมื่อ ใช้คำศัพท์ สำนวน ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงประเด็น ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้
0	เมื่อ ไม่พูด ไม่มีการใช้คำศัพท์ สำนวน
ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	
คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	เมื่อ พูดได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา
3	เมื่อ พูดได้คล่องแคล่ว การสนทนาดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง
2	เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดบ้าง การสนทนาหยุดเป็นช่วงๆ

1	เมื่อ มีการหยุดเว้นช่วงคำพูดเป็นเวลานาน มากจนทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้
0	เมื่อ ไม่พูด

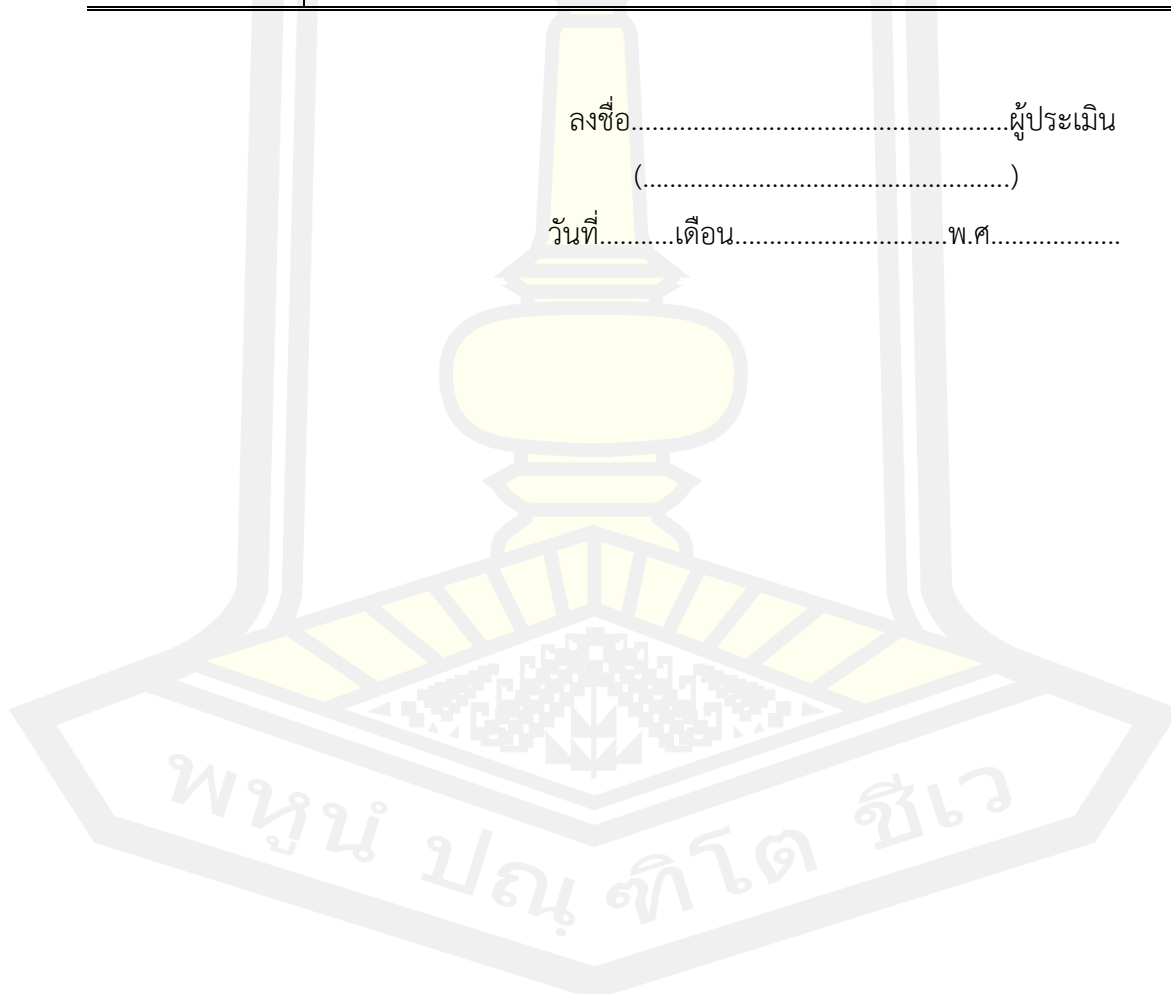
ด้านความสามารถในการสื่อสาร

คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
4	ด้านความสามารถในการสื่อสาร
3	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย
2	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดติดขัดบ้างเป็นบางครั้ง
1	เมื่อ พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้าง แต่พูดค่อนข้างช้าและมีการพูดติดขัด
0	เมื่อ ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Directions: Read carefully and choose the best answer. (Items 1 - 30)

1. My telephone number is 4.

- a. 25 October 2012.
- b. Grade 6.
- c. 099-0129737.
- d. 77/1 Ban kuicheg.

A :

B : 77/1 Ban kuicheg, Kosumpisai.

- a. What's your telephone number?
- b. What's your name?
- c. What's your nationality?
- d. What's your adress?

5.

A : What is your nationality?

B :

2. What's this?
- a. An ID card.
 - b. A credit card.
 - c. An Atm Card.
 - d. A Student card.

- a. I am from Laos.
- b. I am a student.
- c. I am a girl.
- d. I am British.

3. A : What's your name?
B :

- a. I'm fine.
- b. I'm 12 year old.
- c. I'm Lisa.
- d. I'm hungry.

6. A man isbut a girl is short.
- a. thin
 - b. plump
 - c. tall

d. short

7. Suda has longhair.

- a. short
- b. curly
- c. blad
- d. straight

11. I love to wear

- a. purple skirt.
- b. white jeans.
- c. blue shorts.
- d. black dress.

8. A: What does your mother look like?

B :

- a. She likes apple.
- b. She has 2 girls.
- c. She is a nurse.
- d. She is pump.

12. The sun is

- a. green.
- b. blue.
- c. pink.
- d. red.

9.

A :

B : He has short black hair.

13. A :

B : I like pink and red.

- a. What does your mother look like?
- b. What does your brother look like?
- c. What do you look like?
- d. What do I look like?

- a. What color do I like?
- b. What color do you like?
- c. What color does she like?
- d. What color does he like?

10. A: What color is her hair?

B:

- a. Her hair is cury.

14. A : What color does your sister ike?

B :

- a. He likes blue.

- b. Her hair is short.
- c. Her hair is long.
- d. Her hair is blond.

- b. They like blue.
- c. We like white.
- d. She likes orange.

15. A : What color does your parent like?
B :

- a. He likes blue.
- b. They like blue.
- c. We like white.
- d. She likes orange.

19. We have a dinner for
2 people at 7 P.M.

- a. occupation
- b. audition
- c. conversation
- d. reservation

16. Which are desserts?

- a. pie, ice-cream, cake
- b. sherbet, crape, coffee
- c. ice-cream, cake, chicken soup
- d. spring roll, roast duck, fried wonton

20. You finished your dinner. You said to the waiter "....."

- a. Let's go
- b. Let's share
- c. Bill please
- d. Check bill

17. Which are beverages?

- a. pie, ice-cream, coffee
- b. soda, tea, cake
- c. water, juice, milk
- d. milk, roast duck, water

21.

A green shirt is more
than a red shirt.

- a. cheap
- b. expensive
- c. fixed price
- d. bargain price

18. A :
B : I would like rice soup with
shrimp.

- a. What would you like?

22.

The hats are by 15%.

- b. What do you do?
c. What is your name?
d. What are you doing

23.

A :
B : It's 500 Bath.

- a. How many shirt do you have?
b. How old are you?
c. How do you do?
d. How much is it?

24.

A : May I help you?
B :

- a. Yes, I'm looking for a skirt.
b. Yes, I'm looking for a jacket.
c. Yes, I'm looking for jeans.
d. Yes, I'm looking for shorts.

25.

A : I think a jacket is too expensive.
Can you please give me a discount?

B : No, sorry.

- a. It is a fixed price.
b. It is a discount.
c. It is a bargain price.
d. It is expensive.

26. My mom is a She
works at the hospital.

- a. police officer.
b. doctor.
c. captain .

- a. discounted
b. expensive
c. fixed price
d. bargain price

27. My uncle is a captain and my aunt
is

a flight attendant. They work on
.....

- a. car.
b. boat.
c. plane.
d. motorcycle.

28.

A : What does your father do?
B :

- a. She is a nurse.
b. He is a taxi driver.
c. They are gardeners.
d. I am a teacher.

29.

A : What do your parents do?
B :

- a. They are judge.
b. He is a fisherman.
c. She is a doctor.
d. We are teachers.

30.

A: What do you want to be
when you grow up?

B :

- a. I want to be a football player.
b. They want to be a football player.

d. gardener.

c. You want to be a football player.

d. We want to be a football player.

แบบประเมินการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (หลังเรียน)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน เต็ม (30 คะแนน)	คะแนนที่ ได้	ผลการ ประเมิน		ระดับ คุณภาพ
				ผ่าน	ไม่ ผ่าน	
		30				
		30				
		30				
		30				
		30				
		30				
		30				
		30				

เกณฑ์การให้คะแนน

ได้ 1 คะแนน ถ้า เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

ได้ 0 คะแนน ถ้า เลือกคำตอบที่ผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ

ระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง 26 - 30 คะแนน
ดี	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง 21 - 25 คะแนน
พอใช้	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่าง 16 - 20 คะแนน
ควรปรับปรุง	หมายถึง	ได้คะแนนต่ำกว่า 15 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ร้อยละ 70 (21 คะแนน)

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ข ผลการหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 12 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมจำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสาระสำคัญ			
1. ความถูกต้อง	4.83	0.08	เหมาะสมมากที่สุด
2. แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.77	0.15	เหมาะสมมากที่สุด
3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.22	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
4. นำไปปฏิบัติได้	4.43	0.27	เหมาะสมมาก
5. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.67	0.10	เหมาะสมมากที่สุด
6. สอดคล้องกับกิจกรรม	4.83	0.08	เหมาะสมมากที่สุด
7. ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
8. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
9. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.57	0.08	เหมาะสมมากที่สุด
10. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.83	0.08	เหมาะสมมากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.50	0.30	เหมาะสมมาก
13. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.50	0.21	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
14. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.77	0.23	เหมาะสมมากที่สุด
15. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.50	0.21	เหมาะสมมาก
16. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.77	0.23	เหมาะสมมากที่สุด
17. มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	4.73	0.10	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระสำคัญ	4.83	0.20	เหมาะสมมากที่สุด
19. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.73	0.21	เหมาะสมมากที่สุด
20. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.77	0.08	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.72	0.06	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 13 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสาระสำคัญ			
1. ความถูกต้อง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2. แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.89	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
4. นำไปปฏิบัติได้	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
5. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
6. สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
7. ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
8. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
9. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
10. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
13. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
14. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
15. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
17. มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างสำคัญ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
19. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
20. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.65	0.49	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 14 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสาระสำคัญ			
1. ความถูกต้อง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2. แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.89	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
4. นำไปปฏิบัติได้	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
5. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
6. สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
7. ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
8. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
9. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
10. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
13. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
14. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
15. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.20	0.45	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
17. มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
19. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
20. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.66	0.43	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 15 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสาระสำคัญ			
1. ความถูกต้อง	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.89	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
4. นำไปปฏิบัติได้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
5. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
6. สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
7. ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
8. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
9. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
10. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
13. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.40	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
14. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
15. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.40	0.55	เหมาะสมมาก

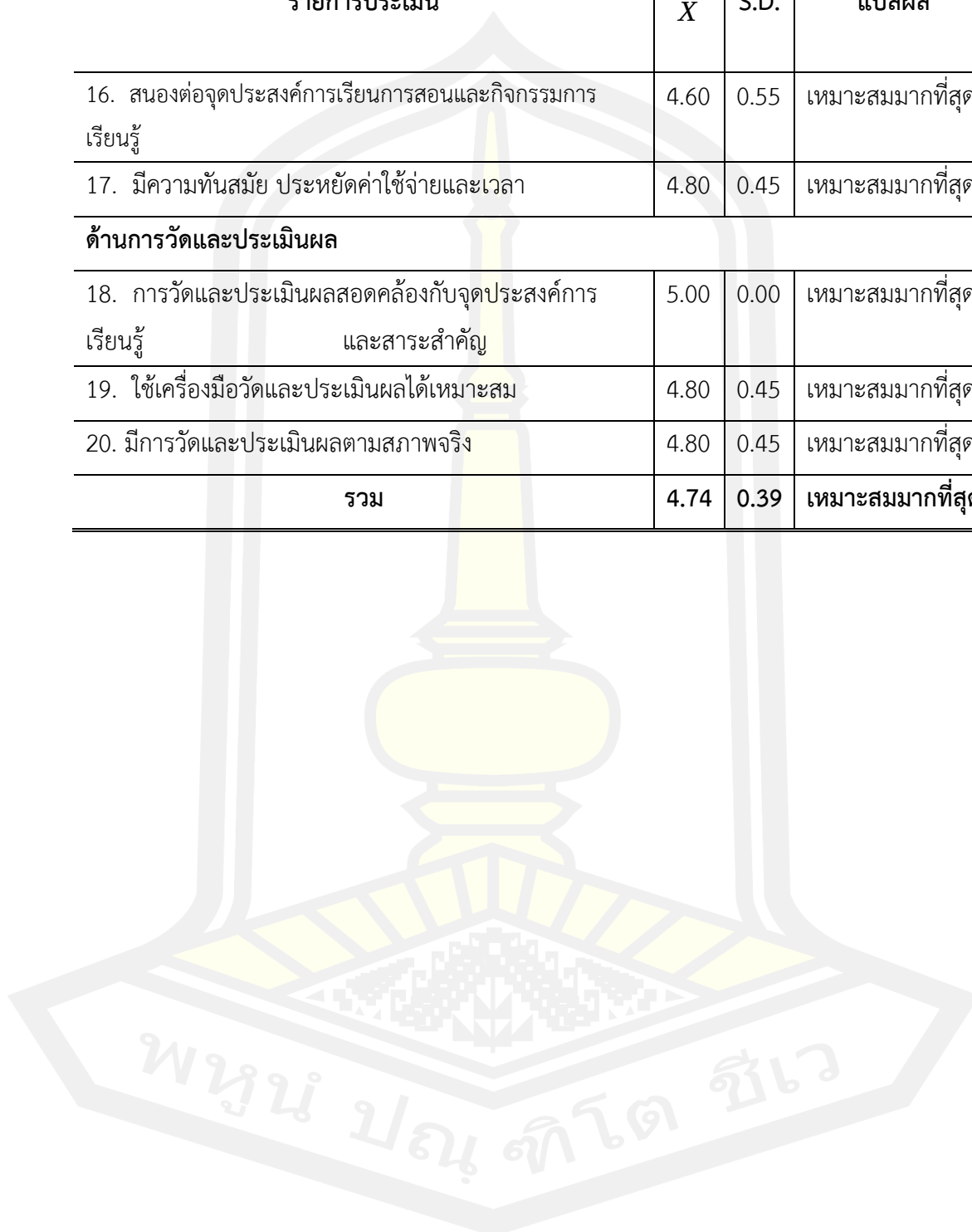
รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
17. มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
19. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
20. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.71	0.42	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 16 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสาระสำคัญ			
1. ความถูกต้อง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2. แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
4. นำไปปฏิบัติได้	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
5. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
6. สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
7. ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
8. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
9. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
10. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.40	0.89	เหมาะสมมากที่สุด
13. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
14. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
15. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด

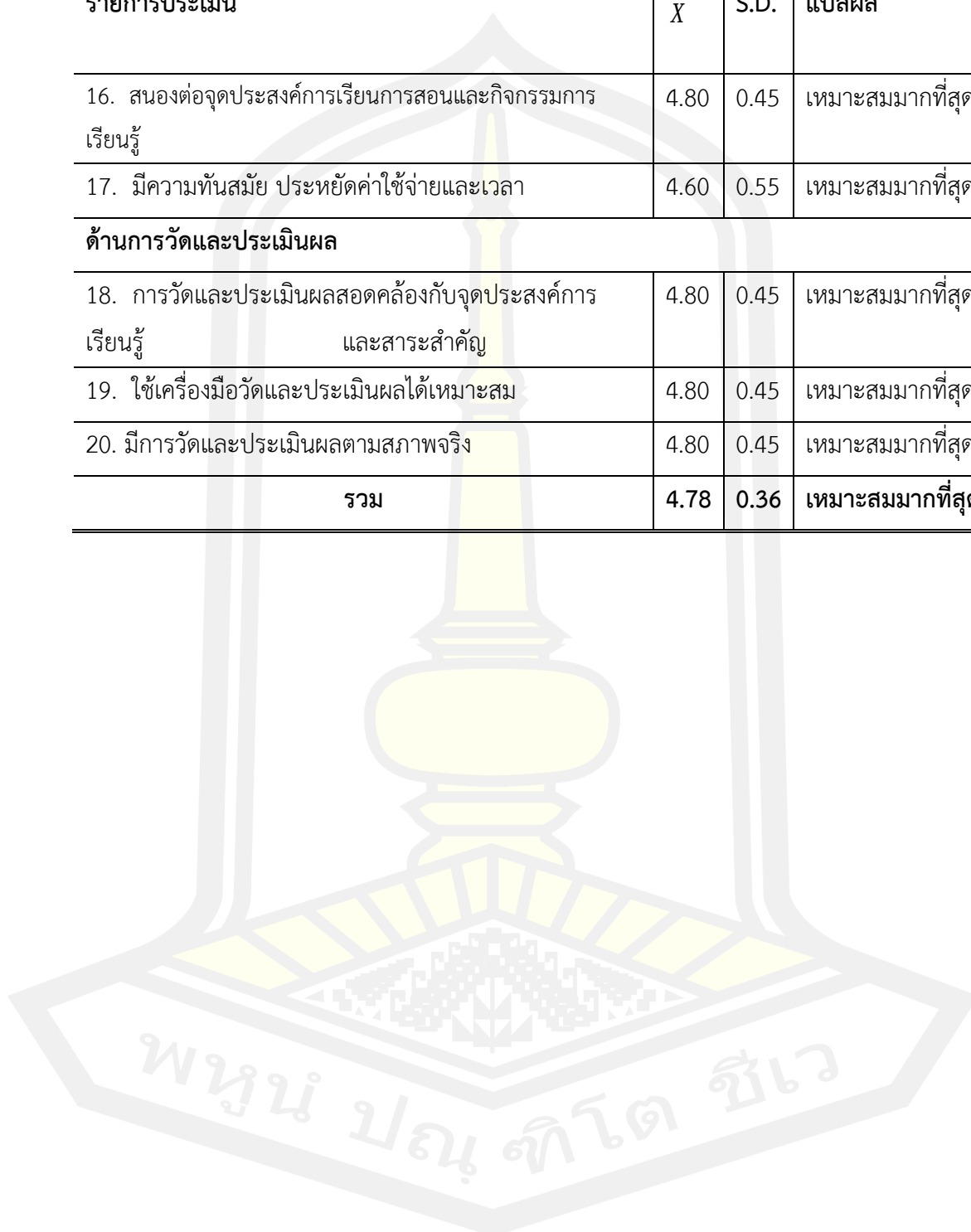
รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
17. มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
19. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
20. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.74	0.39	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 17 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสาระสำคัญ			
1. ความถูกต้อง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2. แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
4. นำไปปฏิบัติได้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
6. สอดคล้องกับกิจกรรม	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
7. ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
8. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
9. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
10. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.40	0.89	เหมาะสมมากที่สุด
13. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
14. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
15. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.40	0.55	เหมาะสมมาก

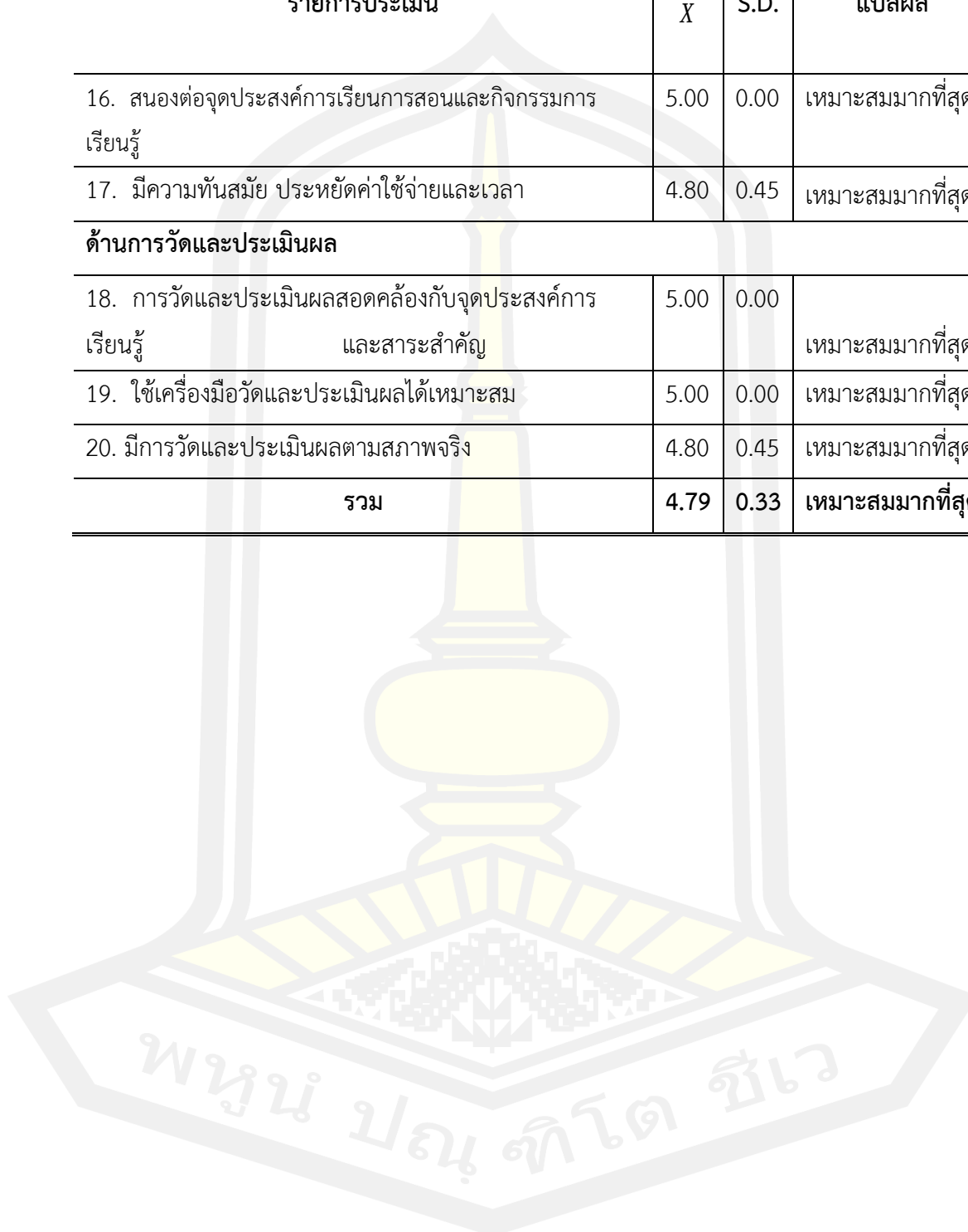
รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
17. มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
19. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
20. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.78	0.36	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 18 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสาระสำคัญ			
1. ความถูกต้อง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2. แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
4. นำไปปฏิบัติได้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
6. สอดคล้องกับกิจกรรม	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
7. ระบุพฤติกรรมที่ประเมินได้ชัดเจน	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
8. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสาระการเรียนรู้ / กิจกรรมการเรียนรู้			
9. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
10. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
13. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนของการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสื่อ อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้			
14. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
15. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ง่ายขึ้น	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
17. มีความทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
19. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้เหมาะสม	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
20. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.79	0.33	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการหรือการวัดผลระหว่างเรียนตามเกณฑ์ 70 (E_1)

รายการประเมิน	จำนวนนักเรียน	คะแนน (240 คะแนน)		คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย
		คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (160 คะแนน)	คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (80 คะแนน)		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My name is Marry Jones	8	116	62	178	22.25
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง What does she look like?	8	119	58	177	22.13
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Color	8	125	59	184	23.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง At the Restaurant	8	128	62	190	23.75
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง How much is it?	8	130	68	198	24.75
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง What does uncle do?	8	134	74	208	26.00
รวม		752	383	1135	141.88
เฉลี่ยรวม					23.65
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน					12.11

$$\text{ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ } \frac{1135}{8} \times 100 = 78.82$$

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 78.82

ตาราง 20 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

เลขที่	คะแนนหลังเรียน (90 คะแนน)		คะแนนรวม	ร้อยละ
	คะแนนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษสื่อสาร (60 คะแนน)	คะแนนการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (30 คะแนน)		
1	45	20	65	72.22
2	53	27	80	88.89
3	48	23	71	78.89
4	46	25	71	78.89
5	49	25	74	82.22
6	49	24	73	81.11
7	46	23	69	76.67
8	45	21	66	73.33
รวม	381	188	569	632.22
เฉลี่ย	47.63	23.50	71.13	79.03
คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}$ มีค่าเท่ากับ 71.13				
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 4.76				
ร้อยละของคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 79.03				
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 79.03				

ตาราง 21 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทูป ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการเรียน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ	8	180	12.11	78.82
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์	8	90	4.76	79.03

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 78.82/79.03

ตาราง 22 ตารางผลการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโออยู่ทาบเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	คะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2	1	0	0	1	0	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
3	1	0	0	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
4	1	0	0	0	1	2	0.4	ไม่สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.67	0.23
2	0.69	0.24
3	0.70	0.26
รวม	0.68	0.24
ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.67 - 0.70		ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23 - 0.26
ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.53		

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แต่ละข้อต่อไปนี้วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนความสอดคล้องตามความคิดเห็นของท่าน

- +1 หมายถึง **แน่ใจว่า**แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**สอดคล้องกับ**จุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจว่า**แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**สอดคล้องกับ**จุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง **แน่ใจว่า**แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**ไม่สอดคล้องกับ**จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1

ข้อที่ 1 เรื่อง Greeting and Introducing

1. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง

2. นักเรียนสนทนาเพื่อให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้

Direction: Work in pair after receiving the topic from the teacher and then make a small dialogue focused on greeting and introducing text. (15 Minutes) Next perform the show in front of the class. (5 Minutes)

1. Situation: Greeting and Introducing

Where are you from?	See you next time	England
Good bye	What's your address?	waiting for your call
British	name	Italian
Italy	telephone number	nationality

	A : Good morning. I'm (ชื่อ) What's your B : Good morning. My name's (ชื่อ) A : B : I'm from..... I'm What's your.....? A : I'm from Thailand. I'm Thai. B : How old are you? A : I'm (อายุ) year old. I'm in grade 6 student. B : Wow, me too. A : B : My address is in Ban Kuicheg, Kosumpisai, Mahasarakham. A : Could I take your ? B : Yes, My telephone number is A : I'll call you this evening. B : I will be, Bye. A :			
--	---	--	--	--

จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1

ข้อที่ 2 เรื่อง Describing appearances

1. นักเรียนนำคำศัพท์สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลของบุคคลในครอบครัวไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง

2. นักเรียนสนทนาเพื่อให้ข้อมูลของบุคคลในครอบครัวได้

Direction: Work in pair after receiving the topic from the teacher and then make a small dialogue focused on describing appearances text. (15 Minutes) Next perform the show in front of the class. (5 Minutes)

2. Situation: Describing appearances

What does your aunt look like?	slim	uncle
blond	black	tall and handsome
aunt	Bangkok	What does your uncle look like?
mother	father	short

A : Hi / Helloชื่อเพื่อน.....
B : Hi / Helloชื่อเพื่อน.....
A : Where are you going?
B : Nowhere. I am waiting here for my and
They visiting from
A : Oh, how exiting.
B : She is.....
A : What color is her hair?
B : Her hair is
A :
B : He is.....
A : What color is his hair?
B : His hair is
A : Have a nice time with your family.
B : Thank you.

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสอดคล้อง														
		+1	0	-1												
ข้อที่ 3 เรื่อง The favorite color																
1.นักเรียนนำคำศัพท์สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลสิ่งที่ตัวเองชอบไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	Direction: Work in pair after receiving the topic from the teacher and then make a small dialogue focused on the favorite color. (15 Minutes) Next perform the show in front of the class. (5 Minutes) 3. Situation: The favorite color <table><tr><td>smart</td><td>blue</td><td>T- shirt</td></tr><tr><td>green</td><td>pink</td><td>green</td></tr><tr><td>suit</td><td>trousers</td><td>orange</td></tr><tr><td>shorts</td><td>dress</td><td>lovely</td></tr></table>	smart	blue	T- shirt	green	pink	green	suit	trousers	orange	shorts	dress	lovely			
smart	blue	T- shirt														
green	pink	green														
suit	trousers	orange														
shorts	dress	lovely														
2. นักเรียนสนทนาเพื่อบอกสีที่ตัวเองชอบได้	A : Wow (ชื่อ)....., That a you are wearing. B : Thank you(ชื่อ)..... What color do you like? A : I like I have many What color do you like? B : I like many color. My house is My bedroom is, It's beautiful and my kitchen is, It's nice. A : Wow That sound beautiful. I want to see you your bedroom. B : That's good. Welcome to my birthday party next week.															

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสอดคล้อง														
		+1	0	-1												
ข้อที่ 4 เรื่อง At the restaurant																
1. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการสั่งอาหารและเครื่องดื่มไปใช้ในรูปแบบประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	Direction: Work in pair after receiving the topic from the teacher and then make a small dialogue focused on the restaurant. (15 Minutes) Next perform the show in front of the class. (5 Minutes) 4. Situation: At the restaurant <table><tr><td>ice-cream</td><td>Can I have a menu please?</td><td>plain water</td></tr><tr><td>chicken soup</td><td>spring roll</td><td>Ice tea</td></tr><tr><td>crepe</td><td>roast duck</td><td>fried wonton</td></tr><tr><td>soda</td><td>Can I help you?</td><td>sherbet</td></tr></table>	ice-cream	Can I have a menu please?	plain water	chicken soup	spring roll	Ice tea	crepe	roast duck	fried wonton	soda	Can I help you?	sherbet			
ice-cream	Can I have a menu please?	plain water														
chicken soup	spring roll	Ice tea														
crepe	roast duck	fried wonton														
soda	Can I help you?	sherbet														
2. นักเรียนสนทนาเพื่อสั่งอาหารและเครื่องดื่มได้	A : Good Evening sir/madam, welcome to “Dee Restaurant”. B : Can I have a table for 4 people please? My friends are coming here. A : This way, please. B : A : This is for you, May I take your order? What would you like for diner? B : I would like A : Would you like to order some dessert? B : I would like A : Would you like for drink? B : I would like A: Would you like to order anything else? B : No, Thank you. A : Certainly, I will bring your food in about 15 minutes															

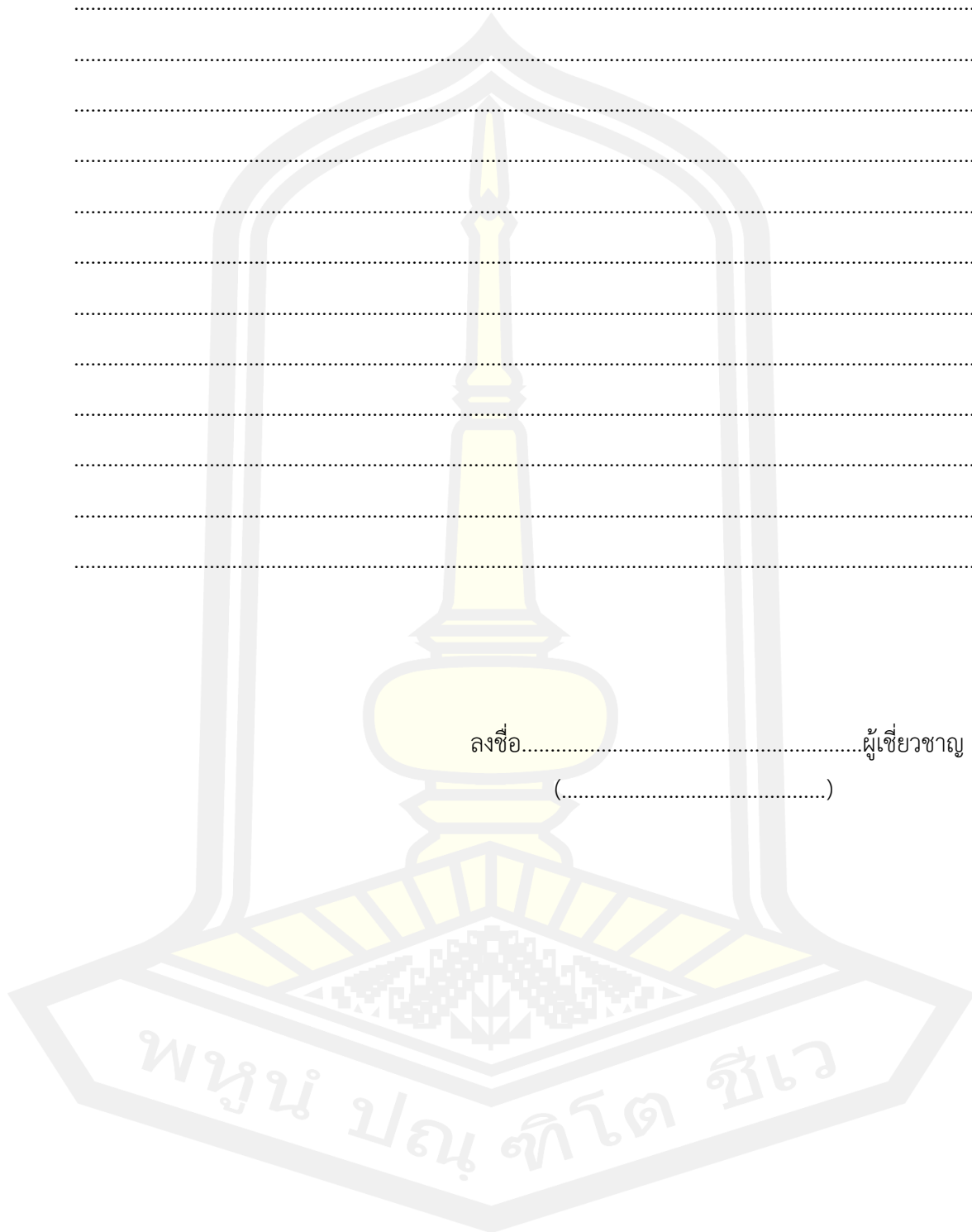
จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสอดคล้อง														
		+1	0	-1												
ข้อที่ 5 เรื่อง Shopping																
1. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	Direction: Work in pair after receiving the topic from the teacher and then make a small dialogue focused on shopping. (15 Minutes) Next perform the show in front of the class. (5 Minutes) 5. Situation: Shopping <table><tr><td>black</td><td>jacket</td><td>The 5% discount</td></tr><tr><td>blue</td><td>hat</td><td>Thank you</td></tr><tr><td>red</td><td>shirt</td><td>Can I help you?</td></tr><tr><td>pink</td><td>dress</td><td>It is fixed price</td></tr></table>	black	jacket	The 5% discount	blue	hat	Thank you	red	shirt	Can I help you?	pink	dress	It is fixed price			
black	jacket	The 5% discount														
blue	hat	Thank you														
red	shirt	Can I help you?														
pink	dress	It is fixed price														
2. นักเรียนสนทนาซื้อขายสินค้าได้	A : Good morning sir/madam, welcome to “Doo Dee Shop” B : I want that How much that the? A : It is (ราคา)..... Baht. B : Oh, I think it too expensive. Can you please give me a discount? A : No, sorry. B : How about that one. How much is the?? A : It is Baht. B : OK, I will take it. A : It looks very good on you. B : Here is (ราคา).....Baht. A: Please come again.															

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสอดคล้อง														
		+1	0	-1												
ข้อที่ 6 เรื่อง Occupation																
1. นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลอาชีพของตนเองและคนในครอบครัวไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสนทนาให้ข้อมูลอาชีพของตนเองและคนในครอบครัวได้	Direction: Work in pair after receiving the topic from the teacher and then make a small dialogue focused on occupation. (15 Minutes) Next perform the show in front of the class. (5 Minutes) 6. Situation: Occupation <table><tr><td>cap</td><td>school</td><td>gardener</td></tr><tr><td>English book</td><td>brother</td><td>police officer</td></tr><tr><td>flower</td><td>teacher</td><td>doctor</td></tr><tr><td>The Tree Dee Garden</td><td>What's that?</td><td>sister</td></tr></table> A : Hi, (ชื่อ)! B : This is My gave it to me. A : Oh, That's nice. What does yourdo? B : He is He works at A : Wow, What does your do? B : She is She works at What do your parents do? A : My father is a teacher. He works at..... My Mother is She works at hospital. B : What do you want to be when you grow up? A : I want to be What do you want to be? B : I want to be	cap	school	gardener	English book	brother	police officer	flower	teacher	doctor	The Tree Dee Garden	What's that?	sister			
cap	school	gardener														
English book	brother	police officer														
flower	teacher	doctor														
The Tree Dee Garden	What's that?	sister														

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

A decorative background featuring a stylized, light gray archway. Inside the arch, a yellow candle with a flame is centered. The entire design is set against a white background with horizontal dotted lines.

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

ตาราง 24 ผลการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของแบบทดสอบการ
เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ร่วมกับวิดีโอ YouTube เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5		
1.	0	1	0	1	0	0.40	ไม่สอดคล้อง
2.	1	1	1	0	1	0.80	สอดคล้อง
3.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4.	1	1	1	0	1	0.80	สอดคล้อง
5.	1	0	0	1	0	0.40	ไม่สอดคล้อง
6.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
9.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10.	1	0	0	1	0	0.40	ไม่สอดคล้อง
11.	0	1	0	1	1	0.60	สอดคล้อง
12.	1	1	1	0	1	0.80	สอดคล้อง
13.	0	1	1	1	1	0.80	สอดคล้อง
14.	1	0	0	1	0	0.40	ไม่สอดคล้อง
15.	1	1	0	1	1	0.80	สอดคล้อง
16.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
17.	1	0	0	1	0	0.40	ไม่สอดคล้อง
18.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5		
19.	1	0	1	0	1	0.60	สอดคล้อง
20.	1	1	1	1	0	0.80	สอดคล้อง
21.	1	0	1	0	0	0.40	ไม่สอดคล้อง
22.	0	0	1	1	0	0.40	ไม่สอดคล้อง
23.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
24.	0	1	1	1	1	0.80	สอดคล้อง
25.	0	1	1	1	1	0.80	สอดคล้อง
26.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
27.	1	0	1	0	0	0.40	ไม่สอดคล้อง
28.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
29.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
30.	1	0	1	0	0	0.40	ไม่สอดคล้อง
31.	0	1	1	0	1	0.60	สอดคล้อง
32.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
33.	1	0	1	0	0	0.40	ไม่สอดคล้อง
34.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
35.	1	1	1	0	1	0.80	สอดคล้อง
36.	1	0	1	0	0	0.40	ไม่สอดคล้อง
37.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
38.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
39.	0	0	1	1	1	0.60	สอดคล้อง

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5		
40.	0	1	1	0	1	0.60	สอดคล้อง
41.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
42.	1	0	1	0	0	0.40	ไม่สอดคล้อง

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการ
เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.58	0.83
2	0.67	0.33
3	0.58	0.83
4	0.58	0.83
5	0.75	0.50
6	0.50	0.67
7	0.58	0.83
8	0.75	0.50
9	0.67	0.33
10	0.75	0.50
11	0.75	0.50
12	0.75	0.50
13	0.67	0.67
14	0.42	0.50
15	0.75	0.50

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
16	0.67	0.67
17	0.67	0.33
18	0.67	0.33
19	0.67	0.33
20	0.42	0.83
21	0.67	0.33
22	0.50	0.33
23	0.75	0.50
24	0.42	0.50
25	0.58	0.50
26	0.67	0.33
27	0.83	0.33
28	0.75	0.50
29	0.67	0.67
30	0.75	0.50
เฉลี่ย	0.65	0.53
	ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.42 - 0.75	ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 - 0.83
ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93		

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแต่ละข้อต่อไปนี้วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนความสอดคล้องตามความคิดเห็นของท่าน

- +1 หมายถึง **แน่ใจ**ว่าแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์**สอดคล้อง**กับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจ**ว่าแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์**สอดคล้อง**กับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง **แน่ใจ**แบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์**ไม่สอดคล้อง**กับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
เรื่อง My name is Mary Jones.				
นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง	1. What does the sign mean? a. name b. grade c. address d. telephone number			
นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง	2. My telephone number is a. 25 October 2012. b. Grade 6. c. 099-0129737. d. 77/1 Ban kuicheg.			

นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง	S บัตรประจำตัวนักเรียน ชื่อ จานส์ซ่า ชินารีน ชื่อเล่น จานส์แนจ วันเกิด 25/05/2000 นื่อง Koneko 3. What's this? - An ID card. - A credit card. - An Atm Card. A Student card.			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	4. A : What's your name? B : - I'm fine. - I'm 12 year old. I'm Lisa. - I'm hungry.			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	5. Where are you from? I am from Thailand. - I am a student. - I am a girl. - I am Thai.			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	6. A : B : 77/1 Ban kuicheg, Kosumpisai. - What's your telephone number? - What's your name? - What's your nationality? What's your adress?			

นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลส่วนตัว ของตนเองไปใช้ในรูป ประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	7. A : What is your nationality? B : a. I am from Laos. b. I am a student. c. I am a girl. d. I am British.			
เรื่อง What does she look like?				
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	 8. A man isbut a girl is short. a. thin b. plump c. tall d. short			
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	 9. Suda has longhair. a. short b. curly c. blad d. straight			

นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง	10. My brother has aon his knee. a. sky b. snake c. scar d. spa			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลของบุคคล ในครอบครัวไปใช้ในรูปแบบประโยค การสนทนาได้ถูกต้อง	11. What does your mother look like? a. She likes apple. b. She has 2 girls. c. She is a nurse. d. She is pump.			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลของบุคคล ในครอบครัวไปใช้ในรูปแบบประโยค การสนทนาได้ถูกต้อง	12. A : B : He has short black hair. a. What does your mother look like? b. What does your brother look like? c. What do you look like? d. What do I look like?			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลของบุคคล ในครอบครัวไปใช้ในรูปแบบประโยค การสนทนาได้ถูกต้อง	13. A: What color is her hair? B : a. Her hair is cury. b. Her hair is short. c. Her hair is long d. Her hair is blond.			

นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลของบุคคล ในครอบครัวไปใช้ในรูปแบบประโยค การสนทนาได้ถูกต้อง	14. A : Do they have small eyes? a. Yes, they are. b. Yes, they aren't. c. Yes, they do. d. Yes, they don't.				
เรื่อง Color					
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	15. I love to wear a. purple skirt b. white jeans c. blue shorts d. black dress				
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	16. The sun is a. green b. blue c. pink d. red				
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	17. My father buys a new It's white. a. bus b. taxi c. sport car d. family car				
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่ตัวเอง ชอบไปใช้ในรูปแบบประโยคการ สนทนาได้ถูกต้อง	18. A : B : I like pink and red. a. What color do I like? b. What color do you like? c. What color does she like? d. What color does he like?				

นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่ตัวเอง ชอบไปใช้ในรูปประโยคการ สนทนาได้ถูกต้อง	19. A : What color does your sister like? B : a. He likes blue. b. They like blue. c. We like white. d. She likes orange.			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่ตัวเอง ชอบไปใช้ในรูปประโยคการ สนทนาได้ถูกต้อง	20. A : What color does your parent like? B : a. He likes blue. b. They like blue. c. We like white. d. She likes orange.			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่ตัวเอง ชอบไปใช้ในรูปประโยคการ สนทนาได้ถูกต้อง	21. Do you like pink mobile phone? a. Yes, I like it. b. Yes, I don't like it. c. No, I like it. d. No, I don't like it. 			
เรื่อง At the restaurant				
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	22. Which one is different? a. tea b. coffee c. milk d. pizza			
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	23. Which are desserts? a. pie, ice-cream, cake b. sherbet, crape, coffee c. ice-cream, cake, chicken soup d. spring roll, roast duck, fried wonton			

นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง	24. Which are beverages? a. pie, ice-cream, coffee b. soda, tea, cake c. water, juice, milk d. milk, roast duck, water			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการสั่งอาหารและเครื่องดื่มไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	25. A : B : I would like rice soup with shrimp. a. What would you like? b. What do you do? c. What is your name? d. What are you doing			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการสั่งอาหารและเครื่องดื่มไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	26. A : We have a dinner for 2 people at 7 P.M. a. occupation b. audition c. conversation d. reservation			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการสั่งอาหารและเครื่องดื่มไปใช้ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	27. A : Are you both ready to order now? B : a. Yes, I am. b. Yes, We are. c. Yes, You are. d. Yes, They are.			

นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการสั่งอาหารและ เครื่องดื่มไปใช้ในรูปประโยค การสนทนาได้ถูกต้อง	28. You finished your dinner. You said to waiter “.....” a. Let’s go b. Let’s share c. Bill please d. Check bill			
เรื่อง How much is it?				
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	29. A green shirt is more..... than a red shirt. e. cheap f. expensive g. fixed price h. bargain price			
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	30. I buy the dress at a a. cheap b. expensive c. fixed price d. bargain price			

นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง	31. The hats are by 15%. a. discounted b. expensive c. fixed price d. bargain price			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าไปใช้ ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	32. A : B : It's 500 Bath. a. How many shirt do you have? b. How old are you? c. How do you do? d. How much is it?			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าไปใช้ ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	33. A : B : I take a size S. a. What do you do? b. What size do you take? c. What is that? d. What size do I take?			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าไปใช้ ในรูปประโยคการสนทนาได้ถูกต้อง	34. A : May I help you? B : a. Yes, I'm looking for a skirt. b. Yes, I'm looking for a jacket. c. Yes, I'm looking for jeans. d. Yes, I'm looking for shorts.			

นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าไปใช้ ในรูปประโยคการสนทนาได้ ถูกต้อง	35. A : I think a jacket is too expensive. Can you please give me a discount? B : No, sorry. a. It is a fixed price. b. It is a discount. c. It is a bargain price. d. It is expensive.			
เรื่อง What does uncle do?				
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	36. What's this job? a. a soldier b. a taxi driver c. a judge d. a teacher			
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	37. My mom is a She works at the hospital. a. police officer b. doctor c. captain d. gardener			
นักเรียนบอกความหมายของ คำศัพท์ได้ถูกต้อง	38. My uncle is a captain and my aunt is a flight attendant. They work on a. car b. boat c. plane d. motorcycle			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลอาชีพของ ตนเองและคนในครอบครัวไปใช้ ในรูปประโยคการสนทนาได้ ถูกต้อง	39. A : What does your father do? B : a. She is a nurse. b. He is a taxi driver. c. They are gardeners. d. I am a teacher.			

นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลอาชีพของ ตนเองและคนในครอบครัวไปใช้ ในรูปประโยคการสนทนาได้ ถูกต้อง	40. What do your parents do? a. They are judge. b. He is a fisherman. c. She is a doctor. d. We are teachers.			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลอาชีพของ ตนเองและคนในครอบครัวไปใช้ ในรูปประโยคการสนทนาได้ ถูกต้อง	41. What do you want to be when you grow up? a. I want to be a football player. b. They want to be a football player. c. You want to be a football player. d. We want to be a football player.			
นักเรียนนำคำศัพท์ สำนวน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลอาชีพของ ตนเองและคนในครอบครัวไปใช้ ในรูปประโยคการสนทนาได้ ถูกต้อง	42. A : B : I think I love singer. a. What is your favorite singer. b. What is your favorite color. c. What is your favorite sport. d. What is your favorite job.			

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตาราง 26 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube

เลขที่	ด้านที่ประเมิน / ระดับคะแนน					คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
	ด้านสำเนียงและการออกเสียง	ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	ด้านคำศัพท์ จำนวน	ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	ด้านความสามารถในการสื่อสาร				
	(12)	(12)	(12)	(12)	(12)				
1	7	10	10	8	10	60	45	75.00	ดี
2	9	12	10	10	12	60	53	88.33	ดีมาก
3	7	10	11	8	12	60	48	80.00	ดี
4	7	10	11	8	10	60	46	76.67	ดี
5	7	11	11	9	11	60	49	81.67	ดี
6	8	11	10	9	11	60	49	81.67	ดี
7	7	8	11	8	12	60	46	76.67	ดี
8	7	9	11	9	9	60	45	75.00	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม							47.63	79.38	ดี

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70

รายการ	N	$\bar{x}$	S.D.	Sig.
คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	8	79.38	4.54	.011

Hypothesis Test Summary

	Null Hypothesis	Test	Sig. ^{a,b}	Decision
1	The median of English speaking equals 70.00.	One-Sample Wilcoxon Signed Rank Test	.011	Reject the null hypothesis.

a. The significance level is .050.

b. Asymptotic significance is displayed.

One-Sample Wilcoxon Signed Rank Test Summary

Total N	8
Test Statistic	36.000
Standard Error	7.115
Standardized Test Statistic	2.530
Asymptotic Sig.(2-sided test)	.011

ตาราง 28 คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube

เลขที่	คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (30 คะแนน)	คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้	ร้อยละ	คุณภาพ
1	30	20	66.67	พอใช้
2	30	27	90.00	ดีมาก
3	30	23	76.67	ดี
4	30	25	83.33	ดี
5	30	25	83.33	ดี
6	30	24	80.00	ดี
7	30	23	76.67	ดี
8	30	21	70.00	ดี
รวม		188.00	626.67	
ค่าเฉลี่ยรวม		23.50	78.33	ดี

ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอ YouTube กับเกณฑ์ร้อยละ 70

รายการ	N	$\bar{x}$	S.D.	Sig.
คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	8	78.33	7.56	.027

Hypothesis Test Summary

	Null Hypothesis	Test	Sig. ^{a,b}	Decision
1	The median of Vocabulary learning equals 70.00.	One-Sample Wilcoxon Signed Rank Test	.027	Reject the null hypothesis.

a. The significance level is .050.

b. Asymptotic significance is displayed.

One-Sample Wilcoxon Signed Rank Test Summary

Total N	8
Test Statistic	27.000
Standard Error	5.895
Standardized Test Statistic	2.205
Asymptotic Sig.(2-sided test)	.027

ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

ที่ อว 0605.5(2)/ว2857

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายพนม ศิรินามมนตรี

ด้วย นางสาวกนกวรรณ ดอนกวนเจ้า นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้คำศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.อภิราตี จันทร์แสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0646092990

ม.บ. จ. ๖๗

ที่ อว 0605.5(2)/ว2857

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางศิริญา อัมสมเสพย์

ด้วย นางสาวกนกวรรณ ดอนกวนเจ้า นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้คำศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.อภิราตี จันทร์แสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0646092990

ม.บ. จ. ๖๖

ที่ อว 0605.5(2)/ว2857

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางอรอุมา เรืองสนาม

ด้วย นางสาวกนกวรรณ ดอนกวนเจ้า นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้คำศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.อภิราตี จันทร์แสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0646092990

ม.บ. จ. ๖๖

ที่ อว 0605.5(2)/ว2857

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตครูเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางวิสุตา พลเยี่ยม

ด้วย นางสาวกนกวรรณ ดอนกวนเจ้า นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้คำศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.อภิราตี จันทร์แสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตครูจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0646092990

ม.บ. จ. ๖๗

ที่ อว 0605.5(2)/ว2857

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.วิทยา ทศมี

ด้วย นางสาวกนกวรรณ ดอนกวนเจ้า นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้คำศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.อภิราตี จันทร์แสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตเคราะห้จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0646092990

ม.บ. จ. ๖๖

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวกนกวรรณ ดอนกวนเจ้า
วันเกิด วันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 101 หมู่ 3 ตำบลท่าสองคอน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ข้าราชการครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านคูยเชือก หมู่ 3 ตำบลหนองบัว อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44140
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2552 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2557 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2565 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ จิต ชีวะ